

Utopia

Studentavisa

i Tromsø

NR. 10, 25. september 1995 - 20. ÅRGANG

Vennskapsavtaler i det blå

Side 4-5

Røykeforbudet
har fått studentstyret
til å tie.

SIDE 10

Bukowski
forfatter fra livets
skyggeside

SIDE 20-21

Saftige rytmer
og hvitevaremassakre
på Polar Music Festival

SIDE 23

...er et organ for studentene ved Universitetet i Tromsø. Avisen gis ut med støtte fra Studentsamskipnaden.

Før het det revolusjon, nå heter det reformer og reorganisering. Universitetsstyret har vedtatt at Universitetet i Tromsø (UiTø) skal reorganiseres til en 3-trinns fakultetsstruktur. Konsekvensene kan bli store både for studenter og ansatte, men det har hittil vært liten debatt om prosjektet.

Tier om røykeforbud

Studentstyret har valgt å ikke uttale seg i den saken som tydelig engasjerer enkelte studenter mest her på UiTø. De ville rett og slett ikke si klart fra om hva de mener om røykesaken. Dette betyr at studentstyret velger å ikke ta saken opp på nytt med administrasjonen og universitetsstyret. Det er disse som i sin tid tok beslutningen om at vi skal få et røykfritt universitet. Røykerne har protestert mot dette, men til ingen nytte. Studentstyret er det eneste organet studentene kan bruke for å få tatt opp saker på nytt i universitetsstyret. Dette er en sak som mange har engasjert seg i, og når studentstyret velger å ikke gjøre noe med saken så kan en begynne å lure. Begrunnelsen er at dette er en sak mellom røykerne og universitetsledelsen. Røykerne er studenter og det er studentstyret oppgave å representere disse overfor ledelsen. Derfor burde de ha uttalt seg. Universitetsstyret har diskutert saken på nytt og bestemt seg for å videreføre det vedtaket som er fattet. Dermed er det enda viktigere at studentstyret, som representerer også de røykende studenter, bestemmer seg for hva de skal mene i denne saken. Studentstyret må våge å ta en beslutning selv om denne vil kunne skape uenighet og harme hos enkelte.

Det skal være nyvalg i både styret til Studentsamskipnaden og universitetet. Dette er verv som direkte regulerer hverdagen vår. Vi får håpe at studentene greier å få mer debatt og meningsutveksling om disse vervene enn det det har vært rundt rektor og pro-rektor-kandidatene. Og ikke minst at det blir muligheter for et reelt valg med flere kandidater.

Kommunestyret i Tromsø har gitt Studentsamskipnaden klarsignal til å bygge opptil 200 boliger ved Stakkevollan. Nå er det bare opp til Stortingspolitikere å gi oss midler til å fullføre byggeprosjektet.

Apatiens seier over AKADEMIKERNE

Ifølge Gudmund Hernes skal man bare gå et par tiår tilbake i tid for å finne at den sterkeste kritikken av universitetene kom fra universitetene. Den gangen stod studentopprøret og universitetene i sentrum for samfunnsdebatten. Studentopprøret førte til at gamle organisasjonsformer ble brutt opp og nye etablert. I dag hevder mange at kritikken mot universitetene kommer utenfra, fra samfunnet utenfor universitetet.

For å møte kritikken fra samfunnet utenfor universitetet har det i 90-åra vært store organisatoriske endringer av norsk utdanning og forskning. Blant annet tegnes det i disse dager ut en ny organisasjonsmodell for UiTø.

Denne modellen tar sikte på at det for framtiden skal være en 3-trinns fakultetsstruktur i Tromsø, med bl.a. Mat.nat-, SV- og HF-fakultet. Det har den siste tiden vært en rekke arbeidsgrupper i virksomhet. Disse gruppene har utredet hvilke organiseringsalternativer man har for bl.a. biologi-fagene, sosialøkonomi, humaniora og samfunnsfag for å nevne noen.

3 år med reorganisering

Reorganiseringsprosjektet ved Universitetet i Tromsø ble satt i gang høsten 1992. Bakgrunnen for reorganiseringsprosjektet er at UiTø ikke lenger er et miniuniversitet. De siste årene har det vært en formidabel vekst i antallet studenter, og det har kommet nye fag og studietilbud. Tilfeldig innplassering av de nye studietilbudene og store forskjeller når det gjelder beslutningsnivåer i organisasjonen har skapt en uoversiktlig organisasjon.

I tillegg har de statlig rammebetingelsene for universitetene endret seg i takt med den nasjonale omorganiseringen av høyere utdanning. Med bakgrunn i dette la styringsgruppa fram en arbeidsplan for reorganiseringsprosjektet i 3 faser: Gjennomgang av dagens organisasjonsstruktur og forslag til overordnede mål og prinsipper for en ny organisasjonsstruktur ved UiTø. Forslag til ny organisasjonsstruktur utarbeides og den tredje, implementering av ny organisasjonsstruktur.

Sluttrapport

Styringsgruppa for reorganiseringsprosjektet la fram en sluttrapport, som har blitt behandlet i Universitetsstyret, fra den første fasen sommeren 1993. I denne rapporten trekkes det opp noen generelle rammer for hvordan den nye 3-trinns fakultetsstrukturen skal organiseres: Reorganisering skal skje innenfor dagens ressursrammer, instituttene skal organiseres omkring fag, styringsgruppa anbefaler en størrelse på institutter på 15 - 20 vitenskaplige ansatte, alle institutter skal ha administrativt personale og fakultetene bør i størst mulig grad organiseres etter gradsstrukturen, men modifisert i forhold til de spesielle forholdene en har ved UiTø og slik at en får enheter av en viss størrelse. I løpet av høsten 1995 vil det bli lagt fram et forslag til ny organisasjonsstruktur

for UiTø. Dette forslaget vil bygge på de ulike utredningene som har blitt gjort de 2 siste årene.

Lite debatt

Så langt har reorganiseringsprosjektet og styringsgruppa for prosjektet fulgt den arbeidsplanen det ble lagt opp til i utgangspunktet.

En ting som imidlertid ble forutsett tidlig i prosjektet var at man ville få en større debatt om universitetet og den faglige utvikling og situasjon. Denne debatten har for en stor grad uteblitt hvis man ser bort fra enkelte utspill fra enkelt personer ved UiTø. Den debatten som i høyeste grad burde ha kommet fra grunnplanen eller fagene i organisasjonen er hvordan den faglige virksomheten på instituttnivå skal organiseres i den framtidige fakultetsorganiseringen. Det man har fått av debatt og utredninger dreier seg i stor grad om hvilke fag som skal ligge under de ulike fakultetene - og ikke en debatt der grunnplanen i organisasjonen har vært aktivisert.

Studentene som kanskje er den gruppen som har mest å tjene på en omorganisering av UiTø, har ikke engasjert seg

Studentenes som kanskje er den gruppen som har mest å tjene på en omorganisering av UiTø, har ikke engasjert seg i reorganiseringsprosjektet i det hele tatt.

i reorganiseringsprosjektet i det hele tatt. Grunnene til dette kan selvfølgelig være flere, bl.a. at et prosjekt av denne størrelsen kan fortone seg som svært uoversiktlig og vanskelig å tilnærme seg, eller at det har vært manglende informasjon og debatt om prosjektet.

Målet for reorganiseringen er å styrke hovedmålsettingene til universitetet, nemlig å styrke forskning og forskningsbasert undervisning. Det ville derfor vært naturlig at studentene hadde vært på banen når det gjelder organiseringen av sine egne fag, og det støtteapparatet som er tilgjengelig for studentene på instituttnivået.

Apatiens seier ?

Ut fra et annet perspektiv kan man tenke seg at når UiTø nå reorganiserer sin virksomhet, er det for å tilfredstille et ytre press mot institusjonen snarere enn av universitetsinterne årsaker. På grunn av endringer i rammebetingelser og ytre

ILLUSTRASJON: JENS NORDSTRAND

forhold ønsker man nå å reorganisere virksomheten, og man håper at reorganiseringen vil få beskjedne konsekvenser internt på sitt eget fag. Dette perspektivet vil kunne forklare den labre debatten og det manglende engasjementet. Endringene kommer uansett - det er intet vi kan gjøre med det, annet enn å begrense konsekvensene! Det var kanskje på høy tid da studentene på filosofiseksjonen sammen med professor Viggo Rossvær i vårsemesteret arrangerte en rekke debattmøter om Universitetets ide' i regi av "Vitenskapsteoretisk Forum". Dette initiativet viser at det fremdeles finnes en vilje til å reise en universitetspolitisk debatt, ikke bare om Universitetets ide', men også universitetets formål. Ivar Bleiklie har tidligere tatt til orde for at det er på tide å se på de organisatoriske reformene fra sentrale myndighet i sammenheng, og reise en debatt om hva slags universitet reformene skaper.

Til tross for dette initiativet og det engasjementet som ble vist i denne forbindelse, er det påfallende hvor lite debatt Reorganiseringsprosjektet har skapt. At trolig den største reformen ved UiTø siden grunnleggingen ikke fører til en større debatt om bl.a. hva formålet til institusjonen skal være, kan derfor ikke tolkes som annet en generell apati overfor de stadige reformene innenfor høyere utdanning. På den måten får statsråd Gudmund Hernes sine reformer preg av en "drømmerevolusjon" - en revolusjon uten svette og tårer.

Kronikken er noe forkortet

Av: Geir Jarle Voldmo

Joda, utlendinger er ønsket

I forrige nummer av studentavisa Utopia fremkommer et makkverk av journalistikk. Manglende helhetlig fremstilling, direkte feil og en forside helt uten samsvar med virkeligheten preger fremstillingen. Det inntrykket man kan sitte igjen med etter å ha lest reportasjen er at undertegnede er en Carl I. Hagen Light, og Bolighjelpa en etterlevning etter apartheid-systemet i Sør-Afrika.

Det første jeg vil avklare er de faktiske forhold omkring utenlandske søkere og bolighjelpas virksomhet. Utlendinger har fra Bolighjelpas side blitt prioritert når det gjelder tildeling av boliger på grunn av deres potensielt vanskelige situasjon.

Dette har blant annet innebåret at når vi har fått en søker av utenlandsk opprinnelse, har vi tatt kontakt med utleier på forhånd for å sjekke om denne hadde noe i mot en leieboer av denne kategorien.

Hvorfor gjorde vi så dette? Fordi vi vet at virkeligheten er slik at enkelte mennesker har en tvilssom holdning til utlendinger, og ville avvist dem når de tok kontakt selv. Min vurdering var at dette ville vært uholdbart for dem. Tanken var altså å gjøre utenlandske studenter en tjeneste, ved å spare dem for sårende og ubehagelige opplevelser.

Jeg er den første til å beklage at slike holdninger eksisterer i befolkningen. Personlig har jeg vært, og vil fortsette med å være en aktiv motstander av all rasistiske meninger og rasistisk virksomhet. Enhver påstand om noe annet vil jeg tolke som sterkt injurierende.

Bolighjelpas tilbud ble registrert i en database hvor det innleide en post hvor vi som jobbet med formidling kunne notere opplysning vi mente at var av betydning for formidlingen. Når vi ringte opp og forhørte oss om de ville ha problemer med å forholde seg til en leietaker av utenlandsk opprinnelse, noterte vi opp dette her slik at vi skulle slippe å ringe opp med det samme spørsmålet flere ganger.

Når prosjektet ble lagt ned i begynnelsen av september hadde vi igjen ca 60 tilbud som ennå ikke var formidlet til noen. Disse tok jeg utskrift av og satte i en perm til fritt gjennomsyn. Jeg beklager på det sterkeste at våre kommentarer til internt bruk ble med på utskrift. Dette var noe jeg burde ha tenkt på. Dette var mitt ansvar. Dere som føler dere forulempet og såret på grunn av mine handlinger ber jeg ydmykt om unnskyldning.

Jeg beklager imidlertid ikke at vi har forsøkt å gjøre hverdagen lettere for utenlandske studenter ved å spare dem for rasistiske holdninger i befolkningen.

Utopias dekning

Fra Utopias dekning og FSUs kritikk, gjøres Bolighjelpa ansvarlig for holdninger i samfunnet som ikke står inne for. Dette blir å skytte på feil målskive. Det vi har gjort er å forholde oss til realitetene, realiteter som vi absolutt ikke er glade for, men som eksisterer i det norske samfunn.

Reportasjen gir en fremstilling hvor det er lett å tolke meg som en berører av eller i det minste at jeg berører rasistiske holdninger. Un-

der intervjuet med meg gav jeg klart uttrykk for at jeg er motstander av slike holdninger, men dette er ikke nevnt.

Ett av problemene med Utopias dekning, er at dette feilaktige inntrykket også for fremtiden vil henge over meg til tross for at jeg her påpeker svakheter, mangler og feil. Har først skitten festet seg, har den lett for å bli sittende. Det er derfor viktig å bli mediet presenterer en sak, må man gjøre sitt til at fremstillingen blir mest mulig helhetlig.

Det som ikke kommer frem i Utopia er at saksbehandlingen absolutt ikke er rasistisk begrunnet, men motsatt: vi har gjort vårt for å hjelpe utenlandske studenter ved å skåne dem for slike tilbud og ved å prioritere de utenlandske søkerne i køen.

Mangler og feil

Fremsiden av Utopia viser et vrak av et skur, med et skilt utenpå: «Enebolig til leie». Overfor skriker overskriften: «Bill. mrk. ikke utlendinger». Inntrykket jeg sitter igjen med, er at utleiemarkedet i Tromsø består av slike skur, og at ikke engang der er utlendinger velkomne.

Overskriften inne i avisa er «Utlendinger ikke ønsket». Under har man plassert et stort bilde av undertegnede. Ikke spesielt morsomt.

I ingressen står det «... og det eneste Bolighjelpas leder Frank Thure Lindgren beklager er at disse formuleringene ved en glipp kom ut til offentligheten.» Dette er positivt feil. Som jeg tidligere har poengtert beklager jeg absolutt at slike holdninger finnes.

Videre kommer det to kommentarer fra FSU i reportasjen:

«Universitetsrektor Ole D. Mjøs prater så fint om et antirasistisk universitet, men likevel driver Bolighjelpa med en slik virksomhet.» (s 7).

«Derfor reagerer FSU sterkt på at Bolighjelpa, som en uavhengig organisasjon innenfor universitetet, oppmuntrer til en slik trend.»

Nå skal en vel ikke være sikker på at FSU er riktig sitert heller, men i tilfellet: Det første sitatet kan tolkes direkte dithen at Bolighjelpa har drevet rasistisk virksomhet. Mener FSU dette, vil jeg gjerne at det uttrykkes eksplisitt, skriftlig en gang til (hvorpå påstanden vil måtte bevises; i en retts sak).

I det andre sitatet står det direkte at Bolighjelpa oppmuntrer til en trend hvor utlendinger ikke er ønsket på utleiemarkedet. Dette er selvfølgelig også helt feil, og påstanden faller på sin egen urimelighet.

Konklusjon

Dette er et eksempel på hvordan overskriftskåte journalister skyter mot alt som rører seg, og treffer totalt feil. På bolighjelpa har vi gjort vårt beste for å hjelpe en gruppe med spesielle problemer i markedet, og blir taklet stygt for dette.

Jeg er ikke rasist, ikke i nærheten en gang. Jeg er pr. definisjon liberal, stemmer Venstre og gleder meg stort over et stadig mer flerkulturelt samfunn.

**Av: Frank Thure Lindgren
Bolighjelpas ansvarlig**

FAKSIMILE: UTROPIA NR 9, 1995.

Overskriftskåte journalister svarer

Bolighjelpas leder Frank Thure Lindgren kritiserer Utopias dekning av Bolighjelpa ved Universitetet i Tromsø. Dette er en kritikk vi ikke kan la stå ubesvart.

Redaksjonen i studentavisa Utopia har valgt å sette søkelyset på den institusjonen som kanskje betyr mest for studentene ved semesterstart, nemlig Bolighjelpa. Bolighjelpa har også i år gjort en fenomenal jobb med å formidle hybler til nye og gamle studenter. MEN, de har gjort ting som vi og andre mener er kritikkverdige. Utopia har formidlet den kritikken som blant annet FSU, som er de utenlandske studenters «fagforbund», har kommet med mot Bolighjelpa. De har påpekt at Bolighjelpa har virket som mellomledd mellom huseiere, som diskriminerer utlendinger, og studenter på husjakt. Bolighjelpas svar til dette er at de vil formidle så mange boliger som mulig, vår kritikk er at de rent prinsipielt burde ha sagt nei til å formidle disse boligene. Bolighjelpas leder skriver lesebrevet i Tromsø 14. september:

«Hadde vi drevet hard seleksjon blant tilbudene og på grunn av dette hatt mennesker som måtte dra hjem fordi de ikke hadde fått sted å bo i Tromsø, ville vi ikke gjort jobben vår.»

I ettertid har vi fått opplyst at det var svært få huseiere som ikke ville ha utlendinger boende hos seg. Dermed ville det ikke ha vært noe stort problem for Bolighjelpa å ikke formidle disse få tilbudene.

Universitetet står for å være en antirasistisk sone; i dette arbeidet ligger det at man hele tiden, i alle saker skal bidra til å fremme likeverd og slå ned på alt som ligner på diskriminering. Spørsmålet vårt har vært hvorvidt det å formidle boliger, som har som mål at utlendinger ikke skal bo der, fremmer det antirasistiske arbeidet.

Makkverk

Bolighjelpas leder Frank Thure Lindgren kaller arbeidet vårt for makkverk. Det er Utopias plikt, som en studentavis, å følge det som skjer på Universitetet og da i særdeleshet det som studentorganene gjør. Når vi ser noe som

ikke burde ha skjedd, påpeker vi dette. Når Frank Thure Lindgren i dette tilfellet er omtalt, eller uthengt som han selv kaller det, så er det i egenskap av at han leder Bolighjelpa. Dermed er han den ansvarlige for det som har skjedd.

Bolighjelpas leder antyder også at han og FSU er feilsitert.

«Nå skal en ikke være sikker på at FSU er riktig sitert heller (Utopias understrekning), men i tilfellet...» Vi vil ha oss frabedt slike løse påstander om feilsitering. Verken Frank Thure Lindgren eller FSU har gitt uttrykk for at de er sitert feil. Vi har til gode å høre hvilke direkte feil vi visstnok skal ha kommet med i denne saken.

«Carl I. Hagen Light»

Det kommer klart fram i saken at Frank Thure Lindgren ikke er noen Carl I. Hagen Light, som han selv formulerer det. Det understrekes gang på gang i saken at han er imot de holdninger og standpunkt til de som ikke vil ha utlendinger boende hos seg. Både FSU og Utopia sin kritikk går ut på at da burde Bolighjelpa nektet å formidle disse boligtilbudene. Noe som også støttes av studentstyreleder Stig Erik Falk og tidligere leder i SOS Rasisme, Solbjørg Marjala. Utopia har aldri påstått eller sagt at Bolighjelpa har gjort noe rasistisk. Vi har påpekt det faktum at de har formidlet diskriminerende boligtilbud. Hvorvidt en slik praksis er lov eller ei er vi litt usikre på, men at man av holdningsskapende grunner burde latt være, er helt sikkert. Vi kan også nevne at vi har fått mange henvendelser fra studenter som har reagert på denne praksisen til Bolighjelpa.

Utopia beklager til en viss grad at oppslaget med et stort bilde av Frank Thure Lindgren, kan misforståes. Men hans meninger mot rasisme og holdninger til de eksisterende realiteter har vi formidlet på en måte som understreker Frank Thure er alt annet enn en etterlevning av apartheidssystemet.

**Håvard Arntsen
Ansvarlig redaktør i Utopia**

Utopia

Universitetet - ISV
9037 Tromsø

Tlf: 776 44283
fax: 776 45199

Ansvarlig redaktør:
Håvard Arntsen

Kulturredaktør:
Ellisiv Lindkvist

Desksjef:
Henning Jensen

Fotoansvarlig:
Jan Martin Berg

Redaksjonssekretær:
Elin K. Haugdal

Sivilarbeider:
Jørgen Flint

I redaksjonen:

Ola Brattli, Torgeir Eikeland, Solveig M.L. Kavli, Kristian Wengen, Morten Skogly, Åsgeir Johansen, Thomas Harris, Vidar Dons Lindrupsen, Vibeke Isaksen, Andre Bruun, Amund Sjølie Sveen, Georg Lundesgaard, Per Steinar Moen, Rune Balle, Stein Ivar Mona, Truls Brekke, Åshild Strand, Wenche A. Johannessen, Joakim Christensen, Espen Sirnes Larsen, Geir Kastmo, An-Magritt Gjertsen, Eivind Lentz, Hilde Mjøs, Mona Møllebakken, Vegard Bønes, Marianne Schønberg, Kristoffer Jørgensen, Geir Ove Amundsen, Brynjar Indahl, Marte Holmemo.

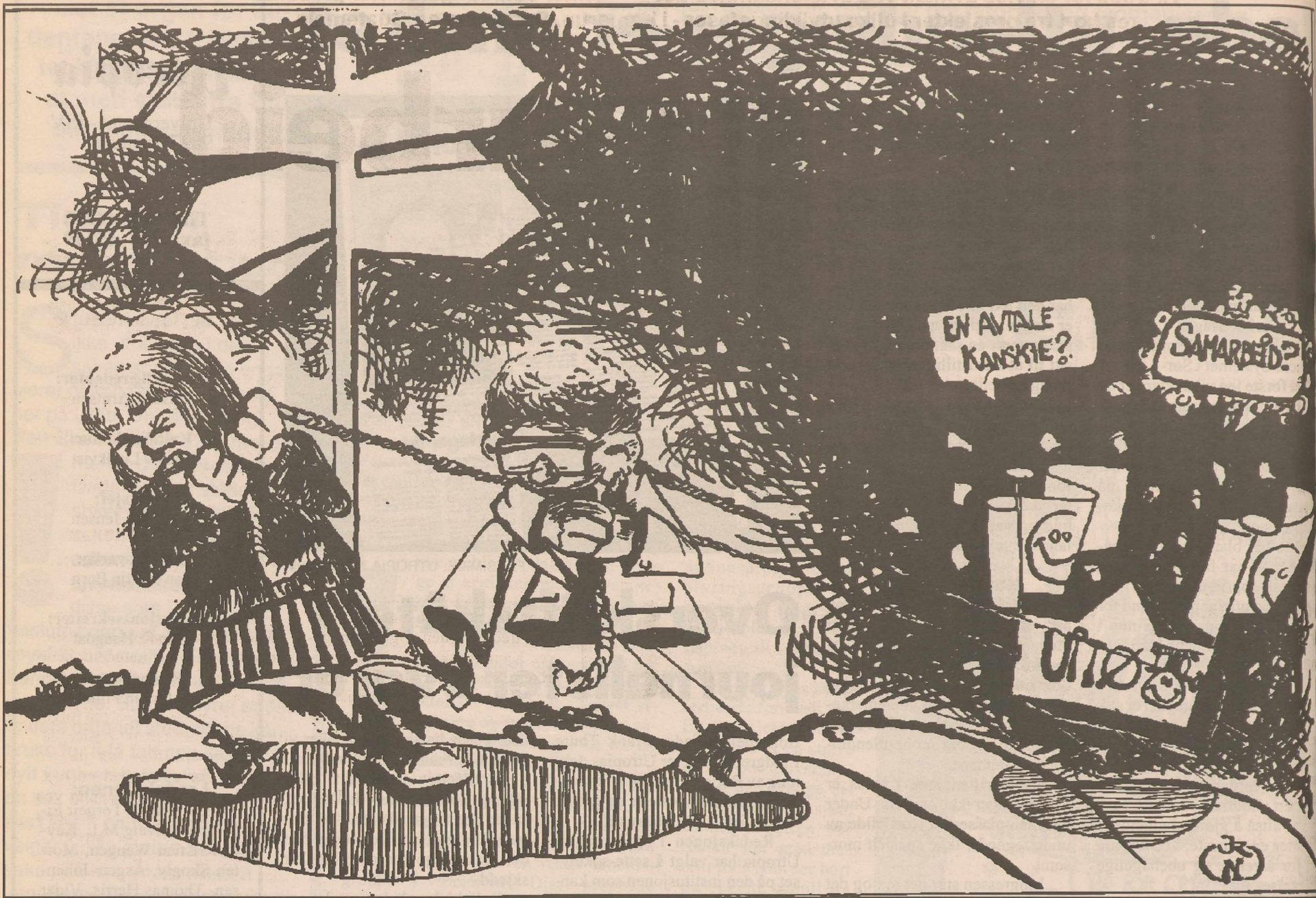
Trykk:
Bladet Tromsø, i et opplag på 5000.

Annonsepris:
5 kroner per spaltemillimeter

Forsidefoto:
Jan Martin Berg

Neste deadline:
Onsdag 4. oktober

Utopia tar gjerne imot leserinnlegg. Skriv kort og poengtert, så når du flere med dine meninger. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte. Leserinnlegg kan trykkes anonymt hvis det bes spesielt om det.

ILLUSTRASJON: JENS NORDSTRØM

Universitetet på slep

I løpet av de siste sju årene har universitetet inngått over førti samarbeidsavtaler med andre universiteter i utlandet. Enkelte av disse er gjort med universiteter i den tredje verden. Spørsmålet er om UiTø sin kapasitet er stor nok til at disse avtalene blir noe mer en flotte ord på et papir.

U Elin K. Haugdal

- Det har hele veien vært tungt å skape interesse for u-landsforskning, sier sosialantropolog Lisbet Holtedahl, som har vært involvert i slikt arbeid i tjue år.

- Jeg har fått høre av kolleger og folk høyt oppe i universitetssystemet at det bare er folk i faglig bakevje som arbeider direkte med universiteter i tredje verden. Holdningen skyldes nok at ressursene som gis til forskningssamarbeid med u-land er for små, og at det derfor ikke tjener til annet enn å slite seg ut. Og de siste fem årene har virkelig vært et blodslit, innrømmer Lisbet, og fortsetter - Noen av oss synes det faktisk er intellektuelt tilfredsstillende å drive slik forskning, mer enn å produsere skrevne papir på et kontor på UiTø. Dessuten må vi se den menneskelige og ikke minst moralske nødvendigheten i dette - ellers blir

UiTø liggende i en bakevje.

Universiteter i sør er veldig interessert i å få igang avtaler med UiTø. Intensjonsavtaler handler i stor grad om velvillighet, et ønske om å være med på å bygge opp utdanning, forskning, informasjon og så videre i land som trenger dette. Vårt universitet har vært svært villige til å skrive under slike. Men et konkret samarbeid må finansieres av noen. Og det må finnes forskere som er interessert i å arbeide spesielt med det. Formelt ligger ansvaret for avtalene hos forskningsavdelinga ved UiTø. Senter for Miljø og Utvikling (SEMUT) og enkeltforskere er i dag de som virkelig drar lasset.

- Skal vi holde tritt globalt, må UiTø-ledelsen ta mer ansvar. Ledelsen må ta inn over seg at samarbeid ikke bare kan gjøres med å rekke ut en liten lillefinger, sier Jens Revold, leder i SEMUT.

- Problemet er at vitenskapelige ansatte må bruke tid og krefter på å administrere, ta telefoner og få igjennom faxer, skaffe midler til prosjektet og så videre. Det er riktig at de vitenskapelig ansatte skal styre prosjektene, men det blir feil når de også må bruke kreftene på å administrere det hele.

SEMUT er en støttespiller administrativt, men hele senterstrukturen er under evaluering og står i fare for å bli lagt ned. Revold er redd for hvordan universitetet da skal ta sitt ansvar for blant annet avtaler med universiteter i sør.

Må endre struktur

På flere andre områder fungerer ikke UiTø i forhold til avtalene. Det er

tilfeldig hvor de blir etablert, og det kreves ildsjeler for å følge dem opp på en ansvarsfull måte. Avtalen Holtedahl ønsket å inngå med University of Ngaoundere i Kamerun var det ikke begeistring for. Dette til tross for at UiTø-ledelsen har et ønske om en internasjonal profil og i vid forstand å jobbe antirasistisk.

- Noe av problemet er at vår universitetsstruktur ikke er laget for forpliktende avtaler. Å inngå en rekke avtaler med universiteter i sør innebærer konsekvenser som UiTø bare såvidt har begynt å smake på. Slik situasjonen er nå er universitetets kapasitet overbelastet, mener Holtedahl. Etter det hun har forstått har UD, som bevilger penger, også skjont at kapasitetene til bistandsrelatert forskning ikke er å hente på universitetet uten at det går ut over andre ting, som forskermiljøet.

Lokalt framfor globalt

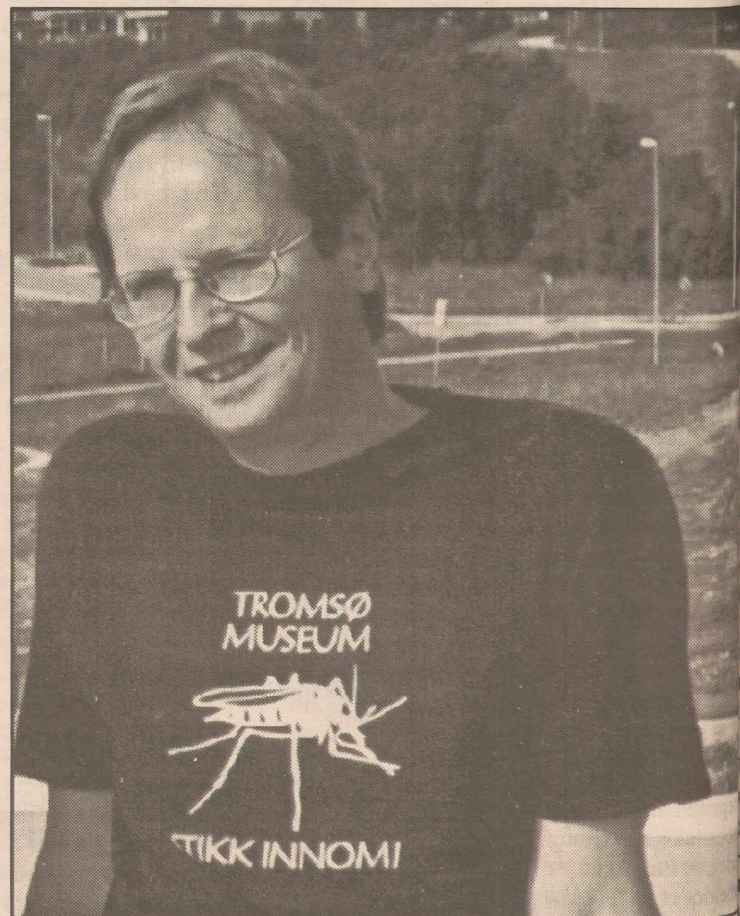
- Vi har et ungt universitet, og landsdelorienteringa som var viktigst i startfasen, er fortsatt det det satses på. Selv blant studentene er det flest som velger ulike nordnorske tema framfor internasjonale, slår sosialantropolog Sidsel Saugestad fast. Hun mener det er viktig og riktig med et lokalt og nært perspektiv, men det går hardt ut over ressurser og interesse for den tredje verden. Det merkes godt at UiTø er et lite universitet når internasjonalt samarbeid skal settes ut i livet. Og i forhold til de andre universitetene i Norge er tradisjonene liten for å arbeide globalt. Saugestad tror likevel det unge universitetet er

inne i en modningsprosess når det gjelder internasjonal orientering.

- Samarbeidsavtaler med utenlandske universiteter står og faller på enkeltpersoner, sier professor Terje Brantenberg ved sosialantropologi.

- Det kan virke som om universitetsledelsen ikke har god nok kontakt med fagmiljøene. Og det

er nødvendig for at samarbeid ikke bare skal bli tomme ord. Jeg har inntrykk av at det er mye retorikk ute og går. Man snakker om hva man bør gjøre framfor å gjøre, mener Brantenberg. Han har sammen med historiker Henry Minde dratt igang et samarbeid med forsker ved San Carlo universitetet i Guatemala.

-Skal vi holde tritt globalt, må UiTø-ledelsen ta mer ansvar, sier Jens Revold i SEMUT

Til tross for en viss avmakt ved avtalene finnes det prosjekter som fungerer. Her presenteres kort tre prosjekter i ulike utviklingsfaser - i Kamerun, Botswana og Guatemala.

Slit og samarbeid

Initiativ på grasrota

et er urbefolknings-
r. Som en del av
ette har Terje Bran-
nberg på sosialan-
ppologi og Henry
nde, amanuesis
d historieseksjo-
n, på eget initiativ
marbeidet med
n Carlo universite-
i Guatemala. Men
er klar over at dette
marbeidet finnes.

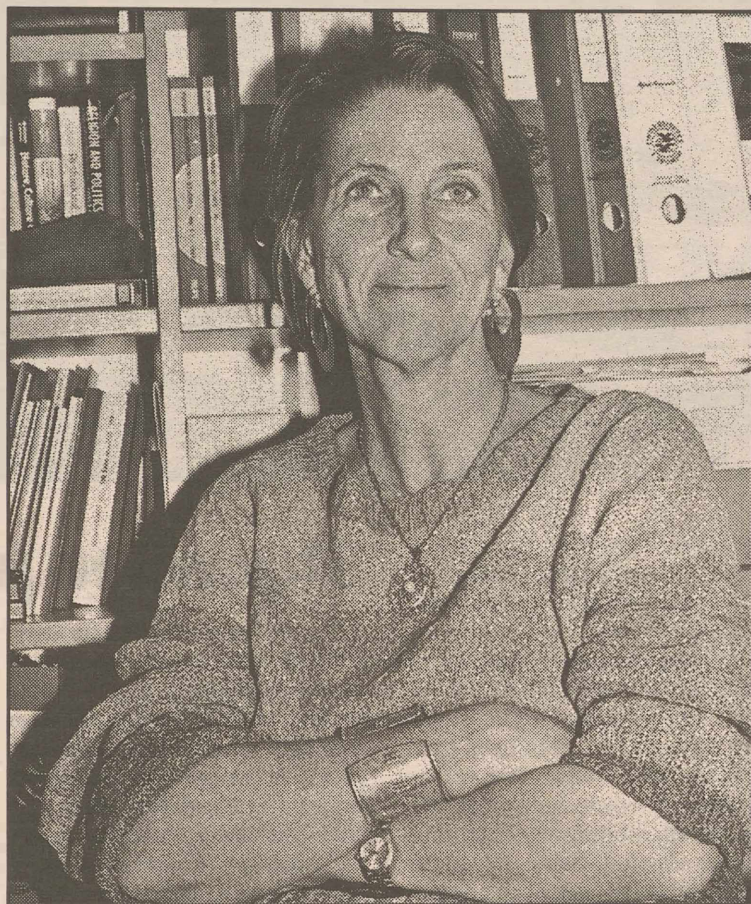
re Solares ved San Carlos
den aktive pådriveren for
marbeidet. Han har ved flere
adninger besøkt UiTø i for-
delse med urbefolknings-
feranser. Norsk Forsknings-
gir penger til disse gjeste-
holdene, men utover det er
lite som skjer høyere opp i
temet. På grasrotplanet er
mot kontaktene flere. Fire
denter fra Tromsø skal den-
stasten oppholde seg i Gua-
tuala. Studentdemokratiet og
slikt trakasseringen av stu-
dene er noe av det de skal
ge opp - på eget initiativ, og
NSU som allerede er enga-
t der. De fire vil samtidig
be på UiTø for at avtalen
er gjort med San Carlo-uni-
sitetet ikke bare skal fort-
å eksistere som tomme ord
et papir. Også studentstyret
benytte denne anledningen
engasjere seg sterkere i for-
d til Guatemala.

Også studentenes ansvar

eressen for globale miljø-
rsmål finnes først og
nst i studentmassen, me-
Jens Revold i Senter for
ø og Utvikling. (SEMUT).

styrke kontakten med studentene ser
UT som en hovedoppgave framover.
entstyret ønsker også å ta tak i samar-
samtaler og jobbe med både student-
okrati og med mer faglige spørsmål.
t tillegg til samarbeidet med nordvest-
land, har vi jobba en del med avtalen
San Carlo-universitetet i Guatemala. Vi
en unik mulighet til å bruke de fire Trom-
studentene som er der nå, sier politisk
retter i studentstyret, Kristian Wengen.
En ny type studentutveksling, som gjør
mulig å ta opp studielån i Norge, reise til
eksempel Guatemala for å studere og så
ge eksamen her hjemme, er noe av det
sker å få igjennom, sier Wengen. SE-
T gir i dag bare støtte til utveksling for
eregrads-studenter. Wengen antyder
noe om en type ferieopphold, der Trom-
studenter kan møte befolkninga i land vi
arbeider med. Et opplegg i Guatemala er
planlegging.

FOTO: JAN MARTIN BERG

Sosialantropolog Lisbet Holtedahl arbeider hardt for å sette samarbeidsavtaler ut i livet
FOTO: ELIN K. HAUGDAL

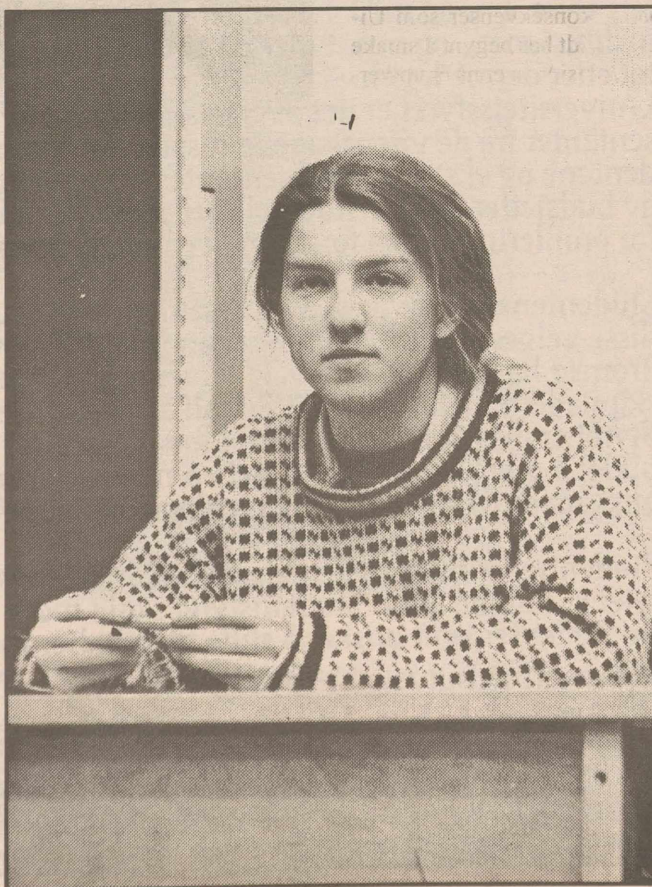
-Å styrke universitetsmiljøet i u-land er det eneste jeg ser at nytter å bygge videre på - hvis man først skal gjøre noe i tredje verden.

Dette hevder sosialantropolog Lisbet Holtedahl, ildsjel i forhold til samarbeidsavtalen med University of Ngaoundere. Avtalen er på papiret en såkalt bistandsavtale og ble oppretta i 1992.

- Vi har et annet utgangspunkt for denne avtalen enn å gi «hjelp til et u-land», sier Holtedahl.

- Fra Afrika har vi mye å hente av kunnskap - eller visdom. Og relasjonen i seg selv er lærerik. Forståelse av samfunnsprosesser og innsikt av allmennmenneskelig

karakter gjennom gjensidig samarbeid vil kunne produsere helt nye spørsmålsstillinger til verden. Avtalen er en plattform hvor vi har anledning til å samarbeide om både hva som er interessant for oss å lære om tredje verden, og hva det er viktig for dem å bygge opp kompetanse på i eget land. Holtedahl forteller videre at poenget er en kollektiv granskning av de to regionene som er involvert. Det vil si å finne ut av hva som er mest relevant for å bygge opp

kunnskap om regionene, og på hvilken måte man kan bygge opp samarbeidet mellom dem. I det hele tatt er det et poeng å bygge opp kunnskaper sammen.

Førstehånds kunnskaper
Avtalen har også utveksling av studenter som intensjon. I vår var tjue sosialantropologistudenter fra UiTø i Kamerun.

- Det er viktig å få førstehåndskunnskap om en kultur, ikke bare inntrykk via en tredjeperson, sier Holtedahl. Det er også grunnen til at sosialantropologi i de siste årene har satset stort på å få faste lærere fra Kamerun oppover hit.

- Man skal ikke kunne ta samfunnsfag uten å ha hatt lærere fra den tredje verden. Og det fungerer. Kamerunske geografer, historikere, sosiologer - og ikke minst analfabeter med en utrolig visdom - har hatt stor appell til studentene, sier Holtedahl. Hun ser det også som viktig at studenter fra Afrika som kommer hit får rettmessig plass i miljøet, og ikke bare er her «på nåde» - slik det kan oppleves nå.

Finansiering

Samarbeidsavtalen er tilknyttet Nasjonalt Utvalg for Utviklingsrelatert Forskning (NUFU), under Universitetsrådet, men det er ikke bare her pengene hentes. Holtedahl understreker spesielt SEMUT som en viktig samarbeidspartner. De har gjennom hardt arbeid skaffet en god del millioner til prosjektet. Andre millioner er også hentet ad mer «privat» omvei, noe som tar mye krefter fra forskere som brenner for prosjektet.

Minoriteter i fokus

Basarwa-research, eller Buskmenn-studier, er hva University of Botswana ønsker kompetanse på. UiTø sitt spesialfelt er urbefolkning. Tematisk er parallellen klar mellom de to universitetene.

-Mjøs og rektoren ved universitetet i Botswana har inngått en standardavtale, en intensjonsavtale som sier noe om gode hensikter og felles interesser. Det må følges opp med konkret aktivitet, sier Sidsel Saugestad. Hun tok på seg ansvaret for dette med en bakgrunn som NORAD-ekspert ved universitetet i Botswana. Avtalen er ny av året og derfor fortsatt på planleggingsstadiet. Foreløpig er det UD som gir penger. NUFU-midler trengs hvis prosjektet skal realiseres.

-Men vi trenger også mer støtte fra UiTø, både i form av penger og folk med erfaring fra norsk forskning på forholdet mellom nasjonalstater og minoritetsgrupper. Å satse på dette prosjektet vil gi kompetanseutvikling både for oss og for universitetet i Botswana. Forskning må ha relevans. Og det har vi mulighet til her, sier Saugestad.

Ikke oppdatert

Det er vanskelig å få oversikt over avtalene UiTø har inngått med utenlandske universiteter. Forskningsavdelinga er de som skal sitte med oversikten, men innser selv at de ikke er oppdaterte. De vil nå ta kontakt med instituttene for å hente inn informasjon om hva som skjer lengre ned i systemet. SEMUT vet hva

som skjer på instituttene og blant forskere og høyeregrads-studenter, men har ikke den fulle oversikt over hvilke avtaler som er gjort på papiret. Kommunikasjonen mellom universitetets ledelse og SEMUT, og mellom ledelsen og forskerne ser i det hele tatt ut til å være for dårlig.

Nektes midler

Barents Association of Student Unions (BASU) nektes midler fra universitetsdirektøren.

BASU er en samarbeidsorganisasjon mellom studentorganisasjonene i Barentsområdet. Oppgaven er å utvikle og lære av hverandres måter å organisere studentdemokratiet på.

Begrunnelsen for avslaget er at BASU ikke har spesifisert hvor mye midler de søker om, samt at de ikke ser det som administrasjo-

nens oppgave å bidra til denne type tiltak.

Universitetet i Tromsø profilerer seg på Barentsområdet. Da synes vi det er rart at de ikke er villig til å satse på utbygging av studentdemokratiet i dette området, sier studentstyreleder Stig Erik Falk. Han har jobbet med BASU i lang tid. Studentstyret derimot vedtok på siste studentstyremøte å bruke 5.000 kroner på medlemsavgift.

Mangler tid til å forske

Forskere ved UiTø klager over at de ikke får nok tid til å forske. Søknadspapirer til forskningsmidler tar alt for mye tid av hverdagene deres.

U Håvard Arntsen

- Vi bruker forferdelig mye tid på å sende inn søknader om eksterne midler til forskningen vår. Til tider kan en bruke en tredjedel av tida på å søke etter midler, forteller professor Bjarne Østerud, ved institutt for medisinsk biologi (IMB). Han poengterer at det er avhengig av hva type forskning du driver som avgjør hvor mye tid som går med på å øke etter midler.

- Selv driver jeg forskning med veldig mye, og dyrt, laboratorium arbeid. Driftsutgiftene på forskningen kommer fort opp i 7-800.000 kroner i året. Og når grunnforsknings bidraget fra universitetet ligger på 28.000 kroner får vi et problem. De manglende midlene må søkes eksternt, sier han.

De mest brukte forskningsmidlene kommer fra Norges Forskningsråd, de forskjellige kreftforeningene og foreninger som jobber med hjerte og karsykdommer. Østerud forsker selv på marine oljer og hvordan disse kan hjelpe til mot hjerte og kar sykdommer.

Går etter midlene

- Det finns en rekke små og store steder hvor vi kan søke etter midler. Dette betyr at vi til en viss

Professor Bjarne Østerud ved IMB begynner å bli lei av å forsake forskningstid på å skrive søknader etter forskningsmidler.

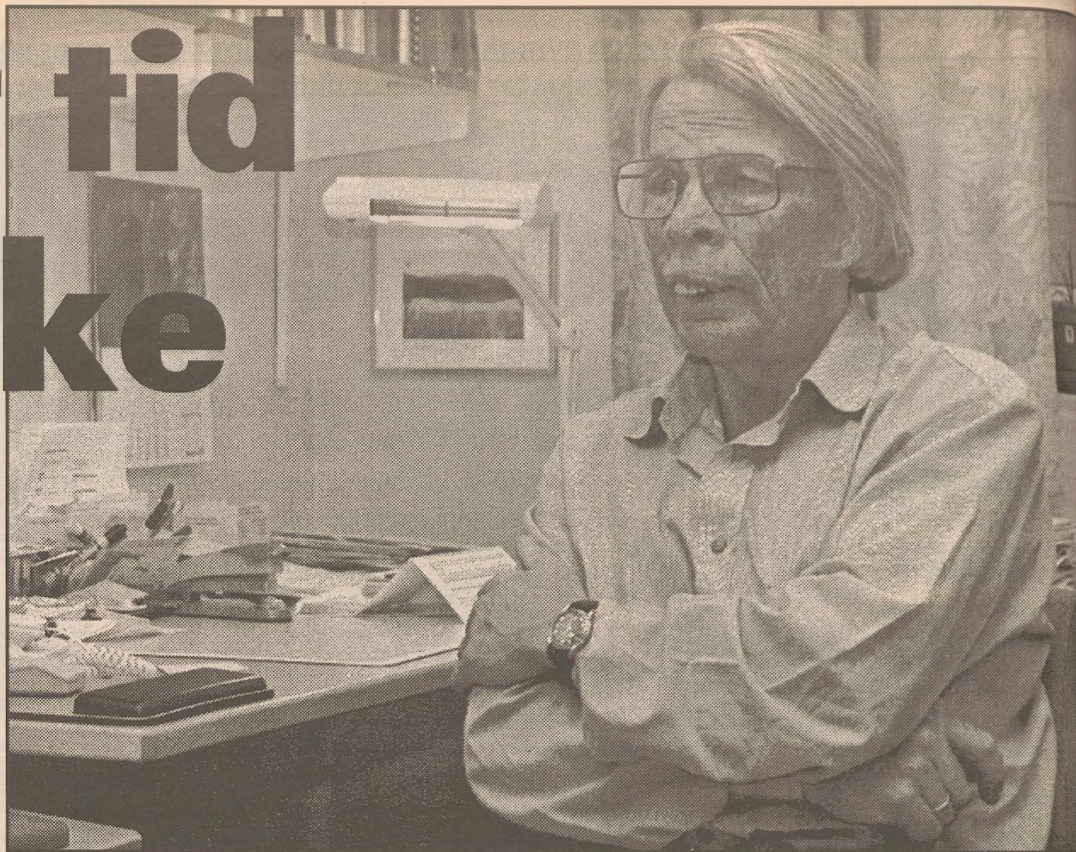
ALLE FOTO: JAN MARTIN BERG

grad må sikte forskningen vår inn etter der hvor vi vet at vi kan få midler, og på lengre sikt kan dette virke uheldig, fortsetter professoren. I tillegg skal de finansierer hovedfagsstudenter på avdelingen. Riktignok får de et bidrag på 20.000 kroner per hovedfagsstudent, men når kostnadene brått kommer oppi 50-80.000 kroner må de igjen ut etter eksterne midler.

- Jeg kunne godt tenke meg en løsning som gav oss flere rene undervisningstillinger. Dette ville kunne gitt oss forskere bedre tid. Men jeg ser at dette vil stride mot den forskningsbaserte undervisningstanken som universitetet er bygd på, legger han til.

Endre politikken

- På teorifagene strekker midlene til, det er de tunge og dyre labfagene som har problemer. Og det er dette de som bevilger midler har problemer med å forstå. Samtidig blir vi dyttet på mer og mer

oppgaver blant annet innen undervisning, sier Bjarne Østerud. de siste årene er det blitt en stor økning av studenter

- Norge begynner å bli et uland på en del forskningsområder, spesielt innen bioteknologi. Det satses ikke nok på forskningen og vi blir hengende etter. Det må endring til i hele forskningspolitikken til Storting og Regjering, mener Østerud. Selve universitetet har ikke de midlene som kreves, mener han.

Industriens oppgave

- Industrien har også et visst ansvar. De kunne ha utnyttet vår forskning mye mer. Dette kunne har gitt flere arbeidsplasser i hele landsdelen blant annet inne fiskevei og marine oljer, påpeker forskeren, men han understreker også at universitetet har et stort ansvar i å synliggjøre bedre den forskningen som skjer.

Skjønner problemet

- Jeg har full forståelse for dette problemet. Vi kan hjelpe til med en del praktiske ting rundt slike papirer, sier forskningsdirektør Ingvild Broch (bildet). Hun vet at det for mange forskere har tatt tid å fylle ut papirene, men hun ante ikke at problemet for enkelte forskere kan være så stort. Forskningsdirektøren understreker at behovet for eksterne mid-

ler er svært forskjellig i de enkelte fagmiljøene.

- Det er mye opp til hvert enkelt forskningsmiljø hvordan velger å organisere dette, sier hun. Hun legger til at det ikke er noen rask og enkel løsning på disse problemene.

- Jeg tror at fagmiljøene må diskutere seg fram til en løsning på hvordan de midlene skal benyttes. I denne diskusjonen vil det komme fram på fag man skal satse ekstra på spisskompetanse på, sier hun. Hun peker på oppbyggingen av «gesnettet» som toneangivende her. Dette er en samkjøring alle universiteter og høyskoler hvor alle skal få sine klare områder som det skal arbeides sterk kompetanse

Sniker seg inn på nettet

Alle har hørt om internett, men langt fra alle har kjørt seg en tur på informasjonsmotorveien. På IMR er det et problem at studenter melder seg opp i fag som gir rett til internettoppkobling, for så å melde seg av eksamen

U Thomas Harris

Det finnes ikke noen sentral EDB-ansvarlig på universitetet. Det er de enkelte fakultetene sine EDB-konsulenter i samarbeid med fagene som finner ut hvem det er som trenger oppkobling, og hvem som ikke trenger det. Det er en del fag, hovedsakelig på IMR, som gir rett til nett oppkobling.

Dropper eksamen

Utopia snakket med EDB-konsulenten på IMR Vonny Lorentz.

-Det er et problem at mange studenter melder seg opp til kurset innføring i programmering, som gir rett til internett oppkobling, for så å melde seg av eksamen. Det har vært for-

slag om å samle alt EDB ansvar under en sentral avdeling og gi alle studenter tilgang til EDB-utstyr, men dette blir, i følge administrasjonen, for dyrt, forteller Vonny Lorentz.

Oppkobling

Hvis du ikke er enig i ditt fakultets EDB-konsulent avgjørelse om at du ikke trenger oppkobling finnes det andre måter. Selv om man ikke trenger å gå så langt som å melde seg opp til fag på IMR som man slett ikke har tenkt å ta. ISV åpner i disse dager opp sitt nyoppussede datarom med fri tilgang for alle studenter ved ISV og ISL. Her har man mulighet til å surfe litt i world wide web selv om man ikke nødvendigvis trenger det rent faglig sett.

Valg av Studentrepresentanter

Universitetets styre og Studentsamskipnadens styre.

Frist for melding av kandidatur: 6. oktober.

Studentene ved universitetet velger hver høst 2 representanter til Universitetets styre. Fra og med 1.1.96, er det en ny Universitetslov som regulerer institusjonen, og mye tyder på at vi skal velge 2 representanter på Universitetet etter denne loven.

Universitetsstyret er det øverste organet på Universitetet og består av representanter fra de vitenskapelig tilsatte, de teknisk /administrativt tilsatte, studentene og eksterne representanter. Styret legger rammene for driften i form av budsjetter, vedtar studieplaner, fastsetter studietilbud og gir retningslinjer for profilering innen forskning og undervisning.

Studentene velger også 3 representanter til Studentsamskipnadens styre. En disse velges som studentenes kandidat til Styreleder vervet. Studentene i Tromsø har valgt å bare velge 3 representanter, mens de andre studentsamskipnadene i Norge har et flertall av studentrepresentanter i styret. Styret er den øverste instansen for avgjørelser som har med studentvelferds budet å gjøre. Også her er det en ny lov i emning. Den får konsekvenser for ansvarsfordelingen når det gjelder studentvelferden.

Studentrepresentantene velges av studentenes øverste organ her på Universitetet: Studentstyret. Studentstyret skal i møte 19. oktober foreta disse valg og studenter som ønsker å stille til valg bes melde sitt kandidatur til Studentstyrets arbeidsutvalg i Hovedgården (Vis á vis bokhandelen) innen fredag 6. oktober klokken 1200.

Spørsmål og melding av kandidatur gjøres til Organisasjonssekretær Gisle Johansen på Studentstyrets kontor (vis á vis bokhandelen i hovedgården) tlf: 77 64 42 02 fax: 77 67 60 25 eller E-post: sa@ottar.uit.no.

Telefonslit

Studentsamfunnet blir nedringt av boligsøkere. Bolighjelpa lånte kontoret i sommer og fremdeles ringer folk etter hybler og leiligheter til samfunnets store fortvilelse.

- Vi har ingen hybler og kan ikke hjelpe i det hele tatt, sier en fortvilt stemme på telefon fra kontoret. Folk ringer og ringer og gir et tydelig tegn om at Bolighjelpa godt kunne ha holdt på noen uker til. Men som sagt gjør de ikke det, og folk må slutte å ringe til Studentsamfunnet for å få et sted å bo.

Fredspris-kandidat

For sitt arbeid i Øst-Timor er biskop Belo blitt nominert til Nobels fredspris av flere organisasjoner. Den katolske kirken på Øst-Timor spiller en stadig viktigere rolle i kampen mot de indonesiske makthaverne. Den har blitt et møtepunkt for timoreserne hvor de uten

frykt for overgrep kan dyrke sin egenart og språk. Biskop Belo har arbeidet ut fra en ikke-volds linje ovenfor makthaverne og søker å få til forhandlinger mellom motstandsbevegelsen og de indonesiske myndighetene. Med sine uttalelser balanserer han hårfint på

grensen av hva de indonesiske makthaverne kan godta. Siden 1975 har den indonesiske okkupasjonsmakten gjort sitt ytterste for å utrydde timorsk kultur og særpreg. NSU hadde i vår en innsamlingsaksjon hvor midlene gikk til øst-timoresiske motstandsgrupper.

Ingen kritikk

Etter at Utopia påpekte at Bolighjelpa har viderefremmet tilbud fra utleiende som reserverer seg mot utlendinger, vedtok Studentstyret tirsdag at fra og med neste år skal slike tilbud avvises.

Per Steinar Moen

Etter et forslag fra årets boligleder Frank Thure Lindgren vedtok Studentstyret at senere års boligprosjekt skal nekte å viderefremme tilbud fra utleiende som reserverer seg mot utlendinger. Likevel ville ikke Studentstyret på noen måte kritisere denne praksisen som har blitt ført i mange år. I det hele tatt var det stor enighet blant Studentstyrets representanter at Bolighjelpa egentlig utførte oppgavene sine på en forståelig måte.

Både Hanne Bruun og Marianne Grimstad Hansen påpekte at Frank Thure Lindgren har gjort en god jobb og at de ville ha gjort det samme. Andre mente også at Bolighjelpa skulle fortsette med sin praksis.

- De som mener at det er mu-

lig å forandre utleiernes holdninger til utlendinger er utopiske, mener Ørjan Braathen i Studentstyret, og stilte spørsmålsteget ved om en forandring av Bolighjelpas praksis ville ha noe som helst betydning.

De fleste som tok ordet under debatten ville ha gjort det samme som Frank Thure Lindgren og Bolighjelpa, selv om Studentstyret ironisk nok senere vedtok at slik praksis ikke skal følges opp til neste år. Likevel var det enkelte som stilte seg mer kritisk til Bolighjelpas praksis enn flertallet av talerne.

Kritisk forslag trukket

Studentstyrets Arbeidsutvalg (AU) foreslo i sitt forslag at «Studentstyret stiller seg kritisk til Bolighjelpas rutiner når det gjelder tilbud om boliger hvor utleier reserverer seg mot utlendinger.» Dette forslaget ble trukket til fordel for Frank Thure Lindgrens alternative forslag. Det alternative forslaget sier i klar tekst at Studentstyret er i mot enhver for form negativ diskriminering, og at det derfor er det uheldig at enkelte utleiende ikke ønsker å leie ut til utlendinger. Derfor vil Studentstyret overfor senere års boligprosjekt presisere at utleiende som reserverer seg overfor ut-

lendinger må nektes å leie ut gjennom Bolighjelpa.

En av grunnene til at Frank Thure Lindgren ikke gikk god for AUs forslag er henger sammen med at Bolighjelpa skal ha informert utvalget på forhånd om praksisen angående utleiende som reserverer seg mot utlendinger. Dette benekter politisk sekretær Kristian Wengen i Arbeidsutvalget til Studentstyret.

Feil

- Det er rett og slett feil. Bolighjelpa hadde på forhånd sagt at de skulle prioritere utlendinger og alenemødre, men ikke en verdens ting om praksisen som Utopia har avdekket, forteller Wengen til Utopia. Men han er ikke skuffet over at Bolighjelpas praksis ikke ble kritisert.

- Det viktigste var å få gjennom prinsippet om at slike utleiende skal avvises hos Bolighjelpa fra og med neste år, sier han.

Også under innleggene ble det påpekt at Arbeidsutvalget aldri har vært informert om Bolighjelpas praksis, uten at det ble den helt store debatten ut av det.

Restriksjoner

Årets leder av Bolighjelpa, Frank Thure Lindgren, foreslår flere restriksjoner på utleiende enn det som ble vedtatt på studentstyremøtet.

- Tilbud som blant annet ikke

Frank Thure Lindgren fikk ikke kritikk for sin praksis som Bolighjelpas leder. ARKIVFOTO

har dusjmuligheter, har begrenset adgang til matlaging eller rett og slett nekter leietakeren å ha besøk, vil jeg foreslå at Bolighjelpa fra og

med neste år avviser. Han håper at med disse forslagene kan han være med på å sette en standard på boligmarkedet her i Tromsø.

HiTø søker SiTø-medlemskap

Forhandlingene om medlemskap i Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø), har nå begynt for studentene ved Høyskolen i Tromsø (HiTø). Studentstyret ved HiTø og Høyskolestyret begynte i et møte med SiTø i juli å legge premissene for videre forhandlinger. Dette til tross for at høyskolestudentene har bestemt at de vil danne sin egen studentsamskipnad.

Henning Jensen

Det var ved et urnevalg på Høyskolen i begynnelsen av mars at studentene avgjorde at de ville ha en egen velferdsorganisasjon.

- Studentstyret ved Høyskolen har på grunnlag av urnevalget sendt en henvedelse til Kirke-, Utdannings- og Forskningsdepartementet (KUF) med krav om å få opprette en egen studentsamskipnad. Vi venter ennå på svar, men har ikke noen grunn til å håpe på klarsignal fra KUF til å

danne en egen samskipnad. Derfor har vi begynt forhandlingene med SiTø allerede nå, sier leder Fred Emil Nilsen i studentstyret ved HiTø.

Liten oppslutning

Den nye loven om studentvelferd vil sannsynligvis regulere antallet samskipnader og fryse det på dagens nivå. Høyskolestudentene oppfylte heller ikke kravet om

Leder i studentstyret ved Høyskolen i Tromsø, Fred Emil Nilsen, har søkt studentene inn i Studentsamskipnaden i Tromsø.

ARKIVFOTO

femti prosents valgoppslutning, som kreves for at de kan forlange å få opprette sin egen samskipnad. Valgoppslutningen ved urnevalget på HiTø var tjuet fem prosent.

Dette er argumenter studentstyret ved HiTø bruker for å legitimere forhandlingene med SiTø.

- Vi regner ikke med full oppslutning fra høyskolestudentene i arbeidet med å innlemme HiTø i samskipnaden, men vi vil satse på holdningsendene arbeid for å få studentene til å se fordelene som ligger i et slikt samarbeid, sier leder Lena Skau, i SiTø.

Alle er studenter

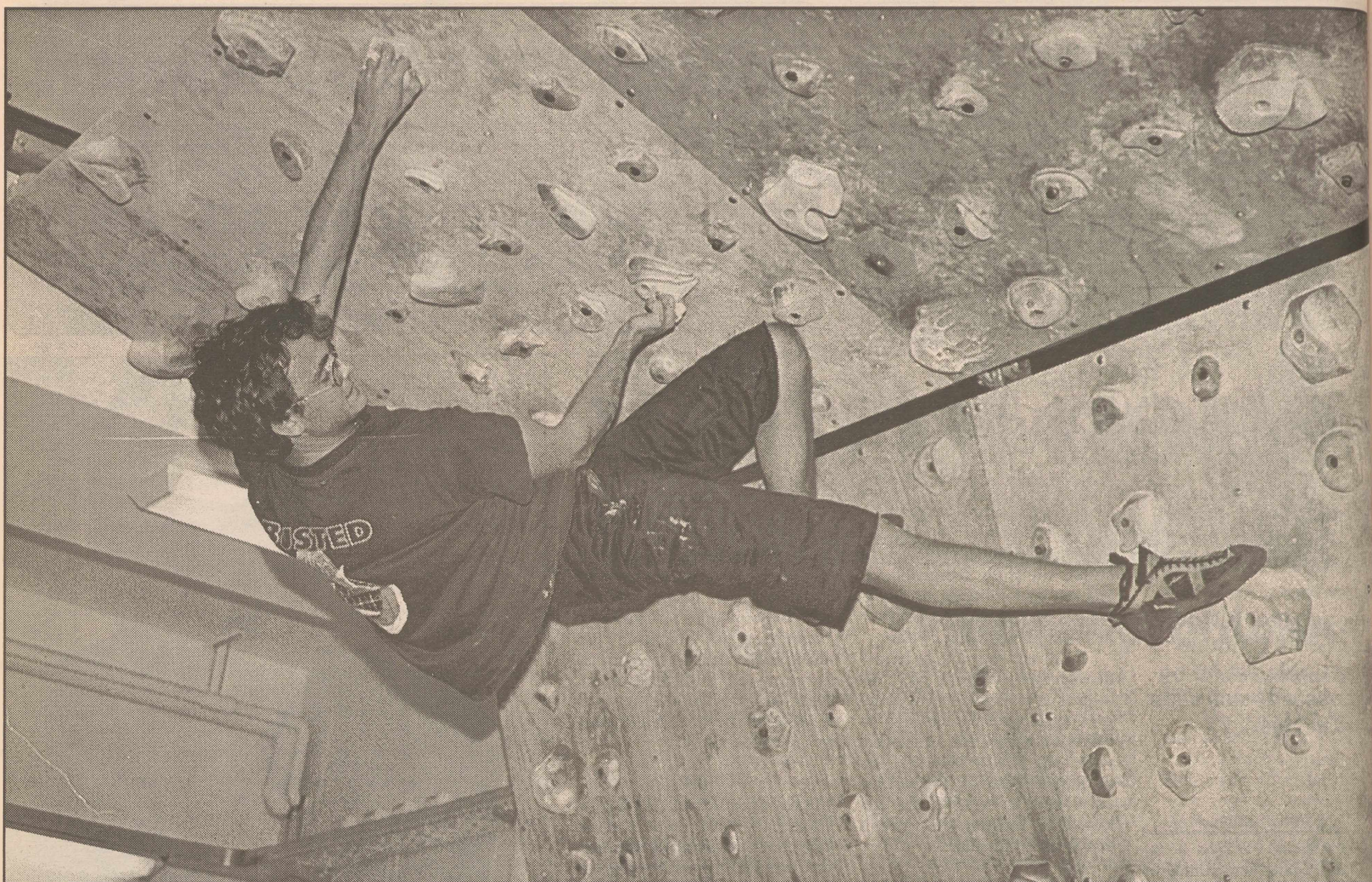
Hvis høyskolestudentene blir medlemmer i SiTø vil dette også bety mye for universitetsstudentene. På kort sikt kan det bety at velferdsgodene blir noe knappere for alle, mens på lengre sikt kan det bety at studentene generelt står sterkere i forhold til å få politisk gjennomslag for sine velferdsbehov.

- I utgangspunktet mener jeg at en student er en student uavhengig om vedkom-

mende går på høyskolen eller universitetet. Derfor er jeg positiv til en felles samskipnad mellom høyskolen og universitetet. Vi kjemper alle om de samme godene, og har alle tilnærmet like leveforhold, så jeg kan ikke se noen god grunn for at vi ikke skal stå sammen i velferdsspørsmål, sier leder Stig Erik Falk i studentstyret på universitetet. Men han presiserer at studentstyret ikke formelt har tatt stilling til saken enda.

Rettelse

I forrige nummer av Utopia hadde det sneket seg inn et par småfeil i saken om «studentkortet» til Tromsbuss. Det ble opplyst at en typisk student ville spare 250,- på et studieår med dette kortet. Dette er feil og det riktige tallet vil være kroner 500,-. Dette er et eksempel kun basert på bussbruk fram og tilbake til universitetet. Ved bussing om kvelden og i helgene vil kortet være svært gunstig, da det jo er en 25 prosent reduksjon i forhold til 50-klipps kortet og hele 50 prosent reduksjon i forhold til enkeltbillett.

Bli med Eirik Øvernes til topps i studentmesterskap i klatring.

FOTO: JAN MARTIN BERG

Studentmesterskap i klatring

For første gang i Tromsø er det mulig å delta i studentmesterskap i klatring. 1. oktober er det klatrekonkurranse i Ersfjordbotn skole.

U Håvard Arntsen

Konkurransen er kvalifisering til et norsk studentmesterskap i klatring i Tønsberg 21. oktober.

- De tre beste mannlige klatrerne og de to beste kvinnelige vil få muligheten til å klatre mot de andre studentklatreklubbene i Norge, forteller Eirik Øvernes. Han sitter i styret til den nyopp-

startede klatregruppa i Tromsø-studentenes idrettslag (TSI). Foreløpig har de omlag 40 medlemmer og de klatrer fast i klatrevæggen på NFH. I tillegg klatrer de på Ersfjordbotn skole.

- Konkurransen kommer til å foregå i en uhytellig atmosfære, så det er ingen fare i å delta. Vi er mange nybegynnere og det er

ingen fare i selve klatringen, sier han. Eirik forteller at klatringen kommer til å være såkalt topptauklatring.

Klatrerne er sikret med et tau ovenfra og ved et eventuelt fall, vil dette være svært kort. Videre forklarer han at det vil bli klatret en kvalifiseringsrunde og en finalerunde. De som kommer høyest

på ti minutter vinner og går videre til finalen. Rutene skifter mellom hver runde og klatrerne har fem minutter på seg til å se på ruta. Deltakeravgiften er på 50 kroner og skal du delta er det bare å sifra på TSI-kontoret.

- Publikum er også hjertelig velkommen, forsikrer Eirik Øvernes.

ØKONOMISK STØTTE TIL UTDANNING

Landsforeningen for Hjerte- og Lungesyk Ungdom (LHLU) har et eget Framtidsfond som gir økonomisk støtte blant annet til utdanning.

For å søke må du være i alderen 13 - 35 år og hjerte- og/eller lungesyk.

Søknadsskjema og mer informasjon om fondet fåes ved henvendelse til:
LHLU, Pb. 4375 Torshov,
0402 OSLO, TLF: 22 22 24 50

Søknadsfrister 1. november og 1.mai.

FRA NORD-NORGE
TIL FJERNE ØSTEN
OG AUSTRALIA

Vi har en «Go'bit»
for dere!

Direkte avganger fra Tromsø, Kirkenes og Oslo. Andre spennende reisemål er Singapore • Katmandu • Hanoi • Tokyo • Havana • Kingston • Lima m.fl. Kontakt oss for priser og avreisedag.

REISER

Bispøg. 4. 0008 Tromsø,

VIKING TRAVEL
TROMSØ
TEL. 77 67 33 56

Kabel-tv på Storskogåsen

Kabelfjernsyn skal installeres på Storskogåsen studentboliger. Prisen for dette vil antakeligvis bli 40 kroner for hyblene og 80 kroner for leilighetene.

U Tomas Sætre

Installeringen av kabel-tv ble klart for to uker siden da uravstemningen blant beboerne gav 49 for og 34 mot i de fire store boligblokkene. Derimot sa beboerne i E-blokka nei med 11 mot 4 stemmer, så her blir det ikke noe kabelfjernsyn. Hvor lang tid det tar før kabel-tv er et faktum vil imidlertid ikke Samskipnaden si noe om, ettersom de først må forhandle med TBK og finne ut av de tekniske løsningene. Det kan muligens ta ganske lang tid. Beboerne må betale i form av husleieøkning, og ingen kan reservere seg. Pri-

sen er ikke avgjort, men skal man sammenlikne med Øvre Breivang, ble økningen der 40 kroner for hybel og 80 kroner for leiligheter.

Innføring av kabelfjernsyn har vært oppe til avstemning på Storskogåsen gjentatte ganger de siste årene, og motstanden har hver gang vært sterk. For eksempel ble avstemningsresultatet i 1991, to for og resten mot. Om avstemningen nå sist, kan det nevnes at tellekorpsset forkastet seks sedler hvor stemmegiverne hadde unnlatt å påskrive hvilken hybel de bor i. Dette til tross for forklaring påtrykt sedlene. Samtlige seks stemte ja til kabelfjernsyn.

Tromsøstudentene lider av fremmedfrykt

UITø har satt seg som mål å være en antirasistisk sone. I følge Fortune Ogbabo i Foreign Student Union (FSU) er tromsøstudentene lukket og lider av fremmedfrykt. I møte med de utenlandske studentene blir dette synlig.

U Lise Swensen

Utopia møtte nigerianske Fortune Ogbabo til en prat om rasisme og fremmedfrykt. Han har selv kjent på kroppen hvor vanskelig det kan være å være utenlandsk student på verdens nordligste universitet.

Føler seg uønsket

- Det hender man kommer opp i situasjoner hvor man rett og slett føler seg uønsket, sier Ogbabo. Han har selv opplevd hvordan medstudenter har unngått han i forelesningssalen.

- Slike situasjoner skyldes nok fremmedfrykt. Slike opplevelser hadde jeg helst i første tiden på universitetet, og det bedret seg når folk først ble kjent med meg.

Han sier at mange synes det er vanskelig å takle slike holdninger hos norske studenter.

-Det er særlig de fra Asia og Afrika som får føle dette på kroppen, hevder Ogbabo. Han vil likevel ikke være med på at tromsøstudentene er rasistiske.

- Jeg merker ingen direkte rasisme, understreker Fortune Ogbabo.

Kulturbarrierer

-Det virker som om det er lettere for studenter fra Europa og Nord-Afrika å komme inn i norske miljøer. Det skyldes nok at kulturforskjellen er liten. For oss fra andre verdensdeler er det vanskeligere, sier Fortune.

Han tror at det først og fremst er kulturforskjeller som er årsaken når nordmenn holder avstand til studenter fra den tredje verden.

- Derfor er det viktig at man selv tar kontakt og er utadvent. Det er lettere å bli kjent dersom man ikke venter på å bli oppsøkt, men er engasjert.

Innadvente

Nordmenn er veldig innadvendte. De tar ikke så lett kontakt med fremmede, mener han.

- Hadde en utenlandsk student kommet til Nigeria hadde vedkommende blitt oppsøkt av andre studenter. I store deler av verden har vi en helt annen holdning til besøkende enn dere har her i Europa. Det er nok mange som synes det er uvant å komme til Norge og ikke møte denne tradisjonen her, sier han.

Språk er viktig

- Språk er en viktig faktor. Men mange utvekslingsstudenter er ikke så flinke i norsk når de kommer hit. Det gjør det heller ikke enklere at mange norske studenter ikke liker å snakke engelsk. Det er et stort problem for nye studenter som ønsker å ta kontakt.

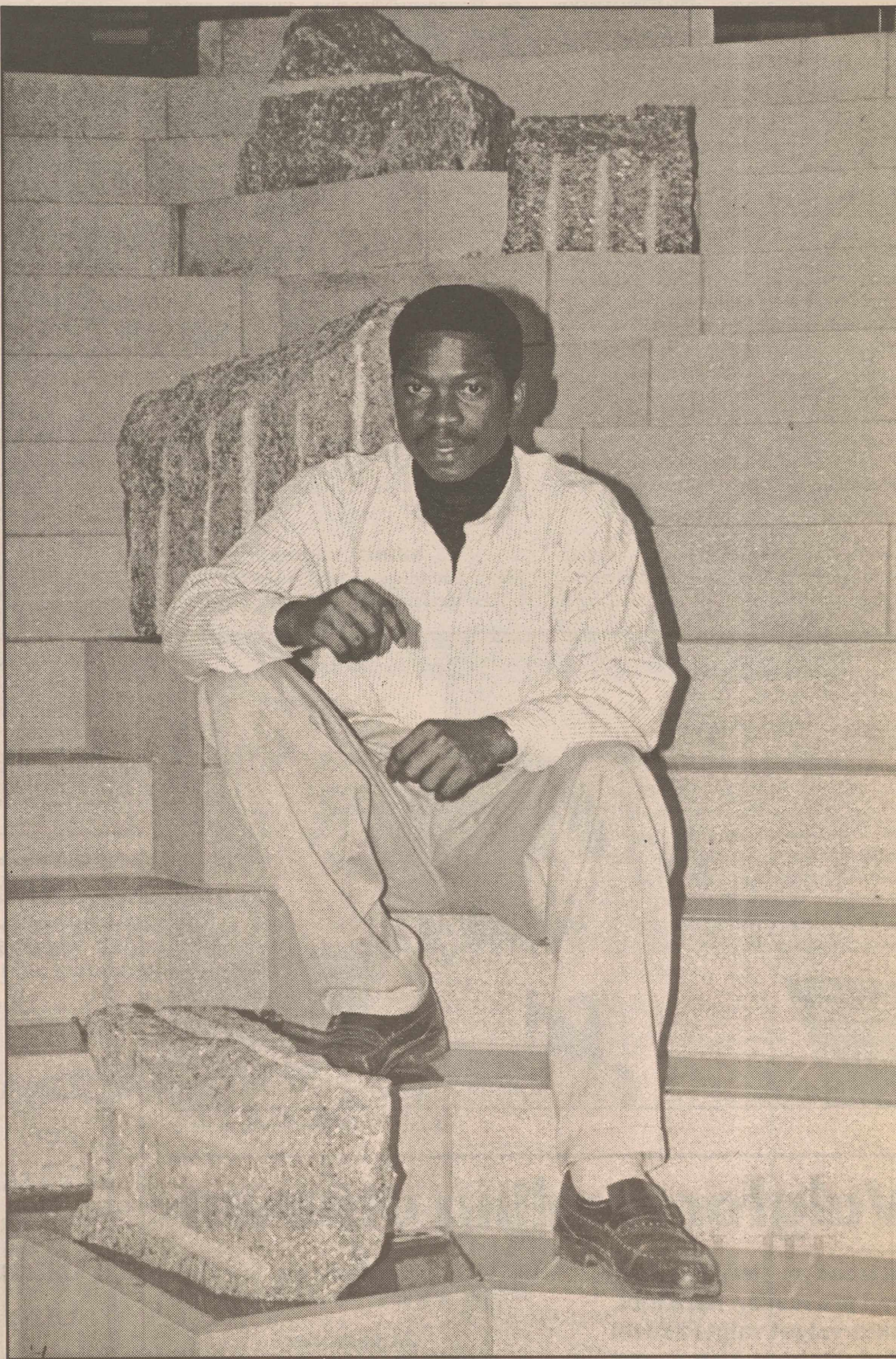
Internasjonalt møtepunkt

- Universitetet bør være en avspeiling av det internasjonale samfunnet, ikke det norske. Her bør mennesker fra forskjellige verdensdeler komme sammen og utveksle kunnskaper. Han mener at mange norske studenter nok ikke er seg bevisst hvor viktig dette er.

-Mange har et lukket sinn og er lite åpen for nye opplevelser.

- Det kan være vanskelig for utenlandske studenter på komme inn i det norske miljøet, sier Fortune Ogbabo i Foreign Student Union.

FOTO: JAN MARTIN BERG

Øl, diskotek og fremmedfrykt

Det er vanskelig å integrere utlendinger i norske studentmiljøer som i alt for stor grad er preget av ensidig interesser; øl og diskotek, sier sosialantropolog Carl Malde.

U Lise Swensen

Utopia har snakket med Carl Malde, lederen for KRON-prosjektet, ved flyktingkontoret i Tromsø. Han har tidligere arbeidet med integrering av utenlandske studenter ved Studentsam-

skipnaden i Oslo. Han har dette å si om studenter og fremmedfrykt.

- Vi har en tendens til å tro at det er kulturforskjellene som fører til at nordmenn ikke tar kontakt med utlendinger, sier Malde.

- Jeg er litt lei den frasen og tror ikke at kultur har så stor betydning som vi forestiller oss. Vi ser i dag en stadig større globalisering som fører til at folk blir mindre fremmed ovenfor andre kulturer.

-Det er en kjent sak at det er vanskelig å engasjere studenter. Dette har mye med at mange studenter har et interesseområde som begrenser seg til øl og diskotek, tror Malde og mener at

denne ukulturen alltid eksistert.

- Sånn var det for 50 år siden og sånn er det ennå, sier han.

- I slike miljøer er det vanskelig for utlandske studenter å få innpass. Derfor bør vi forsøke å skape tilbud som går mer på utlendingenes premisser

- Det er viktig å skape nye vannposter og møteplasser hvor vi kan hente nye erfaringer og inntrykk. Slike vannposter kan være flerkulturelle arrangementer hvor vi møter mennesker med annen kulturbakgrunn, sier han.

Men han mener at man må bli flinkere til å trekke med folk ved å lage fantasifulle arrangementer som både gir sosial og kulturelt utbytte.

Malde mener at det er en det er normal reaksjon at vi unngår mennesker som er anderledes enn oss. Dette skyldes uvitenhet og kan forebygges ved fellesarrangementer.

- Det er mye vi kan gjøre for å øke forståelsen mellom folk, men det er romantisisme å tro at vi kan viske ut kulturforskjellene, sier han.

En vanlig forklaring på at vi nordmenn ikke tar kontakt med utlendinger er at vi er så beskjedne, men Malde mener dette er noe tull.

- Det har heller med å gjøre at nordmenn i utgangspunktet er veldig patriotiske og tror vi er verdensmestre i alt, avslutter han.

Sosialantropolog Carl Malde mener det er en normal reaksjon at vi unngår mennesker som er annerledes fra oss selv.

FOTO: JAN MARTIN BERG

Tør ikke uttale seg

Studentstyret har vedtatt å ikke komme med noen uttalelse i forbindelse med røykesaka. Dette på tross av at universitetsledelsen har bedt dem spesielt om å komme med en uttalelse. Studentstyreleder Stig Erik Falk er til en viss grad enig i at det kan oppfattes som feigt å ikke komme med en uttalelse.

U Vegard Bønes og Håvard Arntsen

Vedtaket om å holde kjeft i røykesaka ble gjort med elleve mot ni stemmer i studentstyret forrige uke, etter at studentstyret hadde forkasta et par forslag til uttalelser i saken.

-Grunnen til at vi ikke kom med en uttalelse var at dette er en sak mellom universitetsledelsen og røykerne, sier Gisle Johansen, organisasjonssekretær i studentstyret.

- Derfor er det ikke opp til oss å gi noen uttalelse i denne saken, sier han.

Godt forhold

Johansen avviser bestemt at det er et anstrengt forhold mellom studentstyret og administrasjonen på universitetet, og at

forholdet var med på å påvirke studentstyret til å holde kjeft i denne saken.

Videre mener han at universitetsledelsen har benyttet en «misforstått handling» når de har trua med å stenge Hovedgårdskantina som en følge av røykinga der.

Truslene om å bortvise de som røyker fra Hovedgårdskantina, derimot, synes han er helt greie, siden det tross alt er forbudt å røyke der.

Splitt og hersk

- En kan godt si at det er litt feigt å ikke komme med noen uttalelse i denne saken. Men vi anser det som en svært liten gruppe studenter som røyker og bryter forbudet, sier studentstyreleder Stig Erik Falk. Brevene som er lagt ut i Hovedgårdskantina kaller han for en «splitt og hersk-taktikk» fra administrasjonens side.

- De setter grupper opp mot hverandre. Ved å true med å stenge kantina tvinger de fram reaksjoner hos ikke røykerne. Det må da være mulig å finne andre sanksjonsmidler, sier han bestemt.

Enkelte medlemmer av studentstyret har påpekt at det er feigt av studentstyret å ikke tørre å ta et standpunkt i denne saken.

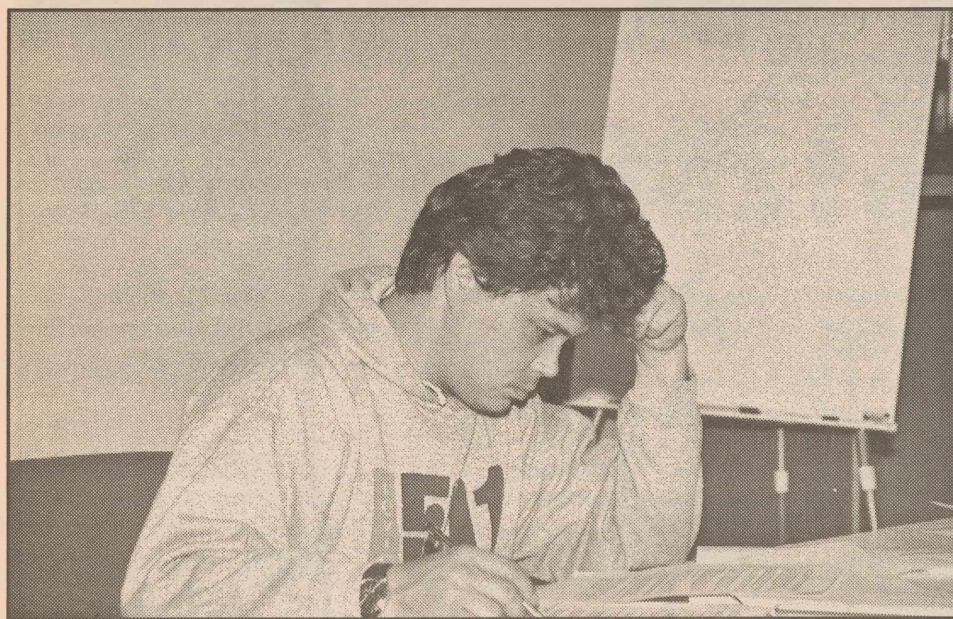
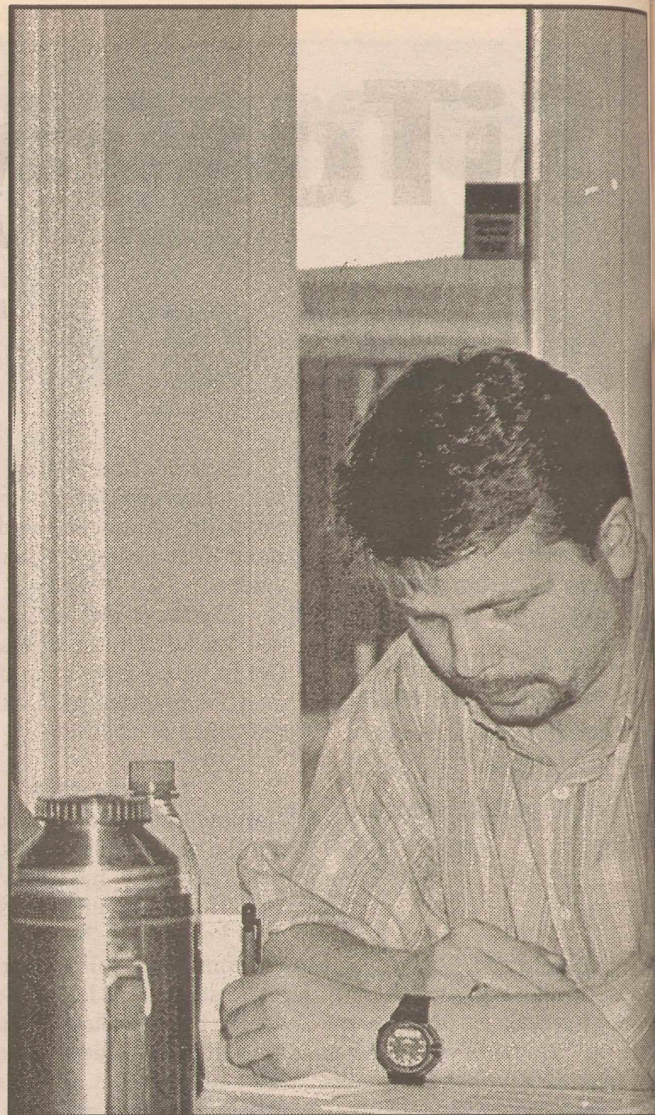
Internt vedtak

Men i samtidig som studentstyret vedtok å ikke uttale seg i røykesaka, gjorde de

også et internt vedtak: Å få en slutt på røykinga i studentstyrets egne lokaler i hovedgården, slik at alle skulle kunne oppsøke lokalene «uten fare for astma/allergi-plager».

Røykesaken starta da en gjeng fortvilte røykere som hadde sett seg leie på røykeforbudet på universitetet gikk til aksjon. Dette gjorde de ved å gå til en sivil ulydighetskampanje, hvor de brøyt røykeforbudet ved å røyke i Hovedgårdskantina. Men denne gjengen fikk altså ikke noen støtte, men de fikk heller ikke noen oppfordring om å slutte kampanjen fra studentstyret.

Studentstyret støtter ikke røykerne i deres kamp for å få røykerom.

ALLE FOTO: FRANCESCO RUBINO

Valgforsamling utnevnt

På tross av sterk misnøye med prosessen fram mot rektorvalget valgte likevel Studentstyret å utnevne valgforsamling til det som ikke blir noe reelt rektorvalg mandag 2. oktober.

U Jørgen Flint

-Selv om valget er avgjort er det viktig å få vite hva kandidaten, Tove Bull, mener om en del emner. Det har derfor aldri vært på tale å ikke utnevne valgforsamling. Alt vi vet om kandidaten har vi lest i Tromsøflaket, universitetets internavis. Vi kommer blant annet til å spørre henne hvordan hun vil forholde seg til laveregradsstudi-

er, sett i lys av forskningen, sier Tone Brekke i arbeidsutvalget til Studentstyret.

24 personer

Valgkomiteen som Studentstyret nå har utnevnt består av 24 personer. Noen fra Studentstyret og noen utenfra. -Valgforsamlingen kommer til å møtes før valget og diskutere hvordan man skal legge opp spørsmålsrunden.

Prorektor

Samme dag blir det også valg til prorektor. Her har Odd Gropen fra IMR og Tore Vorren fra IBG meldt sitt kandidatur. Her kan det derfor bli en reell valgkamp mellom kandidatene. Det kommer imidlertid til å bli individuelt hvem den enkelte i valgforsamlingen stemmer på som prorektor.

Ny Kontrollkomite

Studentstyret har oppnevnt ny kontrollkomite. De som nå sitter der er Pia Skøien, Jørn Fauske og Svein Arne Carlsson. Ingen av disse personene har noen formell til-

knytting til Studentstyret. Komiteens oppgave blir å holde kontroll på at Studentstyret har forretningsorden intakt og at det følger sitt eget reglement.

Fortsatt røykeforbud

Universitetsstyret står fast på røykeforbudet. Det høyeste organet på UiTø har diskutert aksjonen og universitetsdirektør Harald Overvaag har fått i oppgave å følge opp dette forbudet. De ber om at aksjonen

stoppes slik at en slipper en opptrapping av konflikten. De påpeker også et eget brev til de røykende at de i følge tobakkskadeloven paragraf 6 fjerde ledd kan bortvise de som bryter forbudet.

"Erfaring er evnen til å kjenne igjen en feiltagelse neste gang man gjør den".

Få en god erfaring med en gang.

Besøk oss!

Det koster ingenting å spesialbestille bøker.

Vi skaffer deg en emneoversikt.

Vi har 30.000 registrerte bøker/varer i vår datamaskin.

Utsolgte bøker kan vi søke etter hos 130 andre Libris-bokhandlere.

Libris-kjeden gir ut eget bokmagasin som er gratis. Du kan låne bøker hos

Libris*Biblotek

Vi er "On line" med norske forlag.

Alle pensumbøkene til Helsefaghøgskolene og de andre Høgskolene.

Centrum * Libris
Bok og Papirhandelen i Sjøgata

OBS!

Telefonnr.: 77 68 35 40
Telefaxnr.: 77 68 53 01

SiTøs nye rike

Om halvannet år kan administrerende direktør Vidar bakken i SiTø tilby 100 boenheter i dette området.

FOTO: JAN MARTIN BERG.

86 hybler og åtte 2-roms leiligheter vil bli oppført på Stakkevollan av Samskipnaden i Tromsø. Hvis de får mer midler over statsbudsjettet har de plass til 100 boliger til ved Utsikten. Fra før har de nesten 300 boliger i dette området.

U Håvard Arntsen

- Vi setter forhåpentligvis i gang i mars neste år. Det er litt avhengig av hvordan den kommunale saksgangen med reguleringsplaner går, sier administrerende direktør i Studentsamskipnaden (SiTø) til Utropia. 20. september bestemte kommunestyret i Tromsø at SiTø får lov til å bygg på Stakkevollan. Prisen er 75 kroner kvadratmeteren og kommunen har begrenset byggingen til 200 enheter totalt. Stakkevollan ligger omlag tyve minutters gange nordover fra universitetet. Samskipnaden har allerede nær tre hundre boliger i dette området.

Mortensnes Vest

Deler av kommunestyret ville at SiTø heller skulle bygge på Mortensnes vest. Hadde det endt opp med dette forslaget ville utbyggingen ha tatt mye lengre tid og blitt mer kostbar. Arbeiderpartiet og KrF gikk inn for Mortensnes Vest på grunn av at en god del naboer hadde protestert mot planen om å bygge enda mer på Stakkevollan. I følge AP's Tor Zachariassen er Stakkevollan det tettest bebygde området i Nord-Norge. Andre påpekte at en økt andel stu-

denter vil kreve at man må oppgradere helse og sosialtjenestene i området.

- Politikerne viste totalt en positiv vilje overfor studentene under debatten. De tar sin vertskapsrolle alvorlig, sier Bakken.

Skeptiske beboere

I et brev fra beboerne påpekes det at det allerede befinner seg nær tre hundre studentboliger i området og at «et for stort antall midlertidige beboere i ett område er uheldig for stabiliteten i bydelen». Det ble også påpekt at det området hvor boligene kommer, fungerer som et hinder for å skjule utsynet til de verksteder, brakker og industrianlegg som ligger mot Stakkevollveien. En del av argumentasjonen til beboerne var basert på villedende opplysninger fra teknisk etat. På tegninger som var blitt offentliggjort var det tegnet inn mange flere parkeringsplasser enn det det er tenkt å lage. Det ble til og med foreslått i kommunestyret at det ikke skulle lages noen parkeringsplasser. Studenter har ikke bruk for bil, var holdningen. Det ble også lansert en siste alternativ løsning. Universitetet eier enkelte jordflekker i Stakkevollanområdet. Dette kunne da bare overlates til SiTø, mente enkelte representanter. Men heller ikke dette området er regulert, samt at det ikke foreligger noen planer for hvordan eventuelle boliger her skulle ha sett ut.

Stort behov

Behovet etter studentboliger er stort i Norge. Ved forrige statsbudsjett fikk Tromsø midler til 100 boliger, det er disse som skal bygges ved Stakkevollan nå. Håpet er at man ved årets bud-

sjettoppgjør får tildelt enda flere boliger. Totalt er det et behov på ihvertfall 400 boliger til. Men det er ikke realistisk å tro at dette behovet fylles med det første.

- Det totale behovet etter studentboliger i Norge er på ihvertfall 2000 boliger, det er dette tallet departementene jobber ut

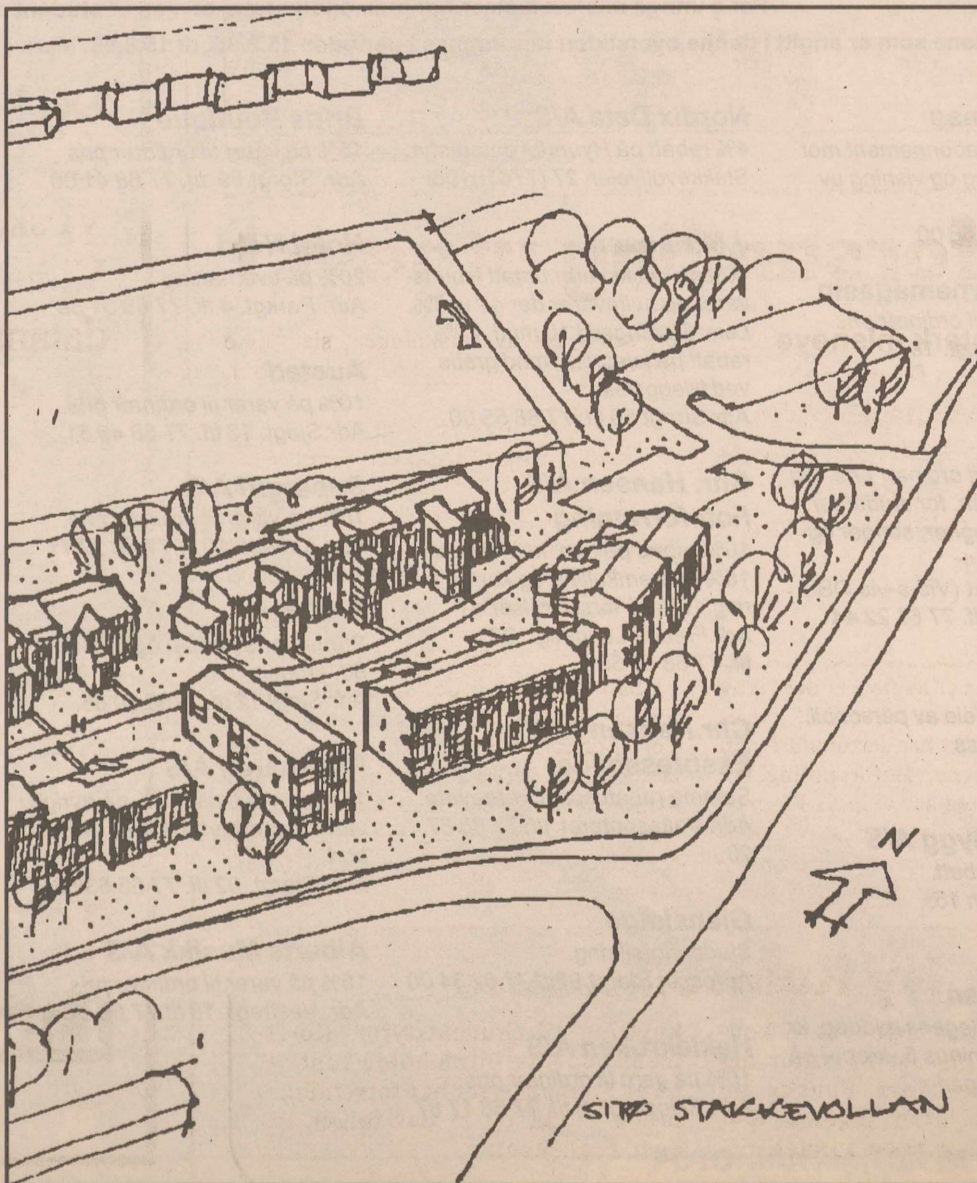
fra. Samtidig fordeles det ut et antall på under 400 boliger over statsbudsjettet. Vi håper på få tak i omlag hundre av de i denne omgangen, sier Vidar bakken.

Kvartett

Tanken er å bygge slik at en ikke tar utsikten fra de som bor på Utsikten.

Dette vil bety lave bygninger.

- Vi kommer til å bygge hyblene slik at fire og fire hybler deler kjøkken. To og to hybler vil også dele toalett og bad, forteller direktøren. Planene har ligget på bordet ganske lenge, så samskipnaden er klar til å bygge med en gang reguleringsplanene er klare.

Slik vil det se ut på Stakkevollan når samskipnaden er ferdig med det første byggetrinn.

KOM OG SE PÅ CD-ROM!

(CD-ROM = COMPACT-DISC-READ-ONLY-MEMORY)

-DU VET ALLEREDE AT EN CD-PLATE KAN LAGRE MUSIKK SOM DU SÅ SPILLER AV HJEMME I STUA DE : DU HAR EN MASKIN HJEMME SOM LESER INFORMASJONEN PÅ CD-PLATA.

-PÅ EN SLIK CD-PLATE KAN DU LAGRE FLERE TYPER INFORMASJON: CD-ROM BRUKES F.EKS. MYE TIL STORE TEKSTSAMLINGER: KATALOGENE VI BRUKER I BOKHANDELEN ER ET EKSEMPEL PÅ DETTE.

-DET DU KANSKJE IKKE VET ER ER AT EN CD-PLATE OGSÅ KAN KOMBINERE FLERE TYPER INFORMASJON: LYD, BILDER, FILM BITER OG TEKST.

-TIL SAMMEN UTGJØR DETTE ET SÅKALT MULTIMEDIAPRODUKT: AUDIOVISUELT HJELPEMIDDEL SOM KAN SUPPLERE BOKA.

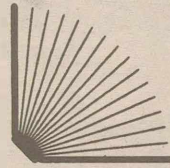
-DISSE PRODUKTENE ER NOEN GANGER REN INFORMASJONSBANK, NOEN GANGER REN UNDERHOLDNING, OG OFTEST EN KOMBINASJON AV BEGGE DELER.

-DE NYE MULTIMEDIAPRODUKTENE BEREGNET PÅ HEIMEN ER GJERNE STORE OPPSLAGSVERK DER DU SELV KAN LETE FRAM I EN FORM OG I DEN REKKEFØLGE SOM PASSER DEG.

-INFORMASJONEN LIGGER GJERNE «LAG PÅ LAG» SLIK AT DU KAN SØKE VIDERE PÅ INFORMASJONEN SOM DU ER SPESIELT INTERESSERT I.

-VI VIL SE MER OG MER TIL DISSE PRODUKTENE I FRAMTIDA. NOE AV DETTE KAN DU FÅ KJØPT OG DEMOSTRERT PÅ AKADEMISK KVARTER.

DU TRENGER FLG. UTSTYR FOR Å KUNNE BRUKE CD-ROM HJEMME:
PC 486 m. windows og lydkort
cd-romspiller m. høytaler (fra ca. kr.2500.- eller tilsvarende til Mac.

AKADEMISK KVARTER

B O K H A N D L E R
Hovedgården, Universitetet i Tromsø, 9037 Tromsø, Tlf: 77 644920
MER ENN BØKER!

STUDENTRABATT I TROMSØ

Disse forretningene og bedriftene innrømmer studenter rabatt mot at man viser studentbevis sammen med kvittering for betalt semesteravgift.

For å unngå misforståelser bør man opplyse om at man er student og vise studentbeviset uoppfordret.

Rabattene som er angitt i denne oversikten innrømmes i perioden 15.8.95. til 15.8.96. Merk deg at rabattene som regel kun gjelder varer til ordinær pris.

Bladet Tromsø

30% rabatt på abonnement mot kontant betaling og visning av studentbevis.
Telefon: 77 65 66 00

Kvellos Barnemagasin

10% på varer til ordinær pris
Adr. Fr. Langesgt. 18
tlf: 77 68 53 29

Babykos

10% på varer til ordinær pris. Og spes. pakkeløsn. for studenter. barneutstyr, vogner, senger og bilsikring.
Adresse: Håpet (Vis-a-vis OBS og Normotor) tlf. 77 67 22 44

Bilbørsen

15% rabatt på leie av personbil, varebil, minibuss
tlf: 77 66 66 11

Neumann Bygg A/S

Fra 5 til 25% rabatt.
Stakkevollveien 15.
tlf. 77 65 72 33

Domuskafeen

40,- kroner for dagens middag, kr 5,- for kaffe/te minus 5.- kroner på stor og liten langang

Nordix Data A/S

4% rabatt på Hyundai datautstyr.
Stakkevollveien 27 (77610106)

J.M.Hansen

10% på butikkvarer untatt tilbudsvarer og hvitevarer der gir vi 5%.
Leie: Bindingstid 10 mnd. 10% rabatt på leiepris. 1mnd gratis ved tilleggsleie.
Adr. Storgt 56 tlf: 77 66 55 00

Chr. Hansen A/S

Fotoforretning
10% rabatt på film, kamera etc.
15% på fremkalling og kopiering, 10% på forstørrelser o.l
Adr. Fredrik Langesgt. 22
tlf. 77 68 56 56

Chr.Hansen A/S

Ekspressbilder
Samme rabatt som overnevnte.
Adr. Veitasenteret tlf. 77 65 87 20

Gjensidige

Studentforsikring.
Adresse: Storgt.92 tlf. 77 62 34 00

Heklekroken A/S

10% på garn til ordinær pris
Adr. Skippørgt. 6 tlf. 77 68 17 87

Britts Boutique

15% på varer til ordinær pris
Adr. Storgt.89 tlf. 77 68 41 00

Hotel Nord

20% på overnatting
Adr. Parkgt. 4 tlf. 77 68 31 59

Austad

10% på varer til ordinær pris.
Adr. Sjøgt. 13 tlf. 77 68 45 51

Supergirl A/S

15% på varer til ordinær pris.
Adr. Kirkegt. 10 tlf. 77 68 32 11

Prelaten

Studentpris på mat og drikke: -50.-kroner
Adr. Sjøgt 12 tlf. 7768 20 85

Platebaren A/S

15% på VG-lista, 10% på øvrige varer til ordinærpris med bonuskort.
Adr. Storgt. 92 tlf. 77 65 53 56

Alberts Musikk A/S

15% på varer til ordinær pris.
Adr. Vestregt. 18 tlf. 77 65 51 11

Brillehuset A/S

10% ved kjøp av nye komplettebriller, kontaktlinser og solbriller.
20% på linsepleiemidler.
Adr. Storgt. 92 tlf. 77 68

Vigdis parfumeri og hudpleie

10% på varer til ordinær pris. (ikke hudpleie)
Adr. Storgt. 58 tlf. 77 68 67 83

Pizzeria Giovanni

20% rabatt på pizza og retter fra menyen. 10% rabatt ved utkjøring mandag til torsdag.
Adr. Storgt. 132 tlf. 77 61 11 22

Jensens Skotøimagasin

Eurosko. 20% på tilbehør, 10% på sko til ordinær pris.
Adr. Storgt. 79 tlf. 77 68 15 63

Skinnmester'n

15% på varer til ordinær pris.
Stort utvalg i skinnklær.
Adr. Veitasenteret
tlf. 77 61 25 01

Sportshuset A/S

10% på varer til ordinær pris.
Adr. Storgt.92 tlf. 77 68 36 68

Intersport Tromsø A/S

10% på varer til ordinær pris.
Adr. Sjøgt. 13 tlf: 77 61 19 97

Poulsen Interiørtekstil

10% på varer til ordinær pris.
Adr. Veitasenteret
tlf. 77 68 04 33

Studio 7

15% på trening, sol og aerobics
Adr. Søndre Tollbugt. 7 tlf. 77 68 82 88

Urmester N. Andersen

10% på varer til ordinær pris.
Adr. Stortorgt 3 (vis-a-vis Domus) tlf. 77 68 26 25

Nye vinleggeren A/S

Allt av tilbehør for legging av øl og vin. 15% på varer til ordinær pris
Adr. Strandgt. 34 tlf. 77 65 68 70

AKSJON STUDENTRABATT I TROMSØ

adresse: Studentstyrets kontor
v/Marianne Grimstad Hansen/Torbjørn Flaatten
Hovedgården, UiTø
9037 Breivika
Tlf. 77 64 49 12

**K
U
L
T
U
R**

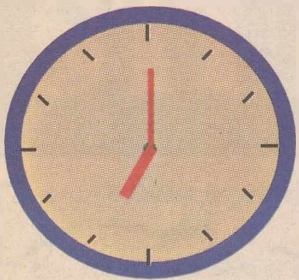

FOTO: JAN MARTIN BERG

Er du som student fanget i din egen lille verden? Ser du ikke lenger enn til neste side i pensum? Tror du universitetet bare består av studenter og nedstøvede professorer? Vet du egentlig hva som skjer rundt deg? Vi har tatt en kikk bak noen av de stengte dører og bringer her resultatet.

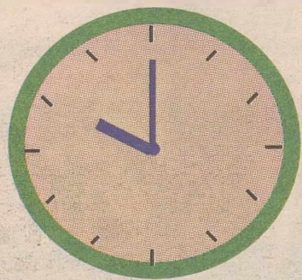
Riddere av den akademiske høyborg

Foreleserene dine hører du så mye til ellers at de skal vi ikke si så mye mer om. Isteden går vi bak noen av universitetets mange dører og tar en nærmere kikk på noen av de som får det hele til å gå rundt her på bruket.

07.00. Biip

Mens du fremdeles ligger og sover eller hva du nå gjør i sengen, er universitetet i full gang med å våkne til en ny dag. Men før det er klart til å ta i mot deg og ditt akademiske vesen krever også universitetet sitt morgenstell. Rengjøringspersonalet gjør universitetet skinnende rent uten å ripe.

10.00. Biip

Når du sitter der fordypt i en bok eller viklet inn i vanskelige teorier har vi tatt ett dykk under overflaten og viklet oss inn i de mange underjordiske gangene (kullverten) som finnes under universitetets overflate. Her finnes på kilometervis med endeløse ganger. Det eksisterer et helt lite samfunn her nede bestående av mennesker syklende til og fra sine mange gjøremål. For å ikke gå oss vill har vi fått med oss Sune Han-

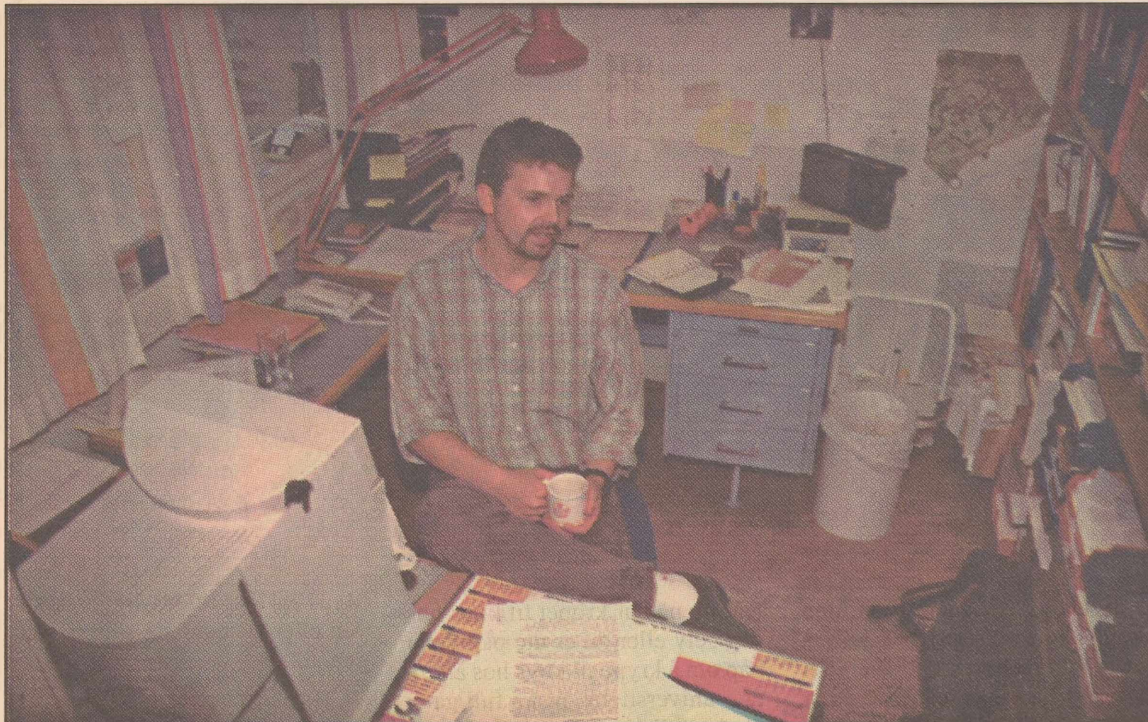
sen, førstebetjent i driftsavdelingen, til å vise oss vei nede i kullverten. Han innrømmer for oss at han nok brukte litt tid før han ble tilstrekkelig godt kjent i gangene her nede. -Vi bruker kullverten til transport av varer, inkludert post, til og fra de ulike instituttene. Endel tekniske ting styres herfra også samt at det finnes en masse lagringsplass her nede, sier Sune. Håpefulle studenter med dårlig skotøy fremmer fra tid til annen forslag om at kullverten åpnes for studenter slik at man kan bevege seg tørrskodd fra forelesning og opp i kantinen. Dette har imidlertid Sune liten tro på er praktisk mulig å gjennomføre. Så foreløpig er kullverten kun til benyttelse for de som jobber her nede. Likevel hender det at man treffer på en og annen student som har forvillet seg ned her, kanskje på jakt etter et undergrunnsuniversitet.

Vi følger Sune gjennom kullverten på vei opp i administra-

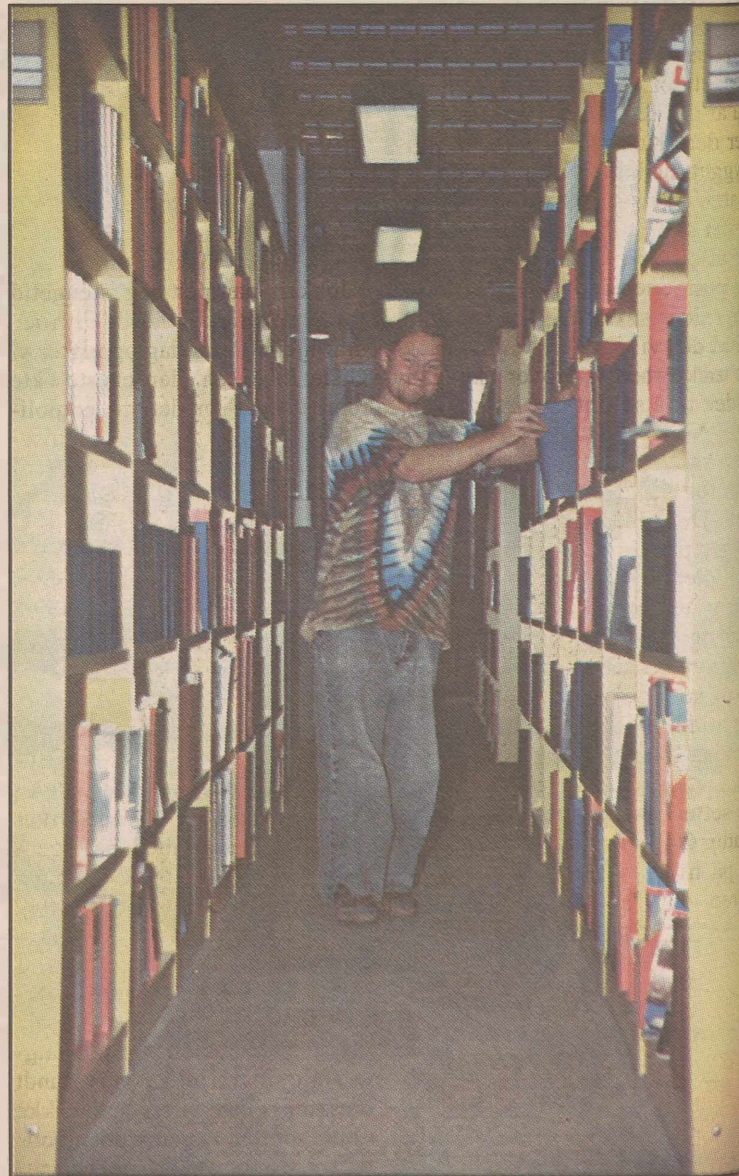
sjonsbygget som det så populært kalles. Vi er på vei til hittegodsrommet hvor studenter i frustrerte øyeblikk har glemt sine bedre halvdeler. Her treffer vi Sigleif Johansen, vaktmester i det rosa bygget.

-Det meste her er fra skap som vi har klippet, forteller Sigleif oss. Han har en bemerkelsesverdig god orden der inne. Alt er lagret i kasser merket med når og hvor det er funnet. Innholdet i hvert enkelt

skap er også skrevet behørig ned. -Det hender faktisk at studenter kommer tilbake flere år senere for å hente sakene sine, men det er verre i det nok altfor få studenter som kommer og henter tingene sine. Nå etterlyser vi folk som kan holde et loppemarked så vi blir kvitt en del av det som ligger her, avslutter Sigleif som lover at han heretter kommer til å være endel på kontoret sitt da det nå går mot skap-klippe-tid.

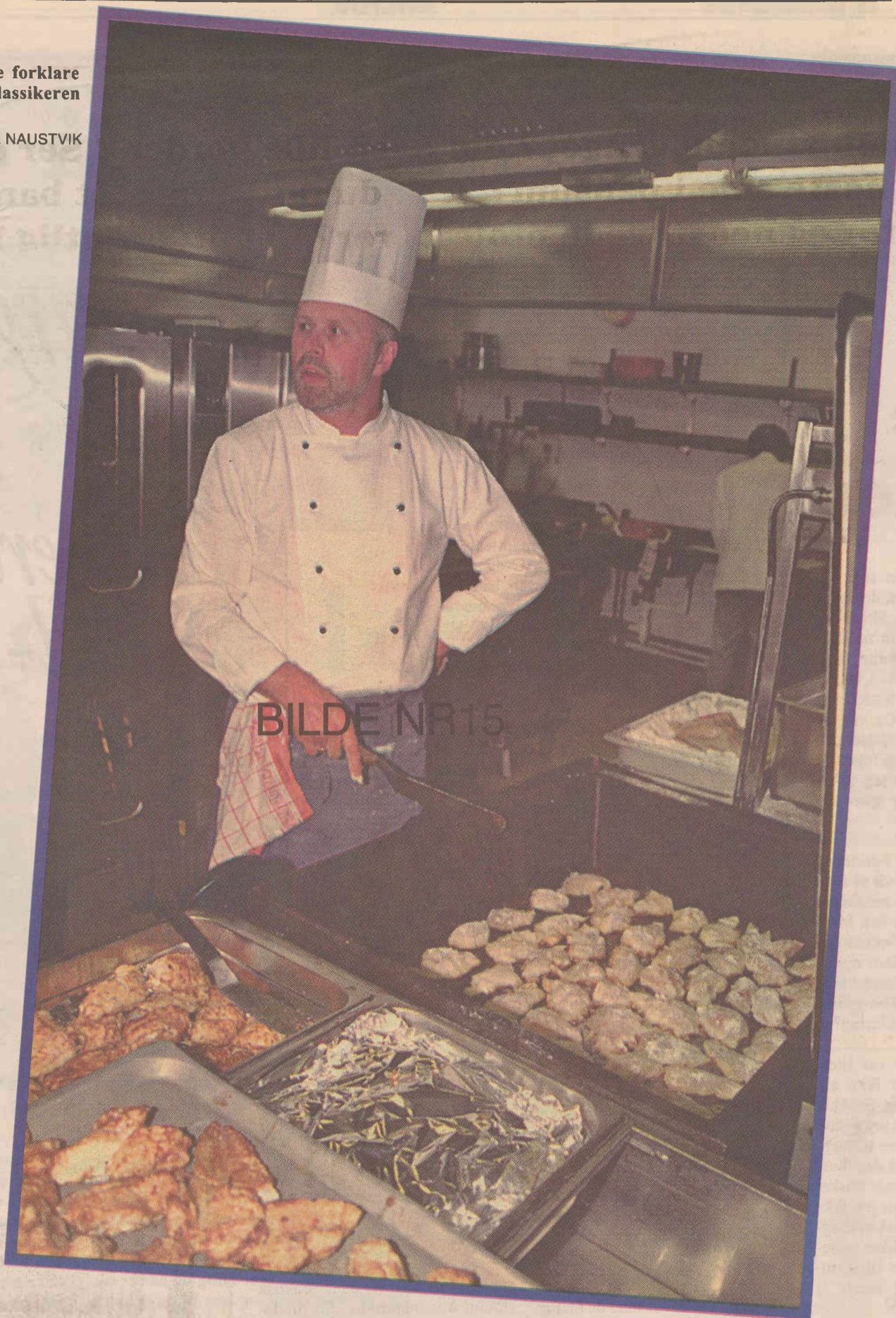
Byråkrat Gisle har den beste stolen, den største Mac'en og den høyeste lønningen.

En tur i UB's labyrinter.

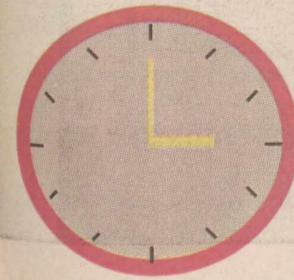
Kokken Odd kan ikke forklare hvem som oppfant klassikeren "Gryte m/ris 25,-"

ALLE FOTO: SVEIN INGE NAUSTVIK

12.00. Biip

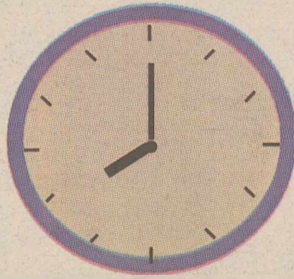
Når du føler din tolvte time er kommet og du tror du skal sulte i hjel. Da er det godt å vite at det er noen der som tenker på deg og ditt begjær etter noe å putte i munnen. Kantinematen er utskjelt og det som verre er, men visste du at det faktisk er noen som lager den. Kokk Odd Bendiksen, i bygget med det nye navnet, lager maten du spiser til middag. I dag er det stekt seifilet til middag og 30 kilo med sei som skal stekes og porsjoneres ut til et par hundre sultne studenter. -Det er ikke alltid det vi lager blir slik vi hadde tenkt, men vi prøver likevel å få det til å se fint ut, sier kokken Odd. Men studenter er jo ikke av dem som legger to gafler i mellom for å klage hvis de føler for det. -Det er klart vi av og til får klager på maten vår, men da får de enten ny mat eller pengene igjen. Vi mener selv at vi lager god og spisende mat, sier Odd som avviser at studentene er kresne og som selv hevder at han spiser middag i kantinen hver dag. -Det jeg liker best er å lage lasagne. Det er også en rett studentene setter veldig stor pris på, avslutter Odd som ikke helt kan svare på hvem som oppfant klassikeren «Gryte m/ris 25,-».

15.00. Biip

Klokken nærmer seg stengt for byråkratiet og før de i horder drar hjem til middag oppsøker vi Gisle Johansen, den eneste ekte representant for det studentpolitiske byråkrati. Som organisasjonssekretær for studentstyret er han ansatt for tre år. Det betyr at han må overvære minst tre studentstyreledere. Nå er han på sin andre, men er langt fra halveis. -De byttes så fort at jeg ikke reker å bli lei dem. Dessuten er det et ungdommelig og hektisk miljø her som holder motet oppe, forteller han. Gisle får aldri spille kjekkas, kommer ikke til Oslo på møter og opptrer sjelden i media. Nei, han sitter der og skriver møteinnkallelser med påfølgende referat. -Å, referat og møteinnkallelser er det kjedeligste jeg vet, men det må dessverre gjøres det også, sukker Gisle. Nei, da viser han heller stolt frem databasen han har laget med oversikt over alle de studentpolitiske valgte som sitter i ulike verv rundt omkring. Gisle virrer heller ikke rundt som en annen studentpolitisk broiler og kakler, nei han sitter stille og rolig bak sin pult

med full oversikt over det meste. At det i stor grad er han som setter dagsorden på dette kontoret er en kjensgjerning. Og at Gisle sitter godt der han sitter er det ingen tvil om. Han innehar tross alt den beste stolen, den største Mac'en og den høyeste lønningen.

20.00. Biip

Har du noen gang opplevd å utløse alarmen på UB ved at du tilfeldigvis mistet en bok ned i sekken din og lukket den raskt igjen uten at du merket noe som helst. For merket blir du først når du skal gå ut. Da går alarmen og Morten Skogly kommer springende. Da nytter ingen bortforklaringer, nei da er det bare å si rett ut at du er uskyldig og Morten tror deg. For Morten er sivilarbeider og opp-

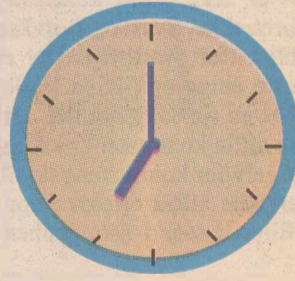
lært til å tro godt om sine medmennesker. Likevel tar han studenter gang på gang på vei ut døren med bøker i sekken. -Jeg skjønner ikke vitsen med å stjele bøker. Da frataes andre muligheten til å låne den boken. Jeg er prinsipielt i mot å eie bøker. Bøker er til for å lånes og ikke eies, sier Morten. Det er imidlertid noen som ønsker å eie boken på UB mer enn andre og Morten forteller om studenter som bokstavelig tatt blir tatt med buksen nede der de gjemmer seg på toalettet med tom bag mens de venter på at UB skal stenge.

24.00. Biip

Når du nå har krøpet til køys hos deg selv eller du er ute på byen i håp om å kripe til køys hos andre er universitetet også i full gang med å falle i søvn. Ole Lukkøye er i dette tilfellet et knippe Se-

curitasvakter. De spaserer bestemt rundt på området hele natten og skremmer forhåpentligvis vekk det som måtte være av skurker og banditter som er ute etter å stjele lesesalsplassen din. Og at de er opptatt og viktig er det ingen tvil om. -Jeg vil ikke uttale meg om noe som helst, du får snakke med sjefen min og høre om han vil si noe. Dessuten må jeg gå ut på runde nå, var svaret vi fikk av en av dem når vi spurte om hva han synes om å være vakt på universitetet.

07.00. Biip

Mens du fremdeles ligger å sover eller hva du nå gjør i sengen.....

KULTUR
KOMMENTAR

Toer mine hender

Det var ikke det som var meningen. Men det er nå engang skjedd. Skaden er uopprettelig. Hvis man nå syns det er en skade. Enkelte foretrekker å få alt inn med teskje. Det hender det er en fordel. Det har skjedd før også. Da var det ikke min skyld. Resultatet var også et helt annet. Og ingen sa noe. Likefult. Her er jeg igjen. Denne gangen vil jeg gjøre det enda verre.

For å starte et sted. Forvirring oppstår ofte når man vil si flere ting på en gang. Eller misforståelser. Eller noe helt annet. Mangler på forståelse for eksempel. For stor skje til for liten munn. Men det var ikke bare bomskudd. Minst ett mål også. Det gjorde godt. Venter du en forklaring?

Jeg husker da jeg var liten. Skjønt jeg husker ikke alt. Men noe husker jeg. Brokker av noe. Episoder. Hvis jeg forteller om mine opplevelser til mennesker som var med på den, husker de ofte ikke. Derimot husker de noe helt annet. Som jeg ikke husker. Slik er vår subjektive lagring av minner. Noen liker majones. Andre ikke. Noen liker oliven. Andre ikke. Det meste er altså subjektivt.

Noen ganger kommer en slags lyst over meg. Lysten til å lyve. Lysten til å berøre. Lysten på noe søtt. Eller salt. Eller frisk luft. Jeg er ikke alene om lyster i denne verden. Men det stemmer ikke at har man lyst har man lov. Tvertimot har du lyst, har du som regel ikke lov. Bærene henger for høyt. Isen er for dyr. Eller personen for pen, eller var det for dum. Uansett lysten ble ikke innfridd og du og jeg går rundt og banner. Faen, sier vi. Det regner.

Det er ikke alltid kontraster gjør ting klarere. Det er ikke alltid kontraster er å foretrekke. Svart og hvitt kan fort bli altfor svarthvitt. Det er de fleste enige om. Kine Hellebust har en fin sang om det. Det er ikke alltid kontraster er å foretrekke selv for kontrastens skyld. Det er ikke alltid effekten oppnås. Eller passer i sammenhengen.

Det var alt for denne gangen.

Ellisiv Lindkvist

Smerten ved å elske

Marguerite Duras' nye roman *Elskeren fra Nord-Kina* er den samme historien som i *Elskeren fra 1985*, som også er filmatisert. Men så er kanskje ikke historien det viktigste.

Duras er kjent for å ha et komprimert språk, på grensen mot det absurde og vanskelig i all sin enkelhet. Ordvalgene til forfatteren betyr mye. Det som sies mellom linjene, det som aldri sies. Ordene bak ordene. Historien bak historien. Duras skriver om havet, døden og kjærligheten. I så måte om velbrukte temaer. Likevel i en langt fra klisjéaktig stil.

BOK

Selvbiografisk

Forfatteren legger ikke skjul på at dette er en selvbiografisk roman. Hovedpersonen i denne romanen får idéer til romaner, det henvises til i fotnoter at forfatteren Duras faktisk har skrevet disse romanene. Slik setter forfatteren selv likhetstegn mellom seg og sin egen hovedperson. Hun sier i forordet at hun vil skrive historien om elskeren fra Nord-Kina og barnet. «Den var ennå ikke der i *Elskeren*, det manglet tid rundt dem.» Til forskjell fra *Elskeren* som var skrevet i jeg-form er denne romanen skrevet i 3.person og «hun» skal hete Barnet. I tillegg er Tanh, en vakker unggutt som er morens sjåfør en sentral person i denne romanen.

Filmatisert

Romanen er filmatisk i enkelte sekvenser. Beskrivelsene. Bildene. Hun starter med stedet episoden finner sted: «Det er elven», som et kamera, rykker hun nærmere: «Det er fergen over Mekong.» Så kommer vi enda nærmere, treffer menneskene på fergen. Barnet og Kineseren.

Og hvis det skulle være tvil har forfatteren en del fotnoter der hun sier hvordan enkelte løsninger kunne vært brukt i en film.

Boken bobler av begjær. Barnet begjærer Kineseren. Og omvendt. Barnet begjærer venninnen Hélène Lagonelle.

Duras' nye roman om samme elskeren som i *Elskeren* (85), med nye ord.

Marguerite
Gyldendal
Norsk Forlag
Duras
Elskeren fra
Nord-
Kina

Magisk kraft

Hva som fenger ved Marguerite Duras romaner er vanskelig å si. Det er som om hennes enkle, hermetiske stil har en magisk kraft som treffer et sted i magen, snarere enn i hodet. Og likefullt er hun en intellektuell forfatter. Har man sansen for hennes romaner føyer nok denne seg inn i rekken av perler.

u Ellisiv Lindkvist

DIKT

NATTMØTE

- Av Tore Høgås -

En svart katt

møter meg

nølende

strekker jeg ut en hånd som

kjærtegner kjærtagnes

fri

går jeg tilbake igjen

den går videre

Ser dens hvite bryst

«Vi bruke feskeauan tell klinkekule!»

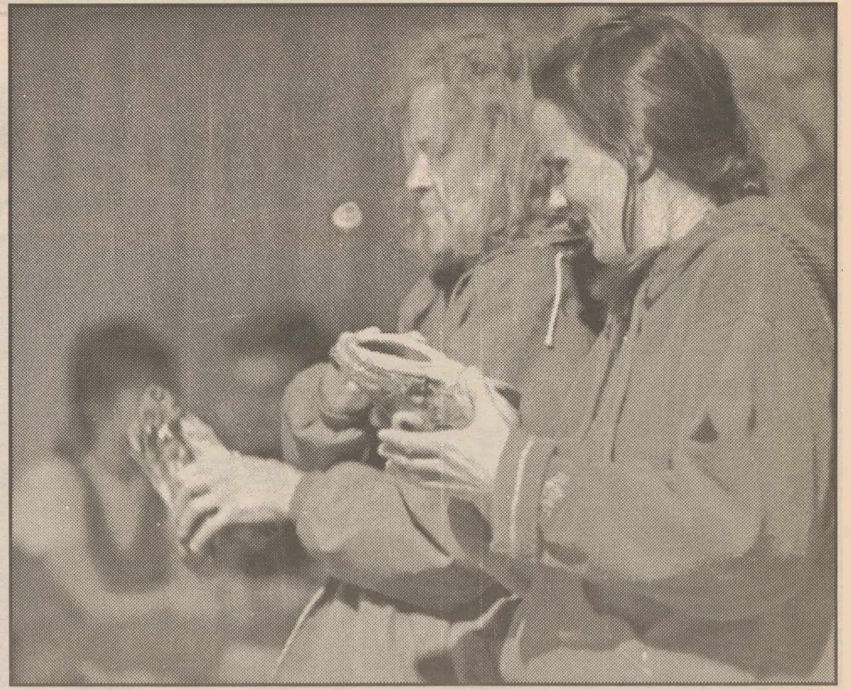

FOTO: NICOLAS HORNE-TOTALTEATERET/HT

To gode søstre

Onde stemødre og stesøstre, forskjeller mellom kjerringdattera og manddattera. Vi kjenner problematikken fra eventyrene, men den er slett ikke uaktuell. Moderne samlivsdrama i en ung versjon framføres i teaterstykket «To Søstre» i Rådstua.

Det er ikke bare greit når mammaen til Ragnhild og pappaen til Ristil blir kjærester og flytter sammen. Ristil låner alltid tushene til Ragnhild uten å spørre, og pappaen hennes, Ask, er alltid sint. Han kjefter aldri på Ristil,

enda hun var like mye med da ting gikk galt. Ristil blir lei av at Ragnhild låner hårklemma hennes og sliter den ut. Dessuten lager den nye mammaen hennes en ekkel, brun havregrot som klistrer seg til ganen, og ødeleg-

ger den hyggelige tannpusstunda mellom far og datter.

Det er ikke lett å omstille seg fra tosomheten til en familie på fire.

Det oppstår flere konflikter mellom alle parter, som et tredvetalls publikum tydeligvis var familiære med. Gjenkjennende latter og medfølende fortvilte smil. Visst går det bra til slutt! Tross alt er det bra å ha ei søster man kan krangle og rive ut fiskebyne med.

«To Søstre» er et resultat av to års samarbeid mellom Totalteateret og Hålogaland teater. Stykket er skrevet av Ingeborg Eliassen. Ti års erfaring med å leve i stefamilie har gitt historien et hverdagslig, levende og ekte bilde på alvor og komikken som oppstår når en enslig far og en enslig mor danner en familie.

Dette er ikke Shakespeare, ei heller Hamsun. Likevel en historie med dramatik og kjærlighet. Rådstua er intet Colosseum, men

fungerer godt for et lite, muntert publikum. Ei diger dør og fire kjempestoler brukes som kulisser gjennom hele handlinga.

Dette er ikke et stykke kun for de mest intellektuelle. «To Søstre» kan sees av voksne så vel som barn; det passer like godt til produkter av den staute kjernefamilie, som for folk med egen erfaring fra stefamilier.

U Marte Holmemo

De gamle er forsatt eldst

Fjortende september var det åpning av kunstmuseets jubileumsutstilling. At de ifølge pressemeldingen fylte ti år fikk naturligvis enkelte av redaksjonsmedlemmene til å stusse litt. Det var jo bare to år siden de hadde femårsjubileum.

Forklaringen var naturligvis grei nok: Den gang var det museets faktiske oppstart som ble feiret, nå var det dannelsen av stiftelsen som skulle markeres. Som gjest hadde de hentet inn tidligere direktør for Nasjonalgalleriet, Knut Berg. Han

innledet sin åpningstale med å kremte på gammelmannsvis, unnskyldte seg for tiltagende senilitet, hvorpå han ledet oss ut i sine kunstbetragtninger på poetiske vinger.

I den anledning har styret plukket frem endel av de god-

biter fra lageret sitt som skal presentere bredden i den samlingen de etterhvert har bygd opp.

Skulle man ha lyst til å være riktig ufin, kunne man jo innvende at det eneste spesielle rent kvalitetsmessig, var at det ble servert ordentlig vin til en avveksling, men det ville være urettferdig.

Bredden spenner fra de gamle romantiske verkene som de fikk fra nasjonalgalleriet ved opptarten, til en rekke av de nordnorske kunstnere som er innkjøpt de siste årene.

Gledelig nok er det i hovedsak gode bilder som er valgt ut, og vitner om en bevisst innkjøpspolitikk. Likevel opplever jeg som det som litt frustrerende å finne en strektegning fra 1953 av Bendik Riis - skisse av en politisk fange - og være nødt til å innrømme at i en del sammenhenger er det fortsatt de gamle som er eldst.

U Jan Martin Berg

Knut Berg - ennå ikke så senil som han selv skulle ha det til.

FOTO: JAN MARTIN BERG

STUDENTEN

Hun har studert sosiologi og snakker mye om sosial trivsel og integrasjon sett i sammenheng med det faglige. Hun er koordinator for fagutvalgene på ISV/ISL.

- Sosialt samvær øker den faglige trivselen, sier Eidi Ann.

FOTO: VEGARD BØNES

- Jeg er ingen hønemor

Navn:	Eidi Ann Hansen
Alder:	23
Studerer:	Historie grunnfag

Vi treffer Eidi Ann i kantinen. Hun er sulten og skal spise sin lunch som består av to tomater og et par skiver med ost. Grunnen til at hun engasjerte seg i fagutvalget på ISV forklarer hun på denne måten: -Jeg var ny student og visste ikke hva et fagutvalg var, så jeg var litt nysgjerrig på det. Det var vel mer en tilfeldighet at jeg ble med i det hele tatt. Hun begynte som representant for seminargruppen sin på sosiologi. Siden ble hun sekretær og deretter leder for utvalget på sosiologi. I sommer ble hun valgt til koordinator for alle fagutvalgene på ISV/ISL. Dermed sa hun opp jobben sin i hjemmetjenesten for psykisk utviklingshemmende og satset fullt og helt på fagutvalgene. -Jeg vil trekke litt mer i trådene og påvirke, er hennes forklaring på hvorfor hun ville bli fagutvalgs koordinator. Foreløpig har ikke Eidi Ann fått noen penger for jobben hun gjør slik hennes to forgjengere fikk. VISAM midlene de fikk har nå tatt slutt,

men hun hun håper hun etterhvert kan få litt lønn gjennom instituttet.

Løser omgivelser

Eidi Ann snakker mye om fest. Hun ser granskende på meg og konstaterer at hun ikke har festet med meg enda, men det har hun åpenbart med fotografen. Det er tydelig at hun setter stor pris på sosialt samvær. -Det er enormt viktig for at man skal kunne få et godt miljø på faget. At studentene treffer hverandre i litt løser omgivelser hjelper mye på den faglige trivselen. Dette er en viktig del av fagutvalgenes oppgave. Det å integrere folk sosialt på faget.

-Det er heller ikke så ofte at det blir tatt noe sosialt initiativ fra seksjonens side. Jeg ble positivt overrasket på historie hvor jeg går. Der fikk vi en utrolig god start på semesteret. Seminarlederne våre ordnet i gang en fest for oss. De ordnet med mat og alt det praktiske. Et slikt uformelt treff hvor man fikk snakket med seminarlederne i litt andre omgivelser var med på å gi meg inspirasjon og gjøre meg tryggere på faget, forteller Eidi Ann.

Som fagutvalgs koordinator har Eidi Ann ansvar for å sparke i gang fadderordningen og ta vare de fagutvalgene som ikke overle-

ver ferier og eksamenstiden. Ellers har hun også en sosial funksjon på fagutvalgene.

-Jeg prøver også å være tilstede slik at folk ser at jeg er der og kan spørre meg om ting hvis det er noe de lurer på eller vil snakke om, men jeg er ikke noen hønemor som går og passer på, påpeker hun.

-Jeg håper også etterhvert at jeg får mindre å gjøre slik at jeg kan begynne å lese igjen. Det har ikke blitt for mye tid til det i det siste, sukker hun. Som både kormedlem, fjellgruppemedlem og en aktiv spiller av undervannsrugby i SURK (studentenes undervannsrugby klubb) sier det seg selv at det blir få timer på lesesalen. Eksamen skal Eidi Ann ta, hva hun skal bli når hun blir stor har hun ingen anelse om.

-Det er ingen krise hvis jeg ender opp som lærer, konstaterer hun og tenker på den lærervennlige fagkombinasjonen hun nok ender opp med.

Studiehverdag

-Som studenter på et universitet har vi nok mistet litt av den «klasseromeffekten» vi har tidligere i skolesystemet.

Dette er fagutvalgene med å bote på. Vi skal få studentene til å engasjere seg i sin egen studiehverdag og dermed bli

tryggere på seg selv, sine medstudenter og faget, sier Eidi Ann.

Fagutvalgene driver også med en del rent faglig arbeid. Eksamenstid og evaluering av pensumlistene er ting de jobber med. De har også representanter på ulike nivå på faget.

Arbeid fører frem

-Det kan nok virke litt skummelt for noen å sitte i seksjonsrådet sammen med professorer og andre ansatte, men det er nok bare til å begynne med. Dette er også en viktig del av vårt arbeid for at vi skal bli hørt og for at vi skal kunne påvirke. Vi har mange eksempler på at det arbeidet vi gjør faktisk fører frem.

Lunsjen er over. Vår tilmålte tid er ute. Eidi Ann skal tilbake til kontoret sitt og være sosial med resten av den store fagutvalgsfamilien. Kanskje vanker det en fest.

U Jørgen Flint

Sensuelt, vilt - NÅ

Tirsdag 19.09.95. Svensk gruppe. AGORA. Brasiliansk-inspirert jazz. På portugisisk. I Tromsø. På Teaterkafeen. Klokken er 21.00. Ojojjoj.

Ute regner det, men vi er ikke ute. Vi venter, vi. Tar en røyk. Folk setter seg. Klokken er kvart over fem i Tokyo. De kunstige trærne blir nesten ekte i det dunkle lyset. Vi tar en røyk til. Folk setter seg. Noen klimprer litt på en gitar. Bandet presenteres.

Bebaje-bebaje

Da skjer det. Uten forvarsel eller introduksjon fra de svenske bandmedlemmene. Det skjer. Lydrommet fylles. Kafeen skjelver. Ekstatiske toner finner deg. Tar tak i føttene dine. Lar dem bevege seg i takt med hodet ditt som begynner en ivrig dans sammen med det lange håret de fleste har. Munner smiler. Og sånn fortsetter det. Trommer, bass, gitar, synth tar oss med på flyturer der SAS ikke har noe å stille opp med. Sopransaxofon og vokal synger sammen. Noen ganger ord. Noen ganger bare lyder. Bebaje-bebaje-bebaje.

Ojojjoj

Og vi lar oss forføre. Vilt, heftig. Lukker vi øynene tar de tak i oss. Løfter oss opp gjennom norske fossefall. Vilt, heftig, før vi får slappe av på en sky og roe litt ned over Atlanteren før nedstigningen begynner. Vi er der. I Brasil. I heftige rytmer sammen med vakre, fargerike, strålende glade folk som smyer seg mellom oss. Tar oss med på dansen gjennom gatene. Ojojjoj. Klapp-klapp-klapp. Vi lander trygt i Teaterkafeen igjen. Plastbladene skjelver litt i etterdønningene. Almaz Yebio på vokal smiler sitt strålende, halv-mystiske smil og takker for applausen. - *Ja, jag är lite halvmystisk. Pappan min er från Eritrea, men mamman min är svensk..* Så begynner en ny melodi. Kanhende var det den om hunden Ilke som døde. En nydelig, trist en. Det var Fredrik på bass sin hund. Mekan til sensuelt basspill! Mange av låtene har bandmedlemmene Anders på gitar og Mikael på saxofon skrevet selv. Røyken forsvinner opp i de dunkelrosa lyskasterne.

Pause

Agora lever. De føler. De spiller sammen. De kjenner hverandre. Selv om øynene er lukket. - *Ja, det är trävligt å spela sånn her musik..* Sier de. Og virker som om de lever et helt liv gjennom en konsert. La du merke til ansiktsuttrykkene deres? Konsertret. Ekte. Lukkede øyner. Hva tenker de på, når de beveger seg, skaper, improviserer toner som treffer oss? - *Nei, jag tänker nu mest på sprit - ock på tjeior,* sier Terje Trommis. - *Jag tänker på när Terje drekker sprit,* sier Anders Gitar. - *Ock jag, jag tänker bara på tjeior,* sier Mikael Sax. Så smiler de og ler litt og sier at det kan vi ikke skrive, men det gjør vi likevel, og så er pausen over. Nå vet vi at Agora betyr «NÅ» på portugisisk, at bandet har gitt ut to plater, at de er på turne og at det er - *en jätteträvlig publik ock et*

Lykkelige må de jentene være som Mikael tenker på nå. Aaah!

FOTO: KJERSTI BAKKEN

optimalt lokal i kveld.. Men det er vel sånn de må si. tenker vi. Men bassgitaristen Fredrik sier han kjenner det på vibene. Vibrasjonene. Så da, så. Da er det vel riktig, da. Tilbake i lokalet kommer varmen fram i kinnene, vi er om mulig enda mer mottakelig. Lar oss vugge, riste og da vi bølger

oss mot slutten kjenner jeg noe vått på kinnet. Den renner og renner. Liksom tilsynelatende uten grunn. En personlig en i tilfelle. «Ett kärleksmöte» utløste tåren og alt blir bare tåkete og vakkert, og jeg greier nesten ikke å klappe etter siste nummer engang. Heldigvis gjør andre det, og bandet kommer tilbake. Trommisen først,

han dunker litt forsiktig. Så dunker det langt bortenfra et steds. Agora smyer seg på plass. Og så løser det litt flere tårer før vi må løpe som noen gale for å nå siste bussen hjem. Takk.

U Sigrí Sandberg

Ny kulturside

Studenten er Utopias nye faste side der vi vil intervjuer en student i hvert nummer. Enten en som har utmerket seg utad eller sysler med kunstneriske og kulturelle aktiviteter for seg selv eventuelt på noen annen måte er et interessant intervjuobjekt.

Kjenner du noen som driver i det skjulte og fortjener søkelyset retta mot seg ligger nå mulighetene til rette for å få sunget ut.

Etnisk og rytmisk

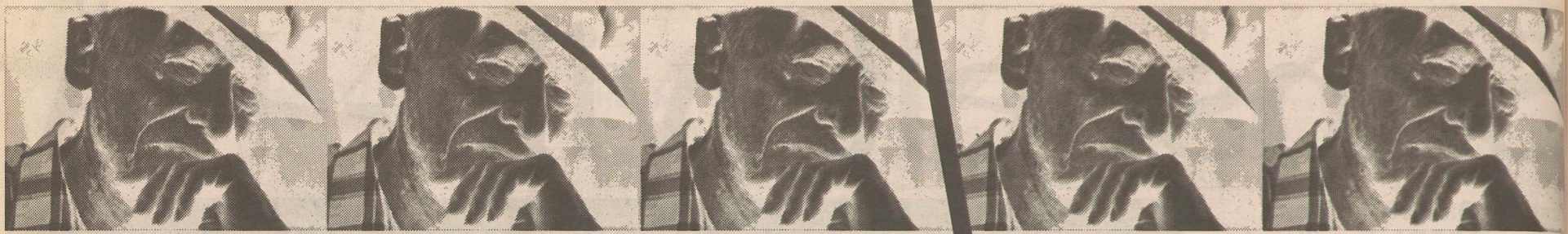
Samisk/etnisk konsert frister Norsk Tropisk Vennekapsklubb på Kulturkafeen med lørdag 30. september.

«Samisk/etnisk orkester» står altså på plakaten og det er CD-aktuelle Johan Sara Jr. fra Alta og Masi med band som spiller. CD'en består av tradisjonell og egenprodusert joik, og musikken er både afro- og jazzinspirert. Alle samiske foreninger i Tromsø er invitert i tillegg til ulike innvandrers organisasjoner og norske organisasjoner som slutter seg opp om det flerkulturelle Tromsø. Det vil også bli servert samisk mat og Bob Benoni vil spille tropisk musikk før og etter konserten.

Jazz- og foredragskvelden som var satt til 7. oktober er utsatt og vil komme 4. november istedet.

Samisk kulturhus

Det blir samisk kulturhus i Tromsø, det avgjorde kommunestyret 20. september. Ingrid Wernberg, representant for NSR, Tromsø sameforening beskriver vedtaket som historisk. Det ble enstemmig vedtatt at Tromsø kommune skulle realisere et samisk kulturhus som også skal være et urfolkssenter i byen. Dette er tatt som et eget punkt i Strategisk næringsplan. Tiltak skal iverksettes som ønsker at Tromsø skal utvikles som senter for internasjonale urfolkssenter.

Han kunne finne på å spy midt i sin egen dikt-opplesning når han opptrådte. Han bannet og drakk seg dritings i såvel cocktail-parties som ombord i fly. Han skaffet seg et rykte som kvinnegal, fyllik og svin, et rykte han ga faen i og levde opp til. Han hadde likevel sin hærsikare med trofast publikum. Idag har han status som kult-figur, og er et idol for mange, særlig på den amerikanske vestkysten, i Tyskland og Frankrike. Han var taperen som ble til en helt.

Tøff oppvekst

Charles Bukowski ble født 16. august 1920 i Andernach, en liten by i Tyskland. Moren var tysk og faren tysk-amerikaner, utstasjonert som soldat. I 1922 flyttet familien til Los Angeles i USA, hvor Charles kom til å leve mesteparten av sitt liv. Barndommen var en hard prøvelse for ham. Han vokste opp midt under depresjonstida, noe familien hans fikk merke selv om de ikke var blandt de fattigste. Både moren og faren gikk i lengre tid arbeidsledige. Hjemmet bar preg av streng disiplin og nøyaktighet, og var rensket for alle spor av kjærlighet og omsorg. Faren Henry hadde et uberegnelig temperament som han fant utløp for gjennom å slå kone og barn nesten halvt fordervet. Charles fikk smake barberreima flere ganger i uka. De aller fleste gangene, syntes han selv, for bagateller. Han hadde få venner. Ungene i nabolaget moret seg mange ganger med å mobbe han for den tyske aksent-

leste store mengder litteratur, både amerikansk og utenlandsk. Han fant ut at det var svært lite av de litterære verkene han likte. Blandt de få forfatterne han hadde noe til overs for, var Hemingway (de tidligste verkene) og Knut Hamsun(!). Til tross for de to årene på college, sa Charles Bukowski alltid at han stort sett var selvært, både når det gjaldt sitt forfatter-skap og allmenne kunnskaper.

I 1982 så han seg istand til å skrive om sin mildt sagt vanskelige barne- og ungdomstid. Resultatet ble «Ham On Rye» (norsk utgave: «Nedenom og hjem», Tiden, 1993), og Charles tilegnet boken til sin egen brutale far og alle andre jævlige fedre i hele verden. Handlingen i boka blir sett gjennom øynene til Charles' alter-ego: Henry Chinaski. En taperaktig unggutt med en hard oppvekst. Men det er først og fremst en selvbiografisk roman; om livet som outsider til en begynnende kunstner.

Sultet og drakk

Etter college heiv han seg på en fyllekule og en omflakkende tilværelse rundt om i USA. I denne perioden som varte i ti år, sa han selv at han må ha hatt omkring hundre forskjellige jobber. Alt fra truck-kjører, bensinstasjonsbetjent og oppvasker, til arbeid på en hundekjeksfabrikk og et slakteri. Flere ganger sultet han og foret seg selv med en sjokolade per dag, mens han forsøkte å skrive. I de bedre periodene kunne han skrive opptil fire-fem noveller på en uke. Disse novellene sendte han til forskjellige ukebla-

lagt inn på sykehus med massive, indre blødninger. Han fikk beskjed om å slutte å drikke, et råd han ikke tok til følge. Han fant seg et vanningshull og fortsatte skrivingen, og når han ikke skrev, var han å finne på veddeløpsbanen. Charles Bukowski var nå i begynnelsen av tretti-årene, og han begynte å skrive dikt. Han skrev en hel mengde med dikt og visste ikke helt hva han skulle gjøre med dem. Han sendte dem rundt, og fikk positivt svar fra et lite poesimagasin i Texas som het «Harlequin». Bukowski giftet seg en knapp stund senere med eieren av bladet, Barbara Frye. Ekteskapet havarerte etter to og et halvt år. Etterpå levde han et nokså rolig liv, selv om ryktene florerte om hans hemningsløse atferd og omgang med alkoholen. Han fikk publisert dikt i et utall undergrunnsmagasin, samtidig som han jobbet i det amerikanske postvesenet. Tilsammen jobbet han der i over femten år.

I 1962 ble Charles Bukowski kåret til «outsider of the year» av bladet «The Outsider», noe som førte til en samling med utvalgte dikt: «It Catches My Heart in It's Hands: New & Selected Poems 1955-1963». I 1966 møtte Bukowski John Martin, grunnleggeren av Black Sparrow Press, og han fikk sitt litterære «hjem». Han skrev «Notes of a Dirty Old Man», og den kom i bokform på forlaget Black Sparrow. Førtini år gammel kuttet han ut jobbing og ble skribent på heltid.

Bestselger

I 1971 ble romanen «Postkon-

Han skrev om livet på skyggesiden av USA. Om de stygge, de nedbrutte, de ødelagte, fyllikene, galningene, horene, gamblerne, taperne. Om lugubre leiligheter og tvilsomme barer i den ytterste slum. Flere og flere får øynene opp for Charles Bukowskis nådeløse avromantisering av tilværelsen.

De perfekte

PERFEKTE

ten hans, og på skolen havnet han ofte i slagsmål.

Tenårene ble langt fra bedre. Et kraftig og langvarig utbrudd med kviser, gjorde at han ble sendt på sykehus for behandling. Der forsøkte legene å skjære vekk de svære byllene, noe som resulterte i et arret og vansiret ansikt, og en total sosial isolasjon for Charles.

15 år gammel begynte han så smått å skrive, og i en alder av 16 startet han sin langvarige «karriere» som alkoholiker. Han gikk to år på college i LA i mangel på noe annet å gjøre. Han tok de letteste fagene og brydde seg ikke stort med dem. Da tilbrakte han heller mer tid på biblioteket, hvor han

der og aviser i håp om å få dem publisert. Alt ble returnert med avslag og refusjoner.

Så endelig, som 24-åring fikk han sin første novelle på trykk i magasinet «Story». Historien het ironisk nok: «Aftermath of a Lengthy Rejection Slip» (Følgen av et lengre refusjonsbrev). I denne novellen, som i det meste han etterhvert kom til å skrive, blandet han biografiske hendelser i skjønnlitterære tekster. Han diktet sjelden opp noe, men skrev om det han så, gjorde eller mente.

Skrev dikt

Som en følge av hans ekstremt usunne livsstil, ble han til slutt

toret» utgitt (på norsk i 1993). Den beskriver hans hatforhold til det amerikanske postvesenet, hvor han utførte en mangeårig tjeneste. Tyranniske overordnede, tåpelige rutiner og andre dårlige arbeidsforhold, gjorde at han måtte slutte for å unngå å bli fullstendig gal. I tjue netter satt han oppe og skrev på romanen, mens han konsumerte 10 liter whisky, 25 six-packs med øl og innhalerte åtti sigarer. Boken solgte snart i over førti tusen eksemplarer i statene, og ble oversatt til en mengde språk. I Tyskland, hans andre hjemland, ble boken en bestselger.

I 1973 ble det laget en doku-

mentarfilm om ham: «Bukowski» av Taylor Hackford. Filmen vant flere priser. Charles Bukowski utga i 1975 sin andre roman «Factotum», og i 1978 kom «Women». I

«I don't know how many bottles of beer I have consumed while waiting for things to get better.»

1980 var han en etablert forfatter og dette året ble også hans første bok på norsk gitt ut: «Dagene» av Charles Bukowski, som hadde vært hans mål. Men det var det ikke. Han befant seg nede på den litterære rangstigen, og var en posisjon han valgte seg. Det er og en av grunnene til at

Kultfigur

Charles Bukowski kunne ha vært kjent av langt flere i dag, hvis han hadde vært hans mål. Men det var det ikke. Han befant seg nede på den litterære rangstigen, og var en posisjon han valgte seg. Det er og en av grunnene til at

Charles Bukowski

amerikanske TAPEREN taperen

har en enorm popularitet i undergrunnens miljø. Han er blitt en kultfigur innen sin genre av undergrunns-litteratur, og det er overens med hans ånd. Han tolererte ikke noen rose-malt tilværelse, og var særlig kritisk til de pretensiøse, akademiske og kommersielle amerikanske nåtids-forfatterne. Han følte seg ikke hjemme i noen litterær bås, og selv om noen forsøker å se han i sammenheng med «beat-poetene» (Jack Kerouac, Allen Ginsberg m.fl.), var dette poeter Bukowski ikke ville bli sammenlignet med. Han syntes de var for politiske, og bare ga publikum det de ville ha. Selv syntes han at han

stod pønkerne nærmere enn «beatnikene». Han ble en ekstrem representant for det anarkistiske, individuelle element i amerikansk litteratur. En beundrer sa om han: «Han er eksplosiv gass, som drikker og brøler høyere enn noensinne. Hans mål er å presse fram den gjemte psykopaten i oss tilbake til virkeligheten.» Charles Bukowski skrev hardt og rammende, usensurert og rett fra levra. Hadde han noe på hjertet, så måtte det ut uansett hva folk måtte mene. Ofte med vittighet. For eksempel skrev han om sin operasjon for hemorrider i «All the Assholes in the World and Mine». Hvilken annen forfatter

ville ha gjort det? Mange av titlene hans er morsomme: «Confessions of a Man Insane Enough to Live With Beast» (1965), «Poem Written Before Jumping out of an 8-story Window» (1968), «Play the Piano Drunk Like a Percussion Instrument Until Your Fingers Begin to Bleed a Bit» (1979). **Vulgært geni** I mange av tekstene er hans litterære subjekter ofte kun opptatt av drikking, sex og vold. Hovedsaklig det de fleste Rock'n'Roll-tekstene i dag handler om. Robert Wennerstein beskrev Charles Bukowski slik: «Han så ut som en

mann på nippet til å kollapse, men han hadde en absolutt kontroll over sinnet. En mann med godvilje, generøsitet og mot,- den eneste elskede undergrunns-poeten jeg har hørt om!» Om drikkingen sin sa Bukowski: «Jeg har en følelse av at drikking er en form for selvmord, som tillater deg å returnere til livet og begynne på nytt igjen neste dag.» Charles Bukowski ble kalt «Amerikas største dikter» av størrelser som Jean-Paul Sartre og Jean Genet; «symbolet på den perfekte amerikanske taperen». I løpet av sitt forfatterskap utga han nærmere førtifem litterære verk. Den siste boken han skrev var

«Pulp» (1994), forøvrig dedikert til «bad writing». Noen føler avsky, andre medlidenhet og andre synes han var et geni. Uansett hva man måtte mene om den gamle mannen som både drakk, bannet og oppførte seg ufint, så er det vanskelig å være upåvirket av det han skrev. Det er noe med det han skrev og måten han skrev det på, som særlig taler til et ungt publikum. Måten han avslører seg selv på i tekstene, gjør at man føler at man blir personlig kjent med han etter å ha lest én bok. Han er en forfatter man ikke bare glemmer. **U** Randi Solhaug

I was drunk and they got me out of my car and put the bracelets on and made me lay down on the roadway in the rain.

they stood in their yellow raincoates cops from 3 squadcars.

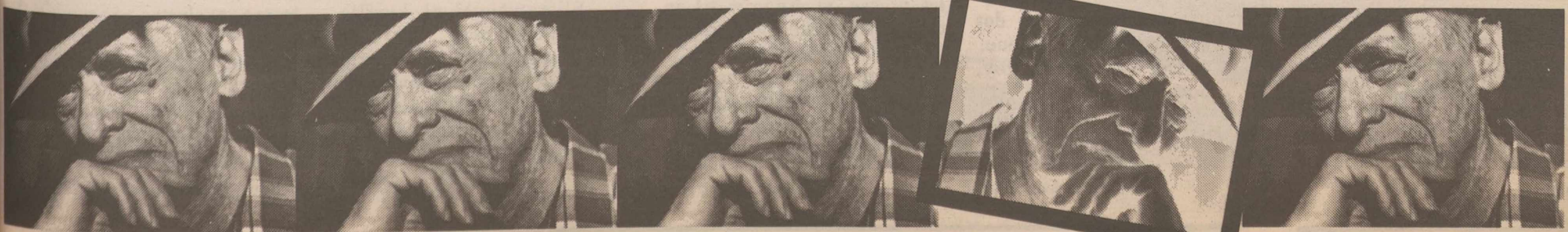
the water soaked into my clothing. I looked up at the moon through the raindrops.

thinking, here i am 62 years old and being protected from myself again.

earlier that night I had attended the opening of a movie which portrayed the life of a drunken poet: me.

this then was my critical review of their effort.

Bilde: <http://www.and.com/silvalbukowski/buk.html>

Filmklubben fremover

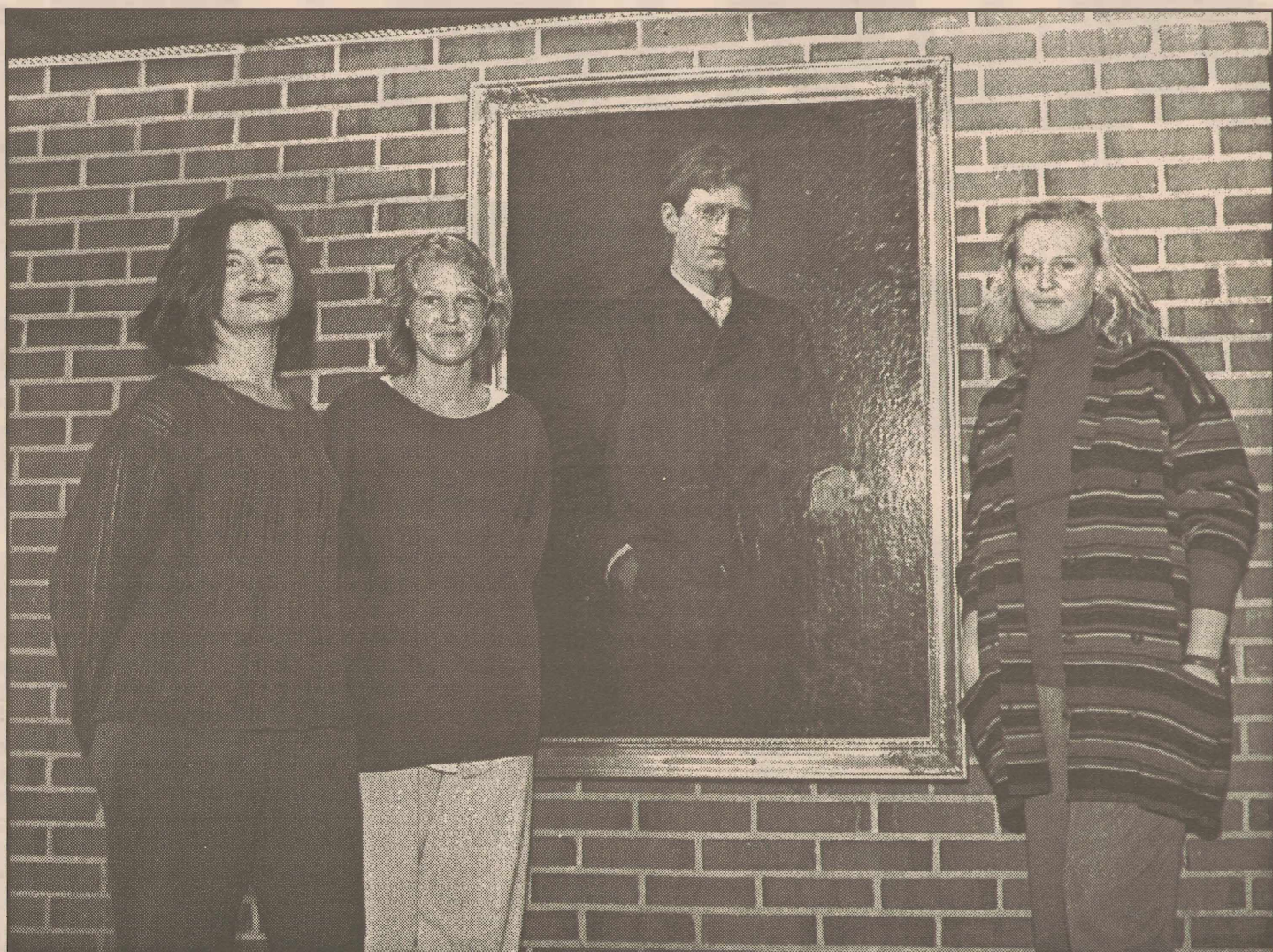
Nå som høstmørket og kulden virkelig begynner å gjøre seg gjeldende, er det godt å ha filmklubben. Kjøp deg masse godteri og gå med åpent sinn på Verdens-teateret fredag 29 sptember. Da vises *Glen or Glenda?*. Dette er en ikke-tekstet transvestitt film laget av Ed D. Wood Jr. Filmen ble laget i 1953 da kjønnskifteoperasjon var et hett tema. Filmen har to forskjellige historier som ikke overraskende blir flettet inn i hverandre. Vi hører om Alan/Ann, en mann som vil bli kvinne ved hjelp av denne berømlige operasjonen, og Glen/Glenda (spilt av Ed Wood himself) som liker å kle seg i kvinneklær. En slem ånd, kalt Bela Lugosi knytter i tråder en altvitende ånd. Dårlig dialog, dårlig skuespill, dårlig fotografi og slett instuksjon, pluss, pluss, gjør dette til en typisk Ed Wood film. Dette er et totalt bomskudd av en film med et meget interessant tema både i dag og på 50-tallet.

På lørdag kan du se *Splendor* av Ettore Scola. Filmen om filmen kan man si. Vi møter kino-sjefen/eieren Jordan som ser kinoen sin forsvinne i hendene på folk som vil lage et supermarked av den. Det er egentlig ikke noen hemmelighet at plutselig kommer folk tilbake til kinoen og den blir reddet. Det som er spesielt med filmen er at den er skildret som en filmhistorisk film. Den skifter mellom farger og svart/hvitt for å understreke tiden før fargene kom. Vi ser blant annet gullalderen i 50-åra og tiden da Jordan reiste rundt med sin far for å vise filmer. Dette er en film med masse filmmoral om at vi ikke må svikte kinoen vår.

Hvis du vil ha deg et fredagsgrøss den 6. oktober, har du en supersjanse med filmen *The Evil Dead*. Skrekkfilm rost opp i skyene av blandt annet Stephen King, laget av Sam Raimi. Filmen ble regnet som en klassiker allerede to uker etter at den kom ut, og selvfølgelig bannlyst i england. Storyen bygger på at noen ungdommer drar til en hytte langt ut i skogen. Alt skjer her; død og fordervelse. Dette er en skrekkfilm alle burde se.

Regnskogfilmen lørdag 7. oktober kalles *Tigrero*. Den er en dokumentarfilm bygget på et opptak Samuel Fuller gjorde i Amazonas i 1954. Opptakene ble dessverre aldri brukt før Mika Kaurismäki fikk tak i filmrullen i 1992. Resultatet ble en slags dokumentar om regnskogfolket i Amazonas. Filmen er preget av nostalgi, humor og optimisme. Forøvrig er dokumentarfilm-seminaret flyttet til denne dagen. Dermed kan du klokken 12.00 se *The Times of Harvey Milk*, 14.30 *Tigrero* og 16.30 *Roger & Me*.

U Pernille Ødegaard

Gro, Pia, Knut og Ane er godt fornøyde med den første internasjonale Hamsun-konferansen. FOTO: TORBEIN GAMST

Gjør ære på Hamsun

«Strålende, glimrende, smertefritt.» Superlativene vil ingen ende ta når de tre hovedfagsstudentene skal beskrive den internasjonale Hamsun-konferansen og alt den medførte.

Den første internasjonale Hamsun-konferansen har nylig gått av stabelen ved UiTø. Den foregikk fra torsdag 14. til lørdag 16. september. Pia Skøien, Ane Rørtveit Jenssen og Gro Bendiktsen er tre av 18 studenter på nordisk hoved- og mellomfag som stod for det praktiske under festivalen. Disse tre var arbeidsledere, men understreker at under festivalen gjorde alle like mye.

-Alle gjorde en fantastisk jobb, smiler de tre unisont.

De tre jentene skal skrive hovedfagsoppgave om Hamsuns diktning og veilederen er selvsagt Nils Magne Knutsen.

Selv om det har vært slitsomt før og særlig under konferansen var det verdt det, mener jentene.

-Det var utrolig gøy, understreker Pia.

-Ei fin erfaring, sier Gro.

-Det er positivt å få ansvar, skyter Ane inn og fortsetter:

-Som arrangør blir du deltagende på en helt annen måte.

Stor bredde

-Det kom fram nye sider ved Hamsuns diktning under konferansen som vi kan gripe fatt i, forteller Pia. Dikteren er mest kjent for sine romaner. Nå fikk de kjennskap også til Hamsuns dramatikk, Hamsuns noveller og Hamsuns filosofiske orientering mot Schopenhauer.

De er enige om at konferansen hadde et svært høyt nivå og at det var stor bredde i forelesningene. Konferansen i sin helhet foregikk på norsk. Hamsunforskere fra Tyskland, Bulgaria, Russland hadde alle lært seg norsk for å lese Hamsun på originalspråket.

Smidighet

Som arrangement har festivalen gått knirkefritt.

-Vi har organisert, men alle har vært hjelpsom, sier Gro.

-Alt gled rundt, det var en utrolig smidighet.

Dette er med på å skape et godt sosialt miljø og et fint samhold, både studenter imellom og til veileder Nils Magne. Jentene skryter av han:

-Han har virkelig stått på og han har vært engasjert i alt fra presse og program til antall rømmepakninger, forteller Ane.

At studentene tok hand om servering av middagen gjorde det hele mer personlig og intimt enn en restaurantmiddag.

Dette ble møtt med positiv respons fra kursdeltakerne.

-Og billigere, sier Pia. Nils Magne røpte at bare på avslutningsmiddagen sparte de 40.000 takket være studentene.

Motiverende

At konferansen var en vitamininnsprøytning i forhold til hovedfaget er der ingen tvil om.

-Det er utrolig inspirerende å få kjennskap til Hamsunforskning over hele verden på en så levende måte, sier de tre.

-Dører åpnes når du møter personene som står bak sekundærlitteraturen om Hamsun, legger Ane til. Da blir det lettere å ta kontakt, de blir ikke bare et navn på omslaget.

Engasjement og stort utbytte både faglig og sosialt har gjort det verdt å jobbe. I tillegg har staben fått t-skjorte, krus og hvert sitt eksemplar av *Lurtonen* som er et dikt av Hamsun som nylig ble funnet. Det er utgitt i en jubileumsutgave i bare femhundre eksemplarer.

-Rosinen i pølsa, utbryter Gro.

Kvinneperspektiv

Mellomfagsoppgaven handla også om Hamsun, Pia og Ane skrev om kvinneskikkelsene og Gro skrev om kjærlighet og ekteskap.

-Eller mangel på kjærlighet, sukker Gro.

Hamsunforskninga har tidligere vært dominert av menn. Og det vil jentene ha en slutt på. De vil supplere med et kvinneperspektiv på Hamsuns

diktning. Ane har allerede hovedfagsprosjektet klart. Hun skal skrive om Ane-Maria, en sterk kvinneskikkelse fra *Landstrykere* og *August*. Ane mener denne kvinnen ofte er blitt sterkt forenklet eller forbigått i tidligere arbeid.

-Men det er desto mer spennende at det ikke er skrevet så mye om henne fra før, sier Ane.

Utstilling

For de som gikk glipp av konferansen kommer det ei bok på nyåret. Og for tida står det en Knut Hamsun-utstilling på universitetsbiblioteket. Utstillinga står til 6. oktober og inneholder både bøker, malerier, brev, filmplakater og avisdebatter.

I tillegg er det en hypermedia-presentasjon av Hamsun på data som inkluderer både tekst, bilder, lyd og levende film.

Nils Magne forteller at ved UiTø tar de sikte på en slik internasjonal Hamsun-konferanse hvert femte år, det vil si ny konferanse i år totusen. Vi spør jentene om de vil være med også da.

-Ja, men da som forelesere, avslutter trio.

U Ellisiv Lindkvist

Balsam for musikksjela

Selv om Polar Music Festival (PMF) helt siden starten for tre år siden har slitt med problemer, får vi også i år en solid porsjon rock med oss på reisen inn i mørketida. Traurige politiske holdninger og mangel på lokaliteter har ikke klart å ta knekken på initiativtakerne. Tvert i mot, i år har de prestert et program enda mer spekket med høydepunkter enn tidligere år.

Moroa starter nesten fjorten dager før den offisielle åpningen 17. Oktober. Torsdag 5. Oktober er det nemlig «Kick-off Party» på Dampen. Her får du servert Gartnerlosjen i all sin velde. En opplevelse du ikke glemmer med det første. Man forventer ikke lite av et band med genitale synthesizere, 7-kilos kalkunlik og støvsugermasturbering som viktige ingredienser i sine tidligere show. At Bare Egil Band, bestående av bassisten i Gartnerlosjen, Egil Hegerberg, muligens skal varme opp før konserten, gjør ikke opplevelsen noe mindre attraktiv. Og får du lyst på mer av Gartnerlosjens psykedeliske verden, har du muligheten på Hurra Torpedos konsert under selve festivalen.

Ferske nordmenn

Blant de bandene som er bekreftet fra arrangørene, er flere av norsk musikkklivs forholdsvis ferske prosjekter, her er The DidjExperience noe å merke seg. Med sin litt spesielle blanding av jazz og folkemusikk har de begeistret mang en anmelder. Bandet består av Baard A. Tangen på didgeridoo(!), Marius Løddesøl på gitar/cello, Are Hofstad på saksofon og perkusjonist Kristoffer Carlin. Musikken henter elementer fra flere verdensdeler, og er i stor grad preget av improvisasjon.

Et annet norsk band er, ikke helt ukjente Mercury Motors. Per Vestaby, Jørn Christensen og Øyvind Hansen vet hva publikum vil ha, nemlig solid høyoktan rock, noe de utvilsomt serverer.

Om ikke med så lang fartstid er Seigmen etterhvert også blitt anerkjent. Tønsberg-bandet kommer direkte fra sin Amerika-tur, for å underholde deg med sin tildels tunge rock.

Tung rock er vel en litt overdreven betegnelse på Fläskkvartettens musikk. Bandet, som visst-

nok ble dannet av fire cello-spilere fra musikkonservatoriet i Stockholm, spiller punk-klassisk, uten at vi skal prøve å utdype det noe nærmere. Siden starten har de fordoblet besetningen, og består i dag av: to celloer, to fioliner, gitar, trommer, perkusjon og vokal.

Positive kolestroler

Yez Mayonez, Tromsø bandet som detonerte sine først kraftsalver på sin debutkonserten på Paletten i januar i år, opptre også på årets PMF. De framfører for det meste selvkomponerte materiale, med en driv og spillelede så publikum sitter klisteret i mayonezen. Musikken, som befinner seg en plass mellom rock, disco og jazz, betegnes av vokalist Robin Gout som helikopterdisco, og da er det kanskje ikke så rart at konsertene tar så lett av.

Vil du ned på bakken igjen, kan sikkert Oslo-bandet Hågen hjelpe deg, Hågen Rørmark har fått med seg Young Neils, med unntak av Lars-Lillo Stenberg, som backup band. Sammen har de nylig gitt ut plate, som stilmessig er litt lik Lenny Kravitz. Rørmark trakterer sin gitar og synger så til de grader bra at han har kommet inn på Paul McCartney's musikksskole i Liverpool. Derfor blir det neppe så mange flere muligheter utover høsten å få med seg dette bandet.

Hurtige negre

Turbonegro er også fra Oslo, men de har siden debuten i 1989 for det meste gitt ut plater i utlandet. Deres siste singel «Denim Demon», utgitt på et spansk plateselskap, har fått meget god mottakelse blant kritikere både her hjemme og ute i den store verden. Negrene spiller rå energisk punkrock, og har etterhvert utviklet et eminent sceneshow, i det siste med konseptet: «Denim og trøn-

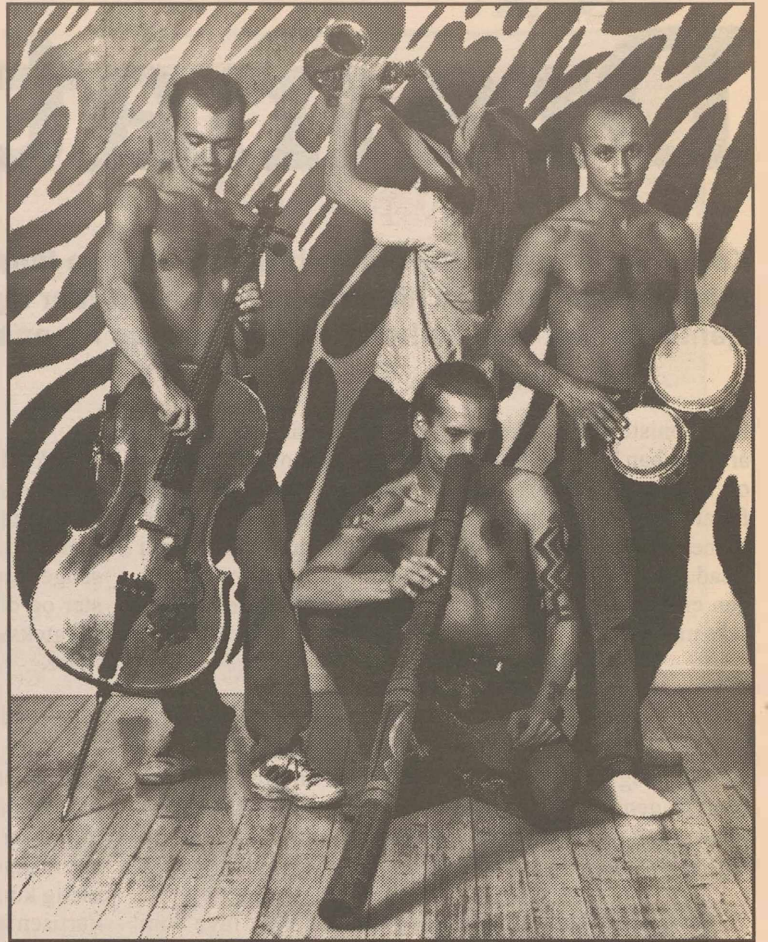
derbart».

Takler du ikke helt trønderbarter, men er hypp på litt norsk hardcore, er Drunk et alternativ. Drunk består av medlemmer fra bandene Bøyen Beng, So Much Hate og Life...But How To Live It?. Har du kjennskap til disse, skjønner du sikkert hvor musikklandet ligger.

Hvis ikke Drunk gnager seg inn i sjela di, kan du la Stavanger-bandet Bever prøve. De spiller en litt ubestemmelig musikk, i retning funk og frijazz, totalt blottet for «Ooh Yeah»-utrop og gitarso-li.

Fra utlandet kommer Nerve og Drugstore, henholdsvis fra Nederland/England og England. Nerve har siden debuten i 1993 gitt ut to plater med hylende gitarer og såre melodier, og de klarer sikkert å rive opp i noen begynnende mørketids depresjoner.

Fra Trondheim kommer Isra-

Gutter med merksnodige instrumenter i DidjExperience.

elvis, et av de mer tunge og progressive bandene under festivalen, bandet har siden starten i 1988 vært fast leverandør til den internasjonale indie-scenen, med sin fusjon av house, fri-jazz og heavy metal.

Foreløpig er dette de eneste

bekreftede artister, men PMF-styret har mer på lur, så du skal ikke se bort fra overraskelser etterhvert som nord-norges største musikk festival kommer i gang.

U Magnus Clough

PMFs evige kamp

Det er nesten blitt en tradisjon for PMF (Polar music festival) å slite med skjenkebevillinger i forkant av sine arrangementer.

Diverse tromsøpolitikere har lenge prøvd å sette kjepper i hjulene for musikkfestivalen. -Det er litt trist at politikere ikke har skjont potensialet i denne festivalen, sier Esben Helmersen, som sitter i styret til PMF.

-Flere tror det er en mønstring for rabiate ungdommer en helg i oktober, sier Helmersen.

Stridens kjerne ligger i skjenkebevillingen til Brygga, der veldig mange av konsertene vil gå av stabelen. For å kunne trekke tilstrekkelig med folk er PMF avhengig av alkoholserving.

Formannskapet gikk heldigvis imot Helse- og sosialutvalgets negative innstilling, så der-

med er arrangementene reddet. Helse- og sosialsjef Sigurd Beite hadde laget en begrunnelse for den negative innstillingen, her bruker han edruelighet og loven mot skjenking på offentlig eiendom som argumenter. Disse påstandene ble senere motbevist i formannskapet. Brygga er nemlig ikke kommunal eiendom, den er bare leid av kommunen. Videre mener Helmersen at PMF er et mer edruelig alternativ enn byens uteplasser. Under fjorårets festival ble det solgt rundt en halvliter per billett på Brygga. Og det ligger godt under standarden på uteplassene.

-Jo mer kultur du bringer på et utested, jo mindre fyll, avslutter Helmersen.

Hurra Torpedos Kristopher Schau baker brød.

Dramatisk korverk

Korverket *Carmina Burana* er brukt av utallige filmskapere når noe dramatisk og skjebnesvangert skal illustreres. Femte oktober får du anledning til å oppleve dette kjente stykket i sin helhet. Noe som regnes for en stor begivenhet.

Komponisten bak verket er Carl Orff, og i år er det hundre år siden han ble født. I den anledning har Snorre Holmgren og Tromsø Kammerkor lagt ned hundrevis av arbeidstimer for at vi skal få se dette stykket. Med seg har de tre solister, barnekor, seks dansere og to på piano, deriblant Sergej Osadchuk, en av Tromsøs beste pianister. Instrumenteringen er spesielt preget av en stor slagverkgruppe på hele seks musikere.

Ønskestykke

Alle som synger i dette koret har dette musikkstykket hjemme på bånd, og alle sammen har hatt en drøm om å få være med og fremføre dette stykket. Med Snorre Holmgren som dirigent kan vi endelig få høre *Carmina Burana* for første gang i sin helhet i Nord-Norge. Dermed er dette en begivenhet du bør få med deg.

Budsjettet har vært trangt og det har vært mye som måtte klaffe. Takket være mange ildsjeler og litt flaks kan vi studenter se dette flotte stykket for bare 80 kroner. Men da bør du helst være tidlig ute, stykket settes nemlig bare opp én gang. Med litt hell kan det likevel bli satt opp en forestilling til. Ellers må du vente helt til våren, da de skal ha en forestilling i Alta.

Middelalderlatin

Stykket ble komponert i 1935 og tekstgrunnlaget er en håndskriftssamling fra 11-1200-tallet. Det består av kjærlighetsdikt og drikkeviser skrevet på middelalderlatin. Du kan se for deg forfatterne som en broket samling omstrefende studenter, frie munk og lærde som gjennom sin ferd utbredte sin lyrikk. Denne teksten flommer over av ungdommelig opprør, frydefull parodi og livsglede, koblet med uredd skildring av livets harde realiteter. Her er opprør mot samfunnets rigide normer, tankeflukt og en feiring av menneskets livsglede som peker fram mot renessansen over hundre år senere.

Sterke følelser

Kanskje ble dette vel sterk kost for enkelte, så manuskriptet ble gjemt unna og først funnet igjen i et kloster i Benediktbeuren i Bayern i 1803. Samlingen ble utgitt i 1847 under tittelen *Carmina Burana*, som faktisk betyr latinske sanger fra Bayern. Funnet inneholdt mer enn 250 sangtekster og dikt rikt illustrert med vakre tegninger, enkelte av sangtekstene hadde til og med neumer; det vil si datidens noter.

I 1934 valgte Carl Orff ut 24 tekster fra *Carmina Burana* med hjelp av Michel Hoffman, ordnet dem i grupper og satte musikk til. I utvalget har de funnet frem til noen av de vakreste perlene og satirene, satt sammen på en måte som logisk tar oss med gjennom en kjærlighetshistorie fra de første gryende vårformemmelser til jubel, dans og ungdommelig kurtise. I fortvilelse over et midlertidig tilbakeslag i kurtisen havner vår helt full av sjelelig opprør og fatalisme blant drukkenboltene på vinstuen. Etter sviren ankommer kjærligheten i form av søte amoriner (barnekoret), vår hovedperson får nytt håp og lidenskapen flammer. Den ytre rammen er en lystig sommerfest med dans og sang. Hovedpersonens følelser svinger mellom fortvilelse og overmot inntil den skjønne gir seg over. Lykken er stor og koret hyller kjærligheten og skjønnheten i satsen «Blanziflor et Helena». Festen når sitt høydepunkt, men så griper skjebnen - fru Fortuna - inn. Den første og siste delen i verket er samme stykke og dette danner et lykkehjul.

Carmina Burana var tenkt som en dramatisk kantate, oppført i teateret med dans og pantomime. Storsatsingen på dette stykket i Tromsø ligger antageligvis nært opp til Orffs intensjoner.

Mektig effekt

Verket bæres oppe av de gode melodilinjene og den veldisponerte bruk av dynamiske effekter. Orff har komponert en åpningsats «O Fortuna» som med sin massive korklang

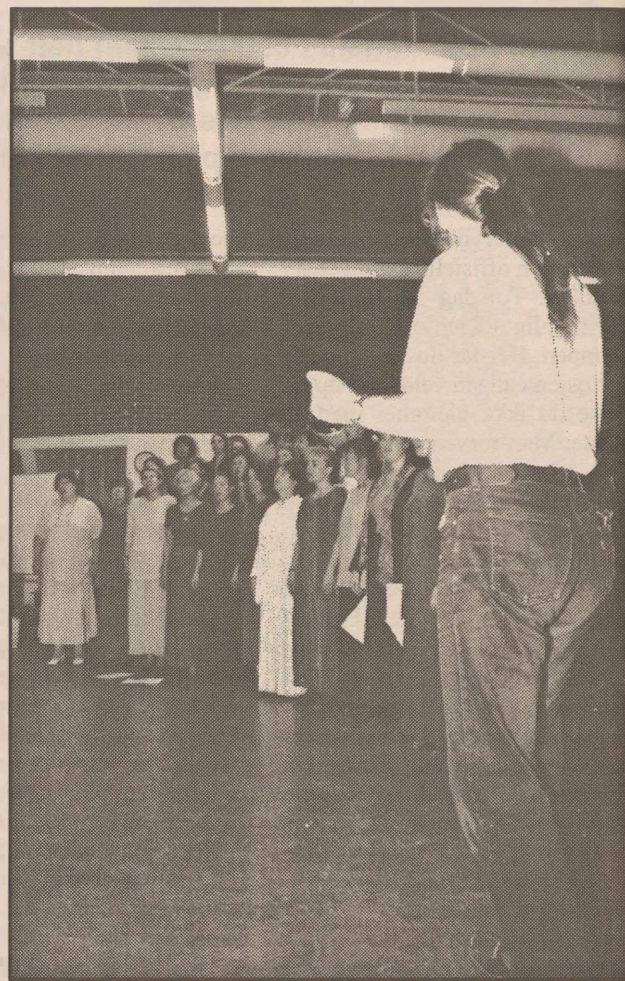

FOTO: GEIR KASTMO

gir en mektig effekt. Teksten beklager skjebnens evig roterende lykkehjul som med ubøvelig kraft og upåvirkelighet river oss med seg. Korsangere over hele verden er betatt av verket, og en oppsetning regnes som en stor begivenhet.

U Pernille Ødegaard

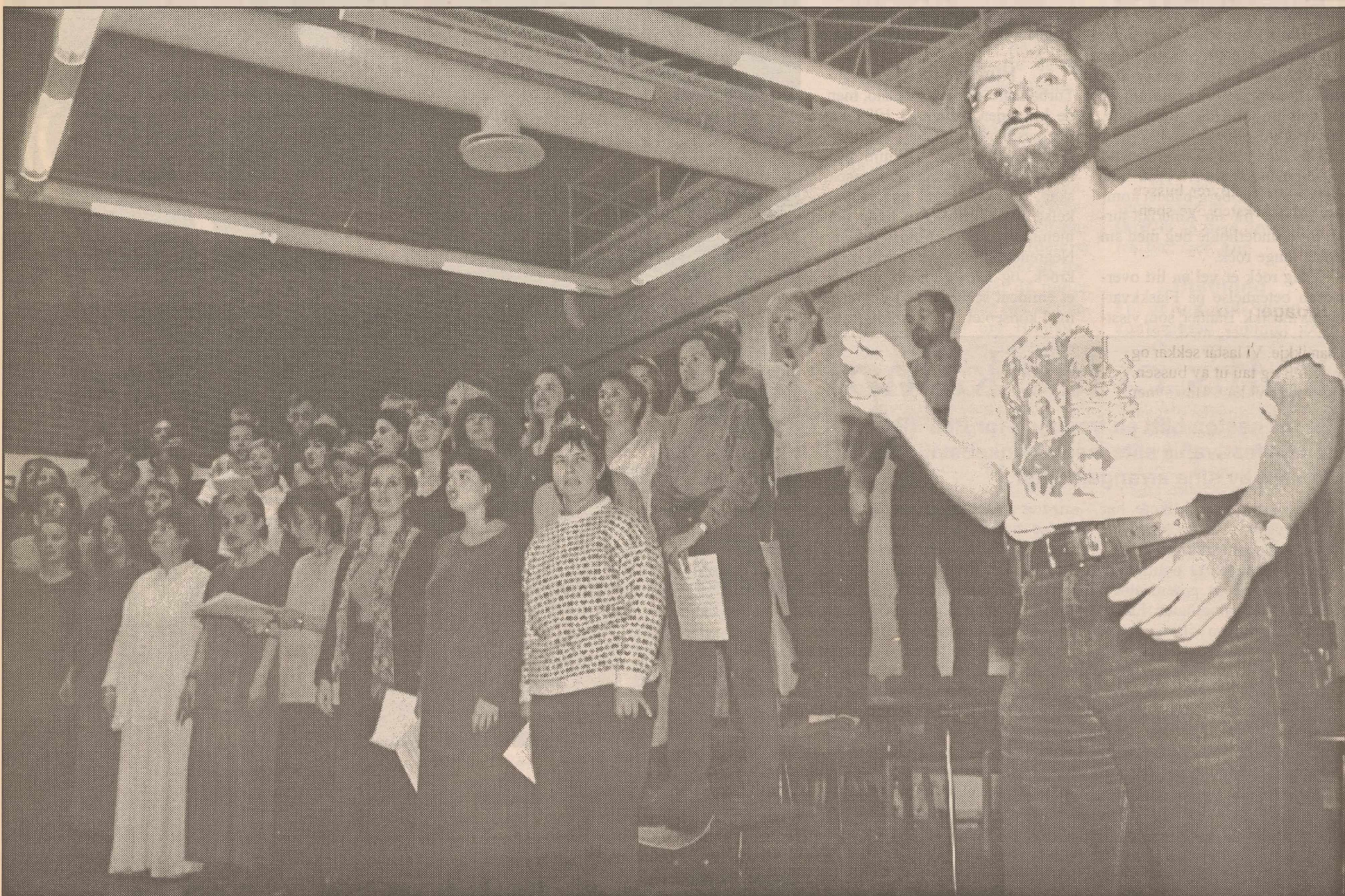
Dirigent Snorre med kor øver på *Carmina Burana*.

FOTO: GEIR KASTMO

I vakre, skumle, blå sprekker står vi og drøyer oss vekk.

ALLE FOTO: SIGRI SANDBERG

Ha isøksa klar

Det er ikkje berre, berre, nei. Å lære seg alle knutane. Å hengje og dingle i ein sele. Midt i Hovedgården. Brekurs med fjellgruppa. Fantastisk og fascinerande. Ikkje berre, berre, nei.

Brekurs for nybegynnarar. Med teori og øvingar ein septemberkveld i Hovedgården. Fredagen, tre dagar seinare, køyrer bussen avgarde. Med seksten nye spente og fire instruktørar. Steindalsbreen på Lyngahalvøya lokkar og kallar. Lokkar og kallar.

Fredagen kosa vi

Hausten vil også vere med. Først ser vi han ikkje. Vi lastar sekkar og utstyr og telt og tau ut av bussen. Etter kvart ser vi han. Han syner seg fram for oss. Spradar elegant med fargane sine strødd utover det som var grønt. Vi ser og går, mot vene fjell og vakker bre. Raudde kveldssolstrålar hjelper oss med tunge sekker. - Sjå kor vakert her er. Telt vert slegne opp og ved fanga. Så kjem dei siste deltakarane lusende og månen stig. Sidan stikk også nordlyset innom på ein visitt, og vi vert godt kjende med kvarandre. Natta trekkjer seg omsider attende og morgonen kjem fort som eit lett rusk i teltet. - Morgon. Klokka er seks.

Laurdagen lærte vi

Brekanten myser mot oss. - Kan de nok? Kan de nok? Og vi lærer for harde livet. Det er ikkje berre, berre, nei. Knutane er mange og stegjernet skal sitje. - Har du to prustikks med? Breen slepp oss omsider innpå og vi festar oss i tau. Fem og fem. - Stram lina. Stram lina. Ha isøksa klar. Isøksa skal brukast når du skal oppetter ein bratt vegg, som gelender og når

Det er ikkje berre, berre, nei. Det er mange vanskelege knutar.

du hoppar over ein sprekk og skal ha feste. I fritt sjev flyg vi over dei verste sprekkane. Nokon leikar Hobby-Rambo medan det buldrar i isen. Han er levande, isen. Freistar kommunisere med oss.

Etterkvart reddar vi kvarandre. Opp frå vakre, skumle, blå sprekker ein reint kan drøyme seg inn og vekk i. Alle må ned. Ein etter ein. Der sit vi og kosar oss. Tek nokre vakre brebilete medan dei andre i taulaget gjer seg klar. Til å stramme og skru. Instruktøren hjelper. - Korleis går det? Er det kaldt? Stram hovudtau. Belast hovudtau. Alle kjem seg opp. Og brått er timane borte.

I teltleiren ventar primusane. Dei varmar maten, og bålet varmar oss. Takk til dei som fanga ved. Så spring orda, i telt, over bål, til ein

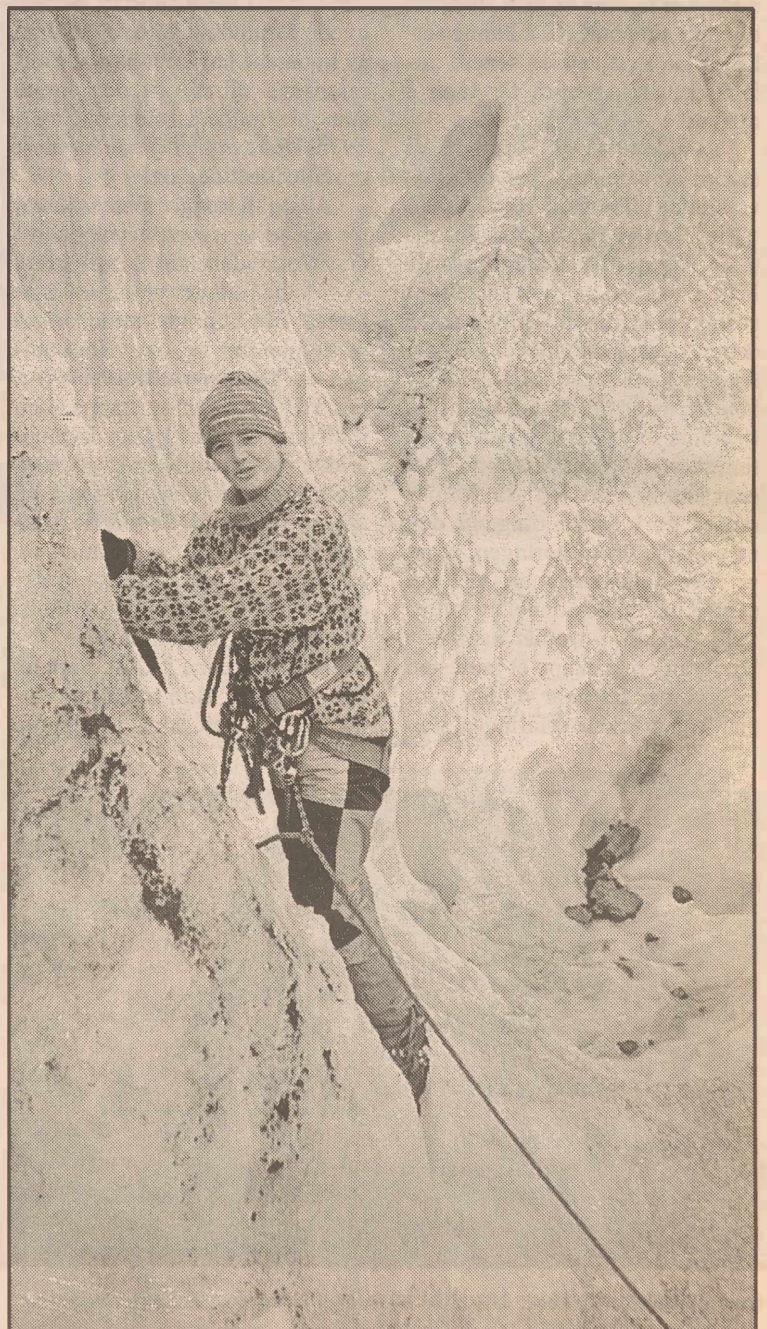
annan - som sender ord attende. Koseleg å liggje slik og sende ord over eld.

Søndag går vi meir

No kan vi knutane godt. Går og hoppar og klatrar. Kvart steg er viktig. No får vi finne vegar sjølve. Ingen fell så vi slepp å dra. Men stramt skal tauet vere. - Stram lina. Stram lina. Vi går under snøbruar og gjennom tunnellar i blåisen. Litt strevsamt? Jada. For det er ikkje berre, berre, nei, men fortryllande på same tid. Før klokka pip og telta fell og bussen dreg og Studenthuset slenger ut sine kvitlauksduftande og velsmakande pizza til oss ein sein søndagskveld.

For ei helg! For ei oppleving! Vi må attende før snøen kjem!

U Sigri Sandberg

Breen slepp oss innpå, vi festar oss i tau. Vi er klar.

Rapport fra

Kvinnekonferansen i Beijing

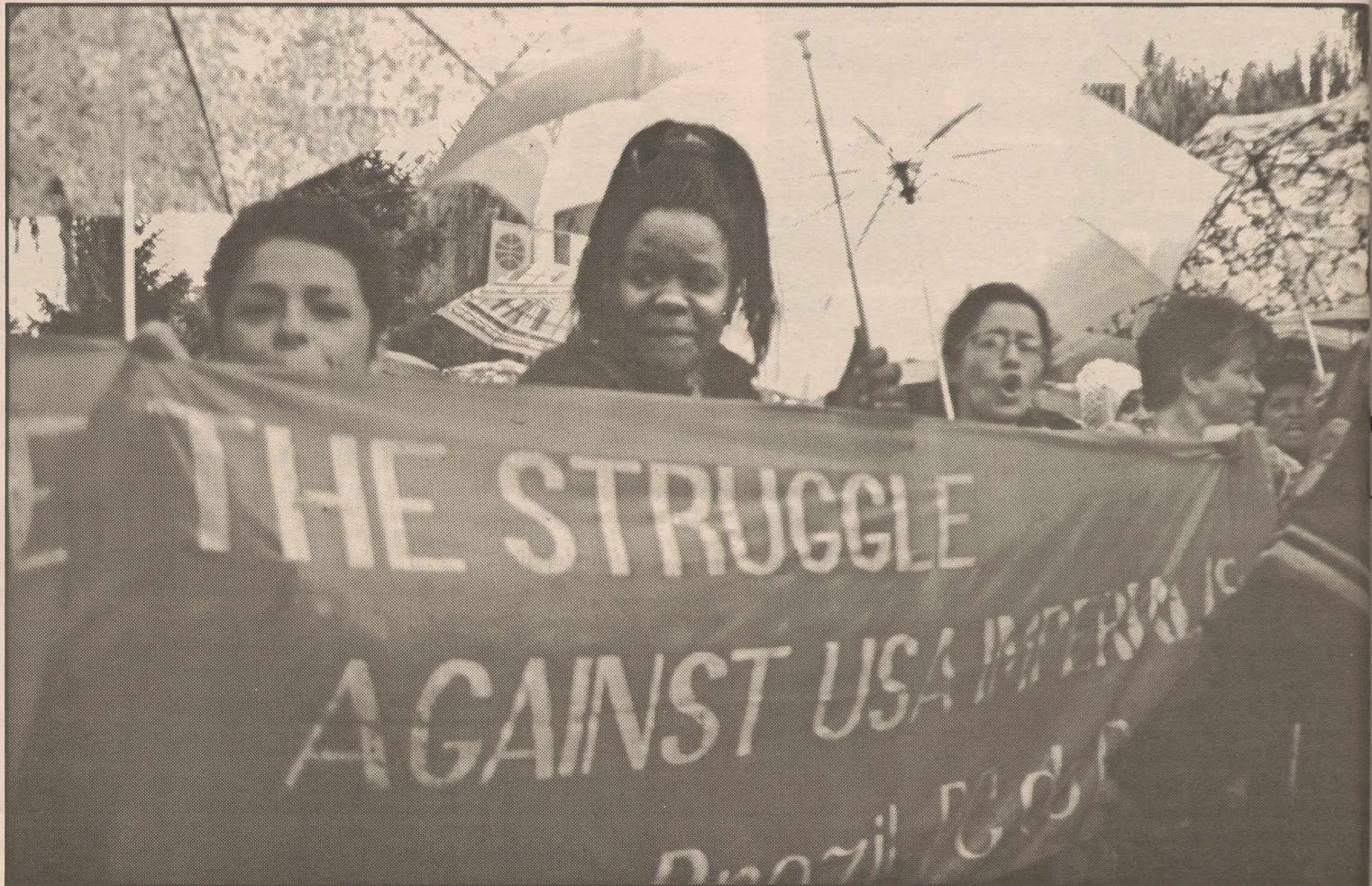
Det slår meg at duene ser litt magre og forvirrede ut...vi er på åpningsseremoni for forumet for Non Governmental Organizations (NGO) i Beijing. Her er det sikkert ikke noe som står tilbake for «vårt eget» OL på Lillehammer. Kvinnelig symfoniorkester, kvinnelig dirigent, turnere, dansere, sangere, ballonger, og altså disse duene.

U Trine Hamran

Det er i grunnen vakkert, og man må tenke seg hvilken energi som er samlet på denne arenaen. Forventningsfulle kvinner fra hele verden. Hele? Neida. Noen land er enda forhindret fra å sende delegasjoner. Vi har alle hørt om tibetanere som nekter å gi opp sin kultur i bytte mot fullverdige kinesiske rettigheter.

Jeg får klump i halsen når disse tusenvis av duene slippes fri. Det er først når jeg innser at de sikkert er tamme og skal fly hjem igjen til sine bur, for å kunne settes fri på nytt ved en senere anledning, at jeg også får tårer i øynene.

Vi skal altså på Forumet. Vi er fire som reiser i lag fra Universitetet i Tromsø; Heidi, Eirin og jeg fra Kvinnepolitisk Komité og Rigmor fra Jentegruppa på IMR. Det er to begivenheter som er knyttet sammen i Kina i disse dager. Utgangspunktet er FN's offisielle konferanse om kvinner, hovedtemaer her er helse, miljø, kvinners menneskerettigheter og fattigdom for å nevne noen. Det som skiller Forumet fra Konferansen er i første omgang den mye løsere organiseringen, mange flere deltakere, men også det at man har en høy andel av kulturelle innslag. Forumet handler i høy grad om å skape et møtested for kvinner fra hele verden hvor man kan utveksle erfaringer, ska-

Alice fra Kenya hilser Hillary Clinton velkommen til Beijing.

ALLE BILDER: TRINE HAMRAN

pe nettverk, feire seg selv, samt sette dagsorden gjennom lobbyvirksomhet overfor den offisielle FN-konferansen. Lobbyeringen synes å være overlatt de mer øvede forundeltakere, og mange av kvinnene har vært på alle konferansene tilbake til den første som ble holdt i Mexico City i 1975. Dette er den fjerde og mest omfattende siden da.

Av og til trenger man en stund for seg selv, jeg setter meg ned i «kaffeområdet» for å reflektere over hvor flott det er når kvinner møtes. Blir avbrutt i mine tanker av heftige rop, ser opp. Her kommer en gruppe muslimske kvinner i Hijab; slør og kappe, den tradisjonelle muslimske kvinne-drakten som kvinnene er pålagt å bære når de skal bevege seg i det offentlige rom. De roper at de er mot mishandling av kvinner, og at abort er mord. De har rett der de roper, og stemningen er nok så opphisset. En kvinne reiser seg fra et av bordene i kaffeområdet hvor vi sitter. Hun roper at kvinner må ha rett til å bestemme

over sin egen kropp og helse, hun får til svar at hun er en heks. Ropene blir enda mer taktfaste, idet de som roper får enda mer rett...det er fint når kvinner møtes. Man skulle bare ønske det var lettere å lytte. Jeg kommer senere til å havne på en workshop holdt av asyl-Iranere som forteller om hvordan de og andre er blitt trakassert i sitt hjemland fordi de ikke har innrettet seg etter Koranens strenge regler. En kvinne fra Sudan reiser seg og benekter at det er slik; at kvinner og menn ifølge Koranen er like overfor gud, og at de andre er løgnere. Vestlige kvinner utgjør størstedelen av forsamlingen, og de føler seg berettiget til å pipe og le ut kvinnen som nettopp har forsvart noe ingen her tror på. Dette misliker jeg sterkt. Det er blitt veldig moderne å se på en muslim som det samme som en fundamentalist, for ikke å si terrorist. Men det jeg erfarer her er at vestlige meningsuttrykk er vel så fundamentalistiske. Det er i kraft av å ha rett at disse kvinnene ser seg berettiget til å le av kvinnen fra Sudan. Man må kanskje tåle å se på styrking av muslimske verdier som en motreaksjon til vestlig kulturimperialisme.

Det er snart vår tur til å arrangere workshop om å organisere kvinnegrupper på universitetene i nittiåra. Vi har vært så uheldige å få tidspunkt delvis overlappende med plenumsdebatten Hillary Clinton skal tale på. Hun kommer altså selv om det var tvil en stund. Var det noe med at Kina også hadde sprenget en bombe og noe med samvittighetsfanger? Patetisk at en representant for USA med alle sine svin på skogen skulle ha slike smålige betenkeligheter.

Vi vil fortelle verden om vår

virksomhet ved universitetene i Norge, og som de gode akademikere vi skal bli, passer vi på å stille oss kritisk til vårt eget system. Likevel får man satt sine problemer litt i perspektiv, om ikke litt på plass, over å utveksle erfaring med jenter som for eksempel risikerer ikke å bli gift om de satser på høyere utdanning. Gisèle fra Burkina Faso forteller at kvinner som har utdanning kan bevege seg utenfor hjemmet selvstendig. Dette oppfattes av mange menn som en trussel, og de foretrekker kvinner uten utdanning. Hun legger til at noen menn kan tillate at kvinnen utdanner seg hvis hun vil. Jenter i Burkina Faso er giftklare i en alder av tretten år. Tea ønsker å starte en kvinnegruppe ved sitt universitet i Tbilisi, men hun vet ikke om hun kan finne noen som vil være med henne på dette.

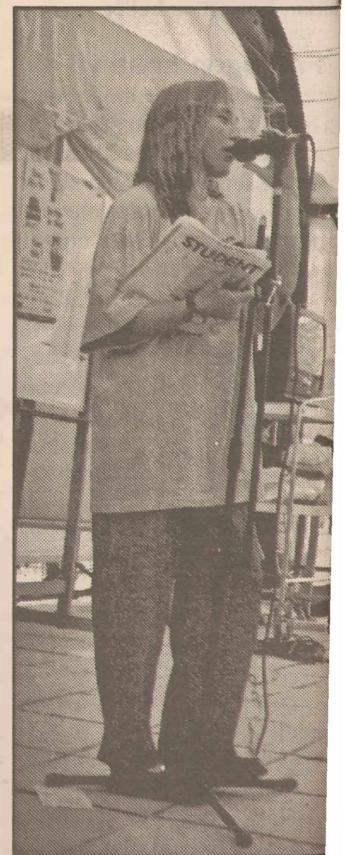
Jeg har nok med å navigere mellom over 3000 ulike workshops og paneldebatter. I og med at noen kvinner i siste liten ikke fikk visum og en del organisatorisk rot, er det ofte avlyst når man har bestemt seg for noe interessant. Da er det like godt å bare dumpe innom noe annet som regel er det ikke skuffende, for det er kvinner som jobber for noe de engasjerer i.

Det er befriende at ikke all visdom må omsettes direkte i papirer og handlingsplaner, og at det kunstneriske språk er så verdsett i formidling av kunnskap. Mange av workshopene inviterer til deltakelse fra publikum, og jeg hadde selv stor glede av å lære å lage en menneskelig pyramide...

Spider women theatre, Womens Circus, Ibsen women med Juni Dahr er noen av tilbudene for de som tror på en estetisk

kunnskapsformidling.

Det konkrete det hele skal kunne ut i er det etter hvert sagnomsuste Plattform for Action. Et dokument som skal følge opp av alle lands regjeringer. Men tror du de gjør det? Det er viktig at kvinners rettigheter blir viet mye oppmerksomhet. Jeg tror mange land vil ta det alvorlige forhold til krav om demokratisering. Krav som må oppfylles for å få komme med i den store globale handelspartnerklubben. Dessverre ser kvinner ut til å tape i dette systemet.

Rigmor Johansen fra Jentegruppa på IMR forteller hvor viktig det er å få flere jenter på realfag.

Jeg risikerer å ikke bli gift hjemme i Burkina Faso hvis jeg får meg utdanning, forteller Gisèle.

Universitetsaksen

STUDVEST

NSU skaper strid

NSU-leder (studentstyret) i Bergen, Kristin Sandereid, protesterer mot NSU-leder Line Thorvik sin opptreden i Kredittkassens ungdomsbilag Kneippen. Her snakker hun om studiefinansiering og om studenters levevilkår. - NSU har ingenting i et slik bilag å gjøre. Vi blir rett og slett et middel for banken i å knytte til seg flere studenter, sier Sandereid.

Får penger

Det blir skrevet studenthistorie i Bergen allikevel. Studvest rettet søkelyset mot at studentene fikk svært lite omtale i et historiprojekt om universitet i Bergen. Dette har nå ordnet seg, takket være Studvest.

UNIVERSITAS

Ny identitet

Univeristet i Oslo har gitt utenlandske studenter ny identitet. - Det har forekommet at studenter har vært så engstelige for egen sikkerhet at de har bedt om å få figurere under et annet navn enn sitt eget, sier tidligere rektor Inge Lønning. Politiet ser ikke bort fra at agenter fra andre land befinner seg i universitetsmiljøet.

Til Thailand

Tyvene som stakk av med utbetalingspapirer fra Lånekassa ved Universitet i Oslo er etter alt å dømme i Thailand. I følge Universitas vet politiet hvem det var som gjennomførte det frekke tyveriet, og at disse befinner seg i Thailand med omlag en halv million kroner.

Under Dusken

Strukturendring

Universitetet i Trondheim kommer til å gjennomgå store forandringer i fakultetsstrukturen i løpet av neste år. AVH og NTH slutter å eksistere og dermed må en finne ut hvordan det hele skal organiseres.

Kvinnepolitikk

Det har blitt startet en kvinnegruppe blant studentene i Trondheim. Den kaller seg Harriet (etter Harriet Holter, en av Norges første kvinneaktivister). Harriet skal fungere som et apparat som tar imot klager og henvendelse på grunn av kjønnsdiskriminering.

Fire på rad

Hva mener du om høstens rektorvalg?

Irene Dahl,
Juss 4. avdeling

Det er ikke så heldig at det bare er en kandidat, selv om det i dette tilfellet er en kompetent kandidat. Rektorvalget er viktig på grunn av reorganiseringen av hele universitetet, og om juss blir et eget fag.

Irene Marstrøm,
Psykologi embedsstudium

Jeg mener det var galt av instituttlederne å gå ut med en anbefaling av en spesiell kandidat. Det er viktig med et reelt valg.

Arne Mork,
Litteratur

Det er ihvertfall ingen valgkamp. Jeg trodde det var sånn at konstituert rektor skulle bli rektor. Jeg har ingen formening om det er dumt at det bare er en kandidat.

Knut Eirik Halvorsen,
Sosiologi

Ærlig talt så er det ukjent for meg. Hvis jeg hadde visst om det hadde det nok vært interessant.

English summary

By: Thomas Harris

Reactions to discrimination

In the last copy of Utopia we wrote about discriminating housing offers distributed by the «Bolighjelpa». This Tuesday the student parliament decided that from next year, offers discriminating against foreigners will not be accepted by the «Bolighjelpa».

-The people who claim that this will change the attitude of the persons offering housing are utopian. Says Ørjan Braathen of the student parliament.

He goes on to say that he doubts if this will have any effect at all. Most of the people who voiced their concerns at the meeting claimed that they probably would have done the same thing as the leader of the «Bolighjelpa», Frank Thure Lindgren, if they had been in his shoes. Ironically the student parliament went on to decide that the practice of accepting offers for housing, that would not accept foreigners, would be

discontinued starting next year.

Indecisive student parliament

The student parliament has chosen to remain passive in the smoking issue. The University administration specifically asked the student parliament for a statement. Despite this the student parliament has decided not to get involved. The leader of the student parliament, Stig Erik Falk, agrees to a certain degree that this may be regarded as indecisive and slightly gutless. The decision to stay quiet was passed by eleven votes to nine. Some members of the student parliament have pointed out that it's cowardly of the parliament not to take a stand. The University leadership are firmly decided on the ban on smoking at the University. The demonstration against the ban has not swayed them. The demonstration against the ban on smoking started when a group of smokers decided to simply continue smoking in the cafeteria in the administration

building. The conflict seems far from a solution now that the student parliament has decided to stay out of it. At the moment the university board and University director Harald Overvaag are preparing reactions against the demonstrators.

No time for research

The researchers at UiTø are complaining that the paperwork involved in getting grants are taking to much of their time, leaving none for research. There are many small and large places outside the University, mainly the business sector, to apply for research grants. The University simply hasn't got enough money to fund a lot of the more expensive research.

-The application of this is that we are forced to direct our research into areas that are easier to get grants for. In the long run this can have undessirable results, says professor Bjarne Østerud.

-Norway is becoming a backwater for several areas of research, especially biotechnology. There's just not enough support for research and as a result we

start lagging behind. The government research policy needs to be changed, he concludes.

Polar Music Festival

Despite a lot of initial difficulties the fourth Polar Music Festival is going to be arranged on schedule. The festival is set to start the 17. October, but the fun starts already the 5. October, with a kick-off party featuring the strange but wonderful Gartnerlosjen from Oslo. Among the bands scheduled to appear at the fourth PMF are the Norwegian bands: Seigmenn, Turbonegro, Mercury Motors, Drunk, Israelvis and lots more. Nerve and Drugstore are the names of two foreign bands to appear at PMF. Nerve from Netherlands/England and Drugstore from England. Drugstore has been described as one of the hottest new acts on the British Indie front. This years festival appears to be even better than last year, a true must for anyone who likes music.

Amnesty International

Saudi Arabia

Fem somaliere er blitt dømt døden etter urettferdig rettsak i Saudi Arabia.

De ble erklært skyldige i drap står nå i fare for å bli henrettet. En av de dømte sies å ha kommet til landet etter at forbrytelse fant sted.

De dømte er Abd Al-Aziz Muhammad Isse, Abd Al-Qadir Muhammad Muqtar, Muhammad al Ali, Faquay Haji Cusman Muhammad Abu Abd Al-Quade. To andre somaliere som dømt sammen med de andre er Said F. Yacqub og Muhammad Nur Muhammad, ble henrettet den 31. mai 1995. Amnesty International bekymring styrkes av den alarmerende økningen i henrettelser i Saudi Arabia de første fem månedene av 1995. Det er totalt blitt henrettet mennesker i denne perio-

den. Rettsakene lever ikke opp til de relevante internasjonale rettsstandarene som gjelder bruk av dødsstraff.

De tiltalte har ingen rett til juridisk bistand, og tilståelser under tortur kan bli brukt som bevis. Fanger som ikke er arabisk talende, har ikke alltid tilgang til tolk.

Amnesty forsøkte i april å få myndighetene til å omstøte dødsdommene til de fem somaliere, og ba Saudi Arabiske myndigheter stanse bruken av dødsstraff.

Appeller med krav om å avskaffe dødsstraff og å redde fem somaliere fra å bli henrettet, rettes til:

The Custodian of the Two Holy Shrines
King Fahd bin Adul-Aziz
Office of H.M The King
Riyadh

Tyrkia

Eren Keskin, den kurdiske advokaten og menneskerettighetsforkjemperen, startet soningen av en dom på to år 1. juni i år. Hun ble siktet og dømt under artikkel 8 i «anti-terror loven», som omhandler «separatist-propaganda.» «Proragandaen» inneholdt en oppfordring om våpenhvile i den 10 år gamle konflikten mellom sikkerhetsstyrkene og opposisjonen (PKK) i sørøst Tyrkia. Denne konflikten har allerede krevd 16000 liv siden 1984.

Oppfordringen ble sendt i et åpent brev til Det belgiske parlament og senere trykket i avisen Ozgur Gudem, under overskriften «verdens gjeld til kurderene». Brevet inneholdt overhodet ingen oppfordringer til vold.

Eren Keskin jobbet tidligere for den tyrkiske menneskerettighetsorganisasjonens avdeling i

Istanbul. Hun har flere ganger mottatt drapstrusler i forbindelse med sitt arbeid for menneskerettighetene.

Appell om umiddelbar og betingelsesløs løslatelse av Eren Keskin rettes til:

President Suleyman Demirel
Cumhurbaskanligi
06100 Ankara
Tyrkia

MONTASJE: MORTEN SKOGLY

Mens vi venter på *Nord-Norge* banen...

Som små fragmenter av en hverdag sniker den seg inn i deg, sakte, sakte. Før du vet ordet av det er den deg, og du tror det ikke. Før det er høsten.

Tirsdag 26. september.

Blir du tidlig ferdig med å dette nummeret av *Utopia*, kan du trave innom Teaterkafeen kl. 21.00, kvitte deg med 120 penger og få deg en Jazzkonsert. Der spiller nemlig Jan Gunnar Hoff Group, i regi av Tromsø Jazzklubb.

Føler du deg litt salig på en kald tirsdag i september kan du gå på bibelseminar på MH bygget kl. 18.00. I Aud. Max. er det internasjonalt seminar, med tema : «Gubbesynet» ut-kvinneperspektivet inn! Også kl. 18.00. Det er Eva Gran som innleder og forteller fra kvinnekongressen i Beijing.

Aksjon Slett U-landsgjelda starta sin "gjeldsuke" i går. Det blir ei uke med fokus på u-landsgjeld før Statsbudsjettet. Foredrag, debatter og aksjoner er i gjære.

Onsdag 27. september.

Blå Rock arrangerer temakveld, i kveld er det Ramones for alle penga. Er Ramones ikke helt din greie,

er kanskje Divin'Ducks på Rogers et alternativ.

Torsdag 28. september.

Nest siste dag i uken, helgen nærmer seg med orkanskrutt. Åpent møte om Norge og u-landsgjelda, med hovedvekt på Afrika. Kl. 16.15 i Aud. UB. Innleder er Gunnar Garbo som er tidligere norsk ambassadør i Tanzania.

Fredag 29. september.

Helgen redder deg fra ukas traurige slitt. Kjøp deg en pose Bamsemums og en Lita-go og få tilbake hvilepulsen. Etterpå kan du gå på filmklubben og se «Glen or Glenda», enda en film av verdens dårligste regisor, Ed Wood. Har du mer bamsemums igjen, kan du ta det med på «Folk og røvere i kardemomme by» forestilling på kulturhuset. Føler du deg ensom (og har mer bamsemums), stikk innom *Utopia* redaksjonen!

Lørdag 30. september.

På «The Savannah Club» er det i kveld konsert med «Samisk/etnisk orkester». Filmklubben viser den fransk/italienske filmen *Splendor*. Dette er en film som er laget av en som elsker kinoen og filmen høyt, regi av Ettore Scola.

Bilde fra filmen *Splendor* som vises i Filmklubben Lørdag 30. september.

Søndag 1. oktober.

Oppsykingsdag foran enda en slitsom uke. Vi feirer månedskiftet med en cola (light ikke godtatt). Planlegg livet ditt, lag leseplan, vaskeplan, tenkeplan, spiseplan. Neste uke ser du hva du har gjort og deretter kan du lage nye planer.

Mandag 2. oktober.

Kanskje man skulle lese litt (aviser...)? LO har i dag 5 min. general streik og arbeidsstans i forbindelse med de franske prøvespregningene. Vis ditt engasjement og legg ned tegneserien du leser i kl 11.55.

På lillescenen er det urpremiere på *Lilith*, av Harriet Nylund.

Tirsdag 3. oktober.

Internasjonalt seminar med tema «Er framleis vekst hos oss forenelig med vår erklærte u-landssolidaritet»

Onsdag 4. oktober.

Sergej Osadchuk og Svetlana Orlova spiller russiske toner på Teaterloftet kl. 20.00. *Utopia* nr 11 har deadline før midnatt.

Torsdag 5. oktober.

Tromsø kammerkor fremfører «Carmina Burana». Møt opp på Storsalen kl. 19.30. «Kick-off party» på Dampen med Gartnerlosjen. Oppvarming til Polar Music Festival, som begynner 17. oktober.

Fredag 6. oktober.

Varm opp før turen på byen med Forbundets messe i bymisjonsskapellet kl. 19.00. Deretter kan du gå og *The Evil Dead* på Verdensteateret kl. 23.30, en film som er regnet for alle splatterfilmers mor.

Lørdag 7. oktober.

På lillescenen (kulturhuset) er det som van-

lig Lørdagsmatine, i dag med teaterstykket *Lilith*.

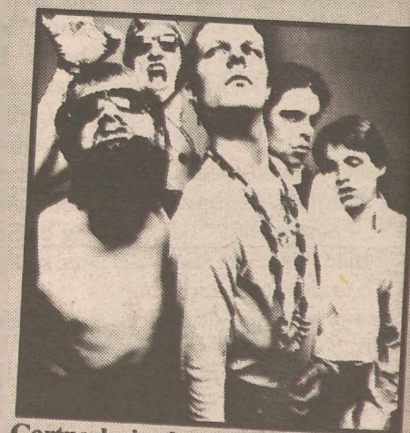
På verdensteateret har filmklubben dokumentarfilmseminar. Begynner kl. 12.00 med *The Times of Harvey Milk*. Kl. 14.30 følger *Tigrero* i regi av Mika Kaurismäki. og 16.30 kommer *Roger & Me*.

Søndag 8. oktober.

Arja Saijonmaa kan du i dag oppleve i Storsalen på kulturhuset, hvis du kan avse kr. 180.

Mandag 9. oktober.

Enda en helg er forbi, i dag kan du tenke litt på hva du gjør med livet ditt, er det bare en evig strøm med kjedelige mandager. Eller har du det like trist på tirsdager også. Tenk positivt!

Gartnerlosjen begynner oppvarmingen til PMF 5. oktober.